

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989- 1990

Nr. 8

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

19 FEBRUARI 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	321
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	324
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	328
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	335
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	336
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	337
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	343
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	345
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	350
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	352
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	357
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	361
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	361
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	367
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	371
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	374
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	375
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	375
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	375
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	379
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	381
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	381
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	382

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 20 van 8 januari 1990 van de heer H. SUYKERBUYK

Overeenkomsten met de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten — Overzicht

Bij herhaling is de geachte Voorzitter gevraagd tekst en mededeling te doen aan de leden van de Vlaamse Raad, van hetgeen tussen de nationale Regering en een of meer Gewesten en/of Gemeenschappen is overeengekomen.

De overeenkomsten tussen de bond en de deelgebieden maken deel uit van de federale beleidsvoering. Hier en in andere federale landen.

De wetgevende macht — in casu de Vlaamse Raad — moet wel in staat zijn deze akkoorden te controleren, zonodig deze af te wijzen. In dat verband verwijs ik naar een akkoord dat tussen de nationale instanties is gemaakt en waarbij gronden en gebouwen, die aan hun bestemming zijn onttrokken, alleen na bilateraal overleg kunnen vervreemd worden. Dergelijke, via de pers vernomen regeling, is in haar bewoordingen zo algemeen, dat ze veel vragen oproept. Het voorwerp van deze overeenkomst is bovendien bijzonder belangrijk, zowel voor wat betreft het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap als van de beleidsvoering.

Dit voorbeeld toont aan hoe belangrijk het is de Vlaamse Raad onverwijld mededeling te doen van de overeenkomsten, waarvan hoger sprake.

Wil de Voorzitter van de Vlaamse Executieve zijn instemming geven met het hier gedane verzoek en de lijst mededelen van alle overeenkomsten, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap met de nationale Staat, deze tussen de Vlaamse Gemeenschap en één of meer van de andere Gewesten en/of Gemeenschappen, met aanduiding van de datum van de getroffen beslissing ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid gaat hierbij een lijst van de akkoorden en protocols die sedert het aantreden van de huidige Executieve werden gesloten met de nationale Regering en/of met andere Gemeenschappen en/of Gewesten.

1. Protocol tussen de nationale overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten tot regeling van de betrekkingen tussen de instellingen ontstaan uit de

herstructurering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (22 december 1988).

2. Samenwerkingsakkoord tussen de nationale Regering en de Gewesten betreffende de afstemming van de controlekaarten van de onvrijwillig deeltijdse werknemers (15 april 1989).
3. Tien overeenkomsten afgesloten tussen de nationale Regering en de Executieven in uitvoering van artikel 77 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (9 en 31 mei 1989).
4. Protocol tussen de nationale Regering en de overheden bevoegd voor het gezondheidsbeleid krachtens artikel 59bis en artikel 59ter van de Grondwet met betrekking tot het te voeren gezondheidsbeleid (15 juni 1989).
5. Protocol tussen de nationale Regering en de overheden bevoegd voor het gezondheidsbeleid krachtens artikel 59bis van de Grondwet met betrekking tot de vaststelling en de goedkeuring van de kalender van de werken bedoeld in artikel 46bis van de wet op de ziekenhuizen (15 juni 1989).
6. Protocol tussen de nationale Regering en de in artikel 59bis en 59ter van de Grondwet bedoelde overheden met betrekking tot de bevoegdheidsverdeling inzake de bescherming van de persoon van geesteszieken vanuit het oogpunt van het gezondheidsbeleid (15 juni 1989).
7. Samenwerkingsakkoord tussen de Regering, de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve met het oog op de Belgisch-Nederlandse onderhandelingen inzake de Schelde- en Maasvraagstukken (12 september 1989).
8. a) Samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap met betrekking tot het administratief beheer van de lasten uit het verleden inzake het onderwijs (7 augustus 1989).
b) Samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het personeel van het Nationaal Waarborgfonds voor Schoolgebouwen (7 augustus 1989).
9. Protocol tussen de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewestexecutieve betreffende het beheer van afvalstoffen (30 oktober 1989).
10. Samenwerkingsakkoord waarbij, voor het begrotingsjaar 1989, de modaliteit, + geregeld worden van de tussenkomst van de Gemeenschappen en de Gewesten in de financiering van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (7 november 1989).
11. Samenwerkingsakkoord tussen de Belgische Staat, die optreedt voor de Regie der Luchtwegen, en de Gewesten met betrekking tot de regionale luchthavens (30 november 1989).

12. Samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de oprichting, samenstelling en werking van de Intergemeenschapscommissie voor de Filmkeuring (21 december 1989).
13. Protocol tussen :
— de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Tewerkstelling en Arbeid enerzijds ;
— het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest anderzijds met betrekking tot de GESCO's (8 januari 1990).
14. Protocol tussen de Minister van Buitenlandse Zaken en de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, houdende statuut van de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in het buitenland en bij de internationale organisaties (9 januari 1990).
15. Samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Belgische Staat met betrekking tot steun aan de cinematografische nijverheid (19 januari 1990).
16. Protocol tot regeling van de onderscheiden vormen van samenwerking tussen de Regering en de Executieven (6 februari 1990).
17. Samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten aangaande de financiering, de werking en het beheer van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie over de periode 1990-1994 (6 februari 1990).
18. Overeenkomst tussen de Minister van Economische Zaken en de Gewesten in verband met de verdere aanwending van de fondsen van het „Dienstenuitvoering” van het textielplan (8 februari 1990).

Deze samenwerkingsakkoorden zullen bij de Voorzitter van de Raad worden ingediend.

Vraag nr. 24
van 17 januari 1990
van mevrouw M.-P. KESTELIJN-SIERENS

Conventie van Bern — Ratificatie

De Conventie van Bern heeft tot doel het behoud van de wilde flora en fauna en hun natuurlijk milieu in stand te houden. België heeft het Verdrag op 19 september 1979 mede ondertekend, doch heeft dit tot nog toe niet geratificeerd. Het Verdrag trad in werking op 1 juni 1982.

In antwoord op de parlementaire vraag van de heer Suykerbuyk (vraag nummer 7, van 20 november 1984) werd medegedeeld dat de nationale Regering de instemming van het Vlaamse Gewest had gevraagd voor de uiteindelijke bekrachtiging namens België als lidstaat van de Raad van Europa. Het Vlaams Ministercomité voor Buitenlands Beleid heeft op 25 juli 1984 zich eens verklaard met de ratificatie van het Verdrag mits twee voorwaarden, namelijk :

- dat de Vlaamse Executieve zou betrokken worden bij de werkzaamheden van de Permanente Commissie die voor de toepassing van het Verdrag van Bern wordt ingesteld ;
- dat een vertegenwoordiger van de Vlaamse Executieve wordt opgenomen in de Belgische afvaardiging voor de Permanente Commissie van verdragsluitende partijen.

De nationale Regering werd hiervan in kennis gesteld.

Kan ik van de Gemeenschapsminister vernemen welke de stand van zaken is op dit ogenblik ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag, heb ik de eer het geacht lid het volgende mede te delen.

België neemt deel aan de werkzaamheden van de Permanente Commissie, die voor de toepassing van het Verdrag van Bern werd ingesteld en treedt als waarnemer op in de Permanente Commissie van Verdragsluitende Partijen, zolang de Conventie door België niet wordt geratificeerd.

Het Vlaamse Gewest wordt bij de werkzaamheden van beide Commissies betrokken. Voor de bijeenkomsten van beide Permanente Commissies wordt het Vlaamse Gewest telkens uitgenodigd deel uit te maken van de Belgische delegatie.

Vraag nr. 25
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht er op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij medelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de opmerking van het Hof betrekking heeft op een financieringstechniek waarbij de Nationale Loterij subsidies verleent in domeinen die ingevolge de achtereenvolgende staatshervormingen opgedragen werden aan de Gemeenschappen.

Deze subsidiëringstechniek is niet nieuw en dateert nog van vóór de cultuurautonomie. Bij wijze van voorbeeld be-

paalt onder meer de wet van 26 juni 1963 betreffende de aanmoediging van de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens en het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden voor weddenschappen of sportuitslagen inrichten, dat een deel van de opbrengst van weddenschappen (later opbrengst van Lotto) mogen worden aangewend voor de bevordering van sport. Het decreet houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds herneemt in artikel 3 overigens deze mogelijkheid.

In het verleden werd aan de nationale Regering herhaaldelijk voorgesteld om deze middelen rechtstreeks over te hevelen naar de Gemeenschappen. De bijzondere wet van 16 januari 1989 houdende financiering van Gemeenschappen en Gewesten voorziet echter deze mogelijkheid niet uitdrukkelijk.

Het is de bedoeling opnieuw gesprekken te starten met de nationale Regering omtrent deze aangelegenheid.

Aangezien de Vlaamse Executieve officieel niet beschikt over de volledige lijst van de via de Nationale Loterij gesubsidieerde verenigingen en projecten voor 1989, heb ik de vraag gericht aan de nationale Minister van Financiën om over deze geactualiseerde lijst te kunnen beschikken. Van zodra daarop wordt ingegaan zal ik de lijst aan de geachte lid bezorgen.

Volledigheidshalve wens ik er uw aandacht op te vestigen dat meestal de nationale Minister van Financiën beslist op basis van een advies van de functioneel bevoegde Gemeenschapsminister. Bij gebrek aan actuele gegevens kan ik niet nagaan op de vraag in welke mate met dit advies rekening wordt gehouden.

Vraag nr. 26
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht gevestigd op de wijze waarop de Nationale Overheid uitvoering geeft aan de laatste zinsnede van het tweede lid van artikel 1 van de wet van 6 juli 1964 betreffende de Nationale Loterij, namelijk door het begrip „doelstellingen van openbaar nut te bepalen door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit” te verruimen tot aangelegenheden die door de achtereenvolgende staatsvormingen overgedragen zijn aan de Gemeenschappen, hetgeen in tegenspraak lijkt te zijn met de regels die in verband met de bevoegdheid van de Staat respectievelijk de Gemeenschappen zijn ingevoerd.

Zodoende ontstaat er een parallel financieringscircuit — lees subsidiëring door de Nationale Loterij — inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden. Naast de traditionele gevaren verbonden aan de multi-subsidiëring (controle) geldt hier nog een bijkomend bevoegdheidsbezwaar (beleidscriteria, cultuurpactwet, enz. . .).

1. Kan de geachte Minister mij meedelen welke initiatieven reeds genomen zijn of worden genomen om aan deze toestand een einde te stellen teneinde een parallel financieringscircuit te vermijden en aldus het soeverein en exclusief gezag van de Gemeenschappen te ondermijnen ?

2. Werd de Minister of zijn Departement geraadpleegd in verband met de keuze van de gesubsidieerde instellingen of verenigingen ?

3. Zijn er opmerkingen geformuleerd met betrekking tot deze lijst ?

4. Is er al dan niet eenvormigheid met het normale subsidiëringscircuit van zijn Departement ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin en aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de opmerking van het Hof betrekking heeft op een financieringstechniek waarbij de Nationale Loterij subsidies verleent in domeinen die ingevolge de achtereenvolgende staatsvormingen opgedragen werden aan de Gemeenschappen.

Deze subsidiëringstechniek is niet nieuw en dateert nog van vóór de cultuurautonomie”. Bij wijze van voorbeeld bepaalt onder meer de wet van 26 juni 1963 betreffende de aanmoediging van de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens en het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden voor weddenschappen of sportuitslagen inrichten, dat een deel van de opbrengst van weddenschappen (later opbrengst van Lotto) mogen worden aangewend voor de bevordering van sport. Het decreet houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds herneemt in artikel 3 overigens deze mogelijkheid.

In het verleden werd aan de nationale Regering herhaaldelijk voorgesteld om deze middelen rechtstreeks over te hevelen naar de Gemeenschappen. De bijzondere wet van 16 januari 1989 houdende financiering van Gemeenschappen en Gewesten voorziet echter deze mogelijkheid niet uitdrukkelijk.

Het is de bedoeling opnieuw gesprekken te starten met de nationale Regering omtrent deze aangelegenheid.

Aangezien de Vlaamse Executieve officieel niet beschikt over de volledige lijst van de via de Nationale Loterij gesubsidieerde verenigingen en projecten voor 1989, heb ik de vraag gericht aan de nationale Minister van Financiën om over deze geactualiseerde lijst te kunnen beschikken. Van zodra daarop wordt ingegaan zal ik de lijst aan de geachte lid bezorgen.

Volledigheidshalve wens ik er uw aandacht op te vestigen dat meestal de nationale Minister van Financiën beslist op basis van een advies van de functioneel bevoegde Gemeenschapsminister. Bij gebrek aan actuele gegevens kan ik niet nagaan op de vraag in welke mate met dit advies rekening wordt gehouden.

Vraag nr. 27
van 23 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Adoptie Roemeense kinderen — Voorlopig protocol gesloten door Senator W. Kuijpers

Via de pers verneem ik dat senator Willy Kuijpers met

de Roemeense regeringsdelegatie een voorlopig protocol zou gesloten hebben voor een versnelde adoptie van 300 wezen en vondelingen door Vlaamse families.

Zonder mij uit te spreken over de grond van de zaak had ik van de geachte Minister willen vernemen of de heer Kuijpers hier handelt in opdracht van de Vlaamse Executieve. Indien ja, welke Minister heeft hem belast met deze opdracht en onder welke vorm werd hem deze missie toevertrouwd? Indien neen, op grond van welke bevoegdheid sloot de heer Kuijpers bovengemeld protocol met de Roemeense regeringsdelegatie?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met een voorlopig protocol gesloten door senator W. Kuijpers over adoptie van Roemeense kinderen kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Senator W. Kuijpers handelde niet in opdracht van de Vlaamse Executieve.
2. Senator W. Kuijpers heeft geen enkele bevoegdheid om namens de "Vlaamse Executieve bovengemeld protocol te sluiten met een Roemeense regeringsdelegatie.

Vraag nr. 29 van 24 januari 1990 van de heer' M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeringsverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht. Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gespendeerd en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik moge hierbij het geachte lid verwijzen naar het antwoord verstrekt op zijn vraag nummer 21 van 9 januari 1990.

Verder wens ik mede te delen dat ik als Voorzitter van de Vlaamse Executieve, tevens bevoegd voor Externe Betrekkingen en als Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting sedert het aantreden van de huidige Executieve op 18 oktober 1988 tot op heden geen enkele opdracht tot uitvoering van een bepaalde studie heb gegeven.

Vraag nr. 30 van 25 januari 1990 van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen zonder internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, aangezien de voormelde vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers, een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

N. DE BATSELIER VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ECONOMIE, MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 17 van 8 januari 1990 van de heer A. LARIDON

Middenstand — Vormingsinstituten

De Vormingsinstituten worden bestuurd door een V.Z.W. en een raad van beheer.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke criteria gehanteerd werden of worden bij de samenstelling van deze raden van beheer ;

2. welke de bevoegdheden zijn van deze raden van beheer ;
3. of deze raden werkelijk functioneren, regelmatig samengeroepen worden, en welke eventueel de frequentie is van deze vergaderingen ?

Antwoord

Ik deel het geacht lid mede dat overeenkomstig artikel 41, § 1, van het koninklijk besluit van 4 oktober 1976 betreffende de voortdurende vorming in de middenstand ieder Centrum voor Voortdurende Vorming verplicht de rechtsvorm van een vereniging zonder winst oogmerk dient aan te nemen, wil het in aanmerking kunnen komen voor erkenning en subsidiëring. Zo ook bij voorbeeld het Vormingsinstituut West-Vlaanderen, waar de zes lokale afdelingen samen één v.z.w. vormen.

Naast de klassieke verplichtingen zoals opgelegd door de wet van 27 juni 1921 op de verenigingen zonder winst oogmerk, dienen de v.z.w.'s Centra voor Middenstandsopleiding tevens nog een reeks andere voorwaarden te vervullen wat structuur en werking betreft. Deze worden opgesomd in het ministerieel besluit van 20 november 1978 tot bepaling van de erkenningsvoorwaarden van de Centra. Hierin worden onder meer de samenstelling en bevoegdheid van de algemene vergadering, raad van beheer, enzovoort in extenso behandeld. Een kopie van dit besluit alsmede een lijst van de erkende centra zal aan het geacht lid worden toege- stuurd.

De wijze waarop de onderscheiden organen van deze v.z.w.'s functioneren, de frequentie van vergaderingen, enzovoort, zullen uiteraard verschillen van centrum tot centrum. Binnen de verplichtingen opgelegd door de wet van 27 juni 1921 en het voornoemd ministerieel besluit van 20 november 1978 zijn zij immers vrij een eigen huishoudelijk reglement op te stellen waarin de procedures van samenroeping, de frequentie van vergaderingen, enzovoort, verder kunnen worden uitgewerkt.

Afgaande op de kwantiteit en de kwaliteit van de vormingsactiviteiten welke door de onderscheiden Centra ter erkenning en subsidiëring worden voorgelegd en mede gelet op het nakomen van de andere formele verplichtingen mag redelijkerwijze worden aangenomen dat ook de interne structuren van deze Centra globaal genomen behoorlijk functioneren.

Vraag nr. 19 van 12 januari 1990 van de heer H. CANDRIES

Farmaceutische nijverheid — Fiscale discriminatie

Voor Vlaanderen is de farmaceutische nijverheid een belangrijk gegeven. Het gaat immers over een interessante tewerksteller (meer dan 16.000 banen). Er wordt veel toegevoegde waarde gerealiseerd en deze sector weegt bovendien gunstig door in onze betalingsbalans.

De farmaceutische nijverheid is ook een goede belastingbetaler en draagt zo bij tot welvaart en welzijn.

Toch mag gewaagd worden van fiscale discriminatie van deze nijverheid. De centrale overheid overweegt immers speciale fiscale heffingen om het blijkbaar overmatig gebruik van geneesmiddelen af te remmen. Daarbij wordt geen rekening gehouden met het feit dat ongeveer de helft van het gepresterde produkt voor de uitvoer bestemd is en dus niets te zien heeft met deze overconsumptie. Daarenboven komt het RI-ZIV maar tussenbeide voor de helft van de binnenlandse consumptie, daarbij komt dan nog dat het hier een in hoofdzaak in Vlaanderen gevestigde industrie betreft, waar de overconsumptie minder evident is.

De manier waarop deze fiscale maatregel zou worden toegepast dreigt het competitievermogen van deze industrie dus te ondermijnen.

Welke stappen onderneemt de geachte Minister bij de centrale overheid om deze discriminatie weg te werken ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag dien ik het geachte lid vooreerst erop te wijzen dat deze materie tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Sociale Zaken behoort.

Als Vlaamse Minister van Economie zal ik bij de centrale overheid geen stappen ondernemen om de invoering van deze fiscale maatregelen ongedaan te maken, en dit om volgende redenen :

- de jaarlijkse vergoeding en fiscale heffing zullen een beperkte invloed hebben op de competitiviteit van de sector.
- de opgelegde fiscale maatregelen viseren niet in het bijzonder de Vlaamse bedrijven in de farmaceutische sector.

Vraag nr. 20 van 15 januari 1990 van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studiebureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studiebureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag laat ik hierbij een overzicht worden betreffende de toekenning van studieopdrachten gedurende het jaar 1989.

Uitgevoerd door	Betreffende	Bedrag in franken	Timing (voor)	Begrotings- post sectie/artikel
regasa CV	ontwerp energienota	214.200	15.05.89	71/12.20
iivo vzw	onderzoek exposanten fti interviews	4.499.000	01.03.90	70112.24
iivo vzw	onderzoek exposanten fti postenquête	1.932.800	01.01.90	70112.24
kul — ces	economische evaluatie sluitingsscenario's ks	100.000	20.07.89	70112.24
regasa CV	betekenis ks-steenkoolwinning	120.000	20.07.89	70112.24
ruca	export- en acquisitiebeleid	800.000	31.10.89	70/12.35
vub	isolatienorm in Vlaanderen	833.000	15.05.90	70/12.21
iseco vzw	rationeel energieverbruik	1.245.000	31.03.90	71112.21
cest	r.e.g.-beleid in Vlaanderen	1.239.504	15.03.90	71112.21
ruca	windenergiepotentieel in Vlaanderen	5.075.500	31.12.90	71112.21
bond beter leefm	milieu-investeringen en economische effecten in voedingssector in Vlaanderen	4.233.310	31.01.91	70/60.01
vub centr. arbeidsr.	analyse jeugdwerkloosheid	900.000	20.05.89	72112.21
serv	studiecommissie r. maris	776.125	01.06.90	72112.21
hiva	weer-werk-actie	2.500.000	19.09.90	72/60.01
iseco vzw	weer-werk-actie	5.000.000	19.09.90	72/60.01
riat	weer-werk-actie	2.500.000	19.09.90	72/60.01
hiva	confectie-opleiding styling & design	960.000	31.08.90	72112.21
ecws	vormen van onderwijs, vorming en beroeps-opleiding	2.500.000	30.06.90	72112.21
orpsy bvba	vormen van geprivatiseerde arbeidsbemiddeling	1.451.800	30.06.90	72/12.21
vub centr. arbeidsr .	juridische aspecten geprivatiseerde arbeidsbemiddelingsvormen	1.250.000	31.10.90	72112.21
iseco vzw	arbeidsmarktposten van de armoedepopulatie	2.000.000	31.12.90	72112.21

Wat de bevoegdheid inzake middenstandsvorming betreft werden volgende studieopdrachten door mij toegewezen :

Benaming	Onderwerp	Bedrag in franken	Datum uitvoering
— Bayens Consulting Asse	Onderzoek betere informatiedoorstroming in de sector van de middenstandsvorming	2.873.850	31.1.90
— V.Z.W. Archief en Museum van de Socialistische arbeidersbeweging Gent	De Middenstand en het plan van de Arbeid	1.150.000	31.1.90
— V.Z.W. Europees Centrum voor Werk- en Samenleving — Brussel	Coördinatie van verschillende soorten vorming	2.300.000	1.7.90

Vraag nr. 21
van 17 januari 1990
van mevrouw A.-M. NEYTS-UYTTEBROECK

Schadelijke gevolgen atmosferische inversie — Maatregelen

Sedert een aantal jaren besteedt men terecht groeiende aandacht aan de schadelijke gevolgen van atmosferische inversies. De jongste inversie die zich begin december 1989 voordeed heeft ingevolge abnormale ethyleenconcentraties zowel in Oost-Vlaanderen als in Halle-Vilvoorde zware schade toegebracht aan in serres gekweekte orchideeën.

Ook voor de mensen kan de verhoogde luchtvervuiling, veroorzaakt door atmosferische inversies, schadelijk zijn. Daarenboven lijkt het alsof dit fenomeen zich veelvuldiger voordoet dan voorheen. Tot slot hoeft het wellicht geen betoog dat atmosferische inversie en de vervuiling die ze meestal veroorzaakt, zich niet storen aan Gewestgrenzen. Dit is de reden waarom deze vraag gericht is tot nationale Ministers en Staatssecretarissen, Gemeenschapsministers en Leden van de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Vanzelfsprekend telkens langs de geëigende Assemblée.

Acht de geachte Minister het niet wenselijk tussen de Regering en de Executieven een overleg in te richten betreffende de te nemen maatregelen ter eventuele voorkoming, ook alleszins ter stelselmatige opsporing van atmosferische inversie en van de verhoogde luchtvervuiling die er het gevolg van is ?

Indien ja, welke initiatieven nam de geachte Minister om dit overleg te organiseren dan wel te bevorderen ?

Bestaan er richtlijnen voor de stelselmatige informatie van de bevolking in het algemeen, en van de land- en tuinbouwers in het bijzonder, over het optreden van inversies en over de mogelijke schadelijke gevolgen ervan voor mensen en planten ?

Bestaan er schadevergoedingen voor land- en tuinbouwers wier teelten beschadigd zijn door luchtvervuiling ? Indien niet, overweegt de geachte Minister dergelijke schadevergoeding te verlenen ?

Bestaan er richtlijnen ter voorkoming van schadelijke gevolgen voor mensen en planten die het gevolg kan zijn van aanhoudende atmosferische inversies ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag van 17 januari 1990, meld ik het geachte lid dat, hoezeer ik de bekommernis voor het leefmilieu met het geachte lid deel, deze materie niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Het gestelde probleem behoort tot de bevoegdheid van de heer Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting aan wie de vraag eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 22
van 18 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Grondafgravingen te Riemst — Protocol-akkoord Executieve-CBR

In zijn antwoord op een schriftelijke vraag van de heer José Daras (nummer 8990-7-004 van 27 november 1989) zegt de heer Baudson, Minister van Openbare Werken voor het Waalse Gewest, dat de onderneming CBR bevestigt onderhandelingen te voeren met de Vlaamse Gemeenschap over een protocol-akkoord betreffende de afgraving van gronden op het grondgebied van de Limburgse gemeente Riemst voor mergelwinning. Dit protocol-akkoord zou een aanvulling zijn op het reeds bestaande protocol-akkoord tussen CBR en het Waalse gewest.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Welke zijn de voorstellen en wensen van CBR betreffende afgravingen op het grondgebied van de gemeente Riemst ?
2. Wat is het standpunt van de Vlaamse Executieve in deze materie ?

Antwoord

1. Tot op heden heb ik geen voorstellen of wensen van de onderneming CBR betreffende afgravingen op het grondgebied van de gemeente Riemst ontvangen.
2. Aansluitend bij wat gezegd werd onder punt 1 heeft de Vlaamse Executieve ter zake geen enkel standpunt ingenomen. Er dient opgemerkt dat de in het zuidoostelijk deel van de gemeente Riemst gelegen terreinen, waar in de ondergrond een geologisch-economisch gunstige mergellaag voor de cementnijverheid aanwezig is, op het Gewestplan Sint-Truiden-Tongeren werden opgenomen als agrarisch gebied waar ontginningen verboden zijn.

Vraag nr. 23
van 19 januari 1990
van de heer Leo PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringcircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht er op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidsfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag meld ik het

geachte lid, dat er door de Administratie Economie en Werkgelegenheid geen toelagen worden verleend die ook via de Nationale Loterij voor ondersteuning in aanmerking genomen worden.

Vraag nr. 25
van 25 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen zonder internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, disponibiteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 62
van 10 januari 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Grote bouwwerken — Verkeersafwikkeling

De opening van de Ladeuzeparkeergarage is mede verantwoordelijk voor de verkeerschaos in de Leuvense binnenstad, aldus een verkeersdeskundige van de v.z.w. Langzaam Verkeer uit Leuven. De bouw van een evenementenhal langs de Eénmeilaan in dezelfde stad zal, aldus nog steeds dezelfde deskundige, een gelijkaardige verkeerschaos veroorzaken.

De vraag is, zeker wat de hal betreft of de ruimtelijke ordening (!) bij het onderzoek van de bouwvergunningaanvraag wel voldoende de verkeersafwikkeling van dergelijke projecten heeft ingeschat of kan inschatten.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen hoe dit plaatsgreep bij voornoemde dossiers, welke de resultaten daarvan waren en of deskundigen bijvoorbeeld de verkeerschaos ten gevolge van de Ladeuzeparkeergarage hebben voorzien en gemeld aan de geachte Minister ?

Aangezien in de geplande evenementenhal popconcerten op niveau van Vorst-Nationaal voorzien worden en de „evenementen” dus in een aantal gevallen meer dan 1.000 agens per 24 uur op de parkeerterreinen van de hal tot gevolg zullen hebben, is het noodzakelijk dat de bouwaanvraag voor de hal, voorzien is (was) van een milieueffectrapport. Was dit rapport aanwezig in het dossier van de bouwaanvraag ? Welk was het besluit van dit rapport nopens de verkeersafwikkeling ?

Heeft de Minister voldoende garanties dat zijn Administratie dergelijke dossiers, onder meer op hun verkeersafwikkeling, op passende wijze kan inschatten ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 10 januari 1990 kan ik het geachte lid mededelen dat naast de documenten die vereist zijn volgens het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning, de voorgelegde aanvraag tevens een plan met de verkeersafwikkeling rondom het Ladeuzeplein omvatte, zoals die van kracht zal zijn na de afwerking van de ondergrondse parking en van het bovengrondse plein. Eén en ander kadert volledig in het sectorieel beleidsplan omtrent de parkeer- en verkeerssituatie voor de Leuvense stadskern (binnen de vesten) zoals dit is opge maakt 'door de stedelijke Urbanisatiedienst.

Op dit ogenblik zijn de werken van de bovengrondse aanleg nog niet beëindigd. De bovengrondse fase omvat de herinrichting van het autovrije plein evenals de heraanleg van de aanpalende straten met inbegrip van de rijwegen en de voetpaden. De uitvoering van deze fase houdt in dat sommige straatgedeelten, tijdelijk en voor de duur van de werken, niet toegankelijk zijn voor het autoverkeer. Vermits de ondergrondse parking, op vraag van de plaatselijke middenstand, reeds operationeel is, kunnen er soms verkeersopstoppingen ontstaan. Het spreekt voor zich dat deze situatie tijdelijk is en onmogelijk kan doorgetrokken worden als de te verwachten situatie na de volledige beëindiging der werken.

Tevens vestig ik de aandacht van het geachte lid op de nabijheid van zeer grote bouwwerven in de Tiensestraat, de Leopold Vanderkelenstraat evenals in de Bondgenotenlaan. Ook deze werken veroorzaken onvermijdelijk verkeersshinder. Teneinde de last voor bewoner en bezoeker van de binnenstad te beperken zijn er op stadsniveau politionele maatregelen getroffen, evenals verplichte rijwegen opgelegd aan de aannemers. De buitendienst van mijn Administratie was aanwezig op de coördinatievergaderingen die hiertoe werden gehouden.

Aangaande het tweede deel van de vraag van het geachte lid verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nummer 196 van 14 september 1989 van de heer J. Cuyvers.

In verband met het laatste deel van de vraag kan ik het geachte lid mededelen dat steeds de nodige aan-

dacht wordt geschonken aan de verkeersaspecten die verbonden zijn aan dergelijke dossiers, voor zover het de stedenbouwkundige aspecten betreft en binnen het kader van de bevoegdheid van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 63
van 10 januari 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Industrieterreinen — Bouwverordeningsnormen

De stad Tienen legt strengere voorwaarden op bij de verkoop van industriegronden. Onder meer wordt nu als „stedebouwkundige voorwaarde” opgelegd dat de te bebouwen oppervlakte maximum 60 ten honderd van de totale perceelsoppervlakte mag bedragen.

Dit betekent dat nog geen 2/3 van de nuttige en doorgaans onteigende oppervlakte ingenomen wordt door werken waarvoor onteigend werd en dat derhalve in de toekomst meer grond zal moeten worden onteigend. Nu al kan men zich de vraag stellen of sommige industrieterreinen geen rianter uitzicht hebben dan sommige zogenoemde residentiële wijken of woonzones.

Kan de geachte Minister mij mededelen welke algemeen geldende bouwverordeningsnormen inzake minimaal of maximaal te bebouwen oppervlakte er van kracht zijn voor industriezones, ambachtelijke zones enzovoort en of hij een gemeentelijke bouwverordening die een regeling inhoudt, zoals de Tiense „maximum 60 ten honderd-norm”, kan goedkeuren ?

Antwoord

In antwoord op haar bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In het Vlaamse Gewest zijn er geen algemeen geldende normen inzake de bebouwbare oppervlakte in industriegebieden of ambachtelijke zones. Overeenkomstig artikel 59 van de Stedenbouwwet werd er immers nog geen enkele algemene bouwverordening goedgekeurd. De aangehaalde beperking van de te bebouwen oppervlakte tot maximaal 60 ten honderd van de perceelsoppervlakte is echter niet ongebruikelijk.

In sommige bijzondere plannen van aanleg is zij zelfs opgenomen in de stedenbouwkundige voorschriften, zoals bijvoorbeeld in het researchpark van Asse-Zellik (ministerieel besluit van 30 januari 1985).

Aangezien bedrijven op hun perceel ook in uitbreidingsmogelijkheden, in de aanleg van buffergroen, parkeerplaatsen, laad- en losruimte, circulatieruimte en dergelijke dienen te voorzien, lijkt mij de vermelde beperking uit stedenbouwkundig oogpunt en ter verbetering van de kwaliteit van onze werkomgeving, verdedigbaar.

Wanneer een gemeentelijke bouwverordening met betrekking tot de minimaal of maximaal te bebouwen oppervlakte in industriezones wordt voorgelegd, zal deze onderzocht worden uit stedenbouwkundig oogpunt, rekening houdend met de specifieke situaties van de betrokken gemeente en de stedenbouwkundige kenmerken van het betrokken gebied, de aard van de te

verwachten industriële inplantingen en andere karakteristieken die normaliter in overweging worden genomen bij de appreciatie die tot een eventuele goedkeuring kunnen leiden.

Er weze echter gesteld dat een gemeentelijke bouwverordening in hoofdzaak tot de bevoegdheid én de verantwoordelijkheid van de gemeente behoort en dat de goedkeuring bij ministerieel besluit slechts gebeurt in uitoefening van de toezichtsfunctie ter zake.

Vraag nr. 64
van 10 januari 1990
van de heer H. DE LOOR

Sociale huisvesting — Werkgroep voor alternatieve financiering

De Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf heeft in de loop van 1988 een voorstel van alternatieve financiering geformuleerd dat door de voorganger van de geachte Minister, de heer Breyne, gunstig werd ontvaard, maar nog verder diende te worden bestudeerd.

Hiervoor zou een werkgroep worden opgericht.

Mogen wij van de geachte Minister vernemen :

- of deze werkgroep effectief werd opgericht en aan de slag is gegaan ;
- hoe zij werd samengesteld ;
- of zij inmiddels haar werkzaamheden heeft beëindigd en in bevestigend geval welke het bekomen resultaat is ;
- indien zij niet werd geïnstalleerd, welke hiervan de reden is ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag het volgende te berichten.

Mijn voorganger, de heer Paul Breyne heeft op 8 september 1988 onder zijn voorzitterschap een werkgroep „Alternatieve financiering sociale woningbouw” geïnstalleerd waarin de volgende instanties waren vertegenwoordigd :

- het Kabinet Huisvesting,
- het Kabinet Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
- het Kabinet Financiën en Begroting,
- het Kabinet Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid,
- het Kabinet Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening,
- de Administratie voor Huisvesting,
- de Algemene Technische Diensten,
- de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting,
- de Nationale Landmaatschappij,
- de Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf,

- de NACEBO,
- de Algemene Centrale Hout en Bouw,
- de Christelijke Centrale der Houtbewerkers en Bouwvakarbeiders,
- de Algemene Centrale van de Liberale Vakverbonden van België.

Deze werkgroep heeft op 10 oktober 1988 een tussentijds verslag afgeleverd, waarvan een afschrift rechtstreeks aan het geachte lid wordt toegestuurd door de Administratie voor Huisvesting.

Sedert mijn aantreden als Gemeenschapsminister bevoegd voor de Huisvesting heeft deze werkgroep niet meer vergaderd.

Vraag nr. 65
van 10 januari 1990
van de heer H. DE LOOR

Sociale huisvesting — Alternatieve financiering

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting voert sinds geruime tijd besprekingen met banken en kredietinstellingen teneinde tot een alternatieve financiering te komen van de sociale huisvestingssector.

Mogen wij van de geachte Minister vernemen :

- welke banken en kredietinstellingen hieromtrent werden gecontacteerd ;
- welke instellingen zich tot een bespreking en nader onderzoek bereid verklaarden ;
- of binnenkort met één of meer instellingen een aanvaardbaar alternatief in het bereik ligt ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag moet ik het geachte lid mededelen dat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting geen enkele bespreking heeft gevoerd met banken of kredietinstellingen betreffende een systeem van alternatieve financieringen in de sociale huisvestingssector. Ter zake kan ik ook verwijzen naar mijn antwoord op vraag nummer 64 van 10 januari 1990 van het geachte lid.

Vraag nr. 66
van 10 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Sint-Jorisveld te Tielt- Winge — Ontbreken van bouwvergunning

In de loop van november werden afbraakmaterialen gestort op de terreinen te Tielt-Winge, die eigendom zijn van de All Round Company, die daar een uitbreiding van het Gouden Kruispunt wil realiseren. Er zijn niet minder dan 22 vrachtwagens afbraakmaterialen gestort. Bij navraag is gebleken dat de NV niet over een bouwvergunning beschikt. De wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw, zegt dat voor deze werken een bouwvergunning noodzakelijk is.

Het koninklijk besluit van 16 december 1981 tot bepaling van werken die vrijgesteld zijn van bouwvergunning, stelt in het algemeen dat reliëfwijzigingen van minder dan 50 cm niet in aanmerking komen. Het reliëf wordt echter met meer dan 50 cm gewijzigd.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er hier sprake is van een bouw misdrijf, en zo ja, welke maatregelen er werden getroffen om deze toestand ongedaan te maken.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Betreffende reliëfwijzigingen op terreinen gelegen te Tielt-Winge, aan het Gouden Kruispunt, heeft het Bestuur Ruimtelijke Ordening - Buitendienst van Vlaams Brabant, te Leuven op 23 januari 1990 ter plaatse een onderzoek ingesteld.

Ten laste van de overtreder werd een proces-verbaal opgesteld wegens het uitvoeren van een reliëfwijziging (ophoging) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen.

De eventuele herstelmaatregel wordt nog onderzocht.

Vraag nr. 68
van 11 januari 1990
van de heer F. VERMEIREN

Stads- en dorpsvernieuwingspremie — Toekenning

De toepassingsmodaliteiten voor de toekenning van de stads- en dorpsvernieuwingspremie lijken aanleiding te geven tot uiteenlopende interpretatie door de diensten van de Administratie voor de Huisvesting van het Vlaamse Gewest. Meer in het bijzonder lijkt er geen eensgezindheid te bestaan aangaande het tijdstip waarop de werken mogen worden aangevat. In bepaalde gevallen wordt aan de gegadigden verklaard, dat zij kunnen overgaan tot de plaatsing van nieuwe ramen zonder te wachten op de komst van een inspecteur, in een ander geval wordt de uitkering van de premie geweigerd omdat niet gewacht werd op een vertegenwoordiger van de inspectiediensten.

Het is mij ook bekend, dat een inspecteur zich pas aanbiedt op de laatste dag van de hem toegewezen periode voor het uitvoeren van de inspectie.

In dit verband vernam ik daarom van de geachte Minister graag het volgende.

1. Moeten de aanvragers van een stads- en dorpsvernieuwingspremie voor de uitvoering van de werken wachten op de komst van de daartoe aangestelde inspecteurs, op gevaar af een weigering van toekenning op te lopen ? Bestaan dienaangaande duidelijke onderrichtingen ?
2. Welk is het percentage van de toegekende premies voor stads- en dorpsvernieuwing ten opzichte van het aantal toegekomen aanvragen ? Welke zijn de voornaamste redenen voor de weigering van de Administratie om genoemde premie toe te kennen ?

3. Hoeveel inspecteurs zijn verbonden aan de Administratie voor de Huisvesting van het Vlaamse Gewest en hoeveel gevallen behandelen zij gemiddeld maandelijks ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem het volgende mee te delen.

1. Artikel 6 § 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 december 1987 tot instelling van een stads- en dorpsvernieuwingspremie in herwaarderingsgebieden, zoals nadien gewijzigd stelt dat :

„De aan de woning uit te voeren werken mogen slechts aangevat worden na het onderzoek ter plaatse van de woning door de door de Gemeenschapsminister gemachtigd ambtenaar, behoudens indien dit onderzoek niet werd uitgevoerd binnen een termijn van twee maanden vanaf de datum van de aanvraag.”

Deze bepaling wordt duidelijk herhaald op het eerste blad van de „Verklarende Nota” die bij elk stel aanvraagformulieren aan de kandidaat-aanvragers wordt meegezonden.

2. Sinds 1 januari 1988 werden 2.497 aanvragen voor het bekomen van een STDV ingediend waarvan 1.322 (53 ten honderd) reeds toegezegd werden (principeel of definitief) ; 291 (12 ten honderd) aanvragen werden geweigerd. Statistisch is hiervan geen gedetailleerde opsplitsing beschikbaar volgens reden van weigering.
3. Er zijn 22 inspecteurs verbonden aan de Administratie voor Huisvesting en zij behandelen maandelijks gemiddeld 2.467 gevallen. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat de dossiers stads- en dorpsvernieuwingspremie slechts een beperkt aandeel uitmaken van hun taakpakket. Ook worden onderzoeken verricht in verband met premies voor sanering en in verband met huurtoelagen.

Vraag nr. 69
van 12 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Heilige-Geestkapel te Aalst — Opheffing van bescherming

De Heilige-Geestkapel te Aalst, een van de weinige middeleeuwse gebouwen van de stad, is volledig beschermd sedert 1975. Onlangs kocht een projectontwikkelaar dit gebouw op en wil het afbreken. Is het juist dat de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen negatief heeft geadviseerd ?

Is het juist dat ook de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen een negatief advies heeft uitgebracht ?

Acht de geachte Minister het in die omstandigheden niet aangewezen het verzoek tot opheffing van bescherming af te wijzen en te opteren voor restauratie en integratie in een te plannen nieuwbouw ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat deze aangelegenheid in onderzoek is.

Zodra de gepaste adviesaanvragen ontvangen worden zal ter zake een definitieve beslissing worden getroffen. Het geachte lid zal hieromtrent op de hoogte worden gehouden.

Vraag nr. 70
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studiebureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studiebureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij mededelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen inzake de volgende sectoren :

Ruimtelijke ordening

Eind november 1989 werden diverse studies afgerond waarvoor begin 1989 een opdracht gegeven werd, het betrof volgende onderwerpen :

- Opbouw van een ruimtelijke databank voor herwaarderingsgebieden in Vlaanderen (RUG — 1.800.000 frank) ;
- Een beleidstrategie ter ondersteuning van de stadsvernieuwing in Vlaanderen (RUG — 1.900.000 frank) ;
- Rol van de sociale huisvesting in de stadsvernieuwing in Vlaanderen (Mens en Ruimte — 2.000.000 frank) ;
- Actieonderzoek voor gezinsvriendelijke stadsvernieuwing in Vlaanderen (Bond van Grote en Jonge Gezinnen 2.100.000 frank) ;
- Fotoboek „Pit in de Kern” (Koning Boudewijnstichting — 2.200.000 frank) ;
- Stadsvernieuwing in beweging (Koning Boudewijnstichting — 2.000.000 frank).

Twee andere studies naderen hun eindrapport, namelijk :

- Sector huisvesting met betrekking tot het ruimtelijk structuurplan (Mens en Ruimte 2.459.000 frank) ;

- Onderzoek naar de integratie van het stadsvernieu-
wingsbeleid binnen de Ruimtelijke Ordening (RUG
— 2.900.000 frank).

Volgende opdrachten, waarvan de resultaten tegen
eind 1990 worden ingewacht, werden toegekend :

- Actualisering van het ruimtelijk structuurplan
Mens en Ruimte
1.090.000 frank ;
- Structuurschema verzorging en sociaal-culturele
voorzieningen
Mens en Ruimte
1.900.000 frank ;
- DIGSUV (Dynamische Survey voor Vlaanderen op
Gemeentelijk Niveau)
BVBA Ruimte en Technologie (Prof. Van Naelten)
900.000 frank ;
- Stadsontwikkeling via een stadsgewestelijke visie
inzake City-Marketing en City Management
RUG-Seminarie voor survey en ruimtelijke plan-
ning — Prof. Anselin
2.690.000 frank ;
- Stadsvernieuwing als beleidsaspect in het kader van
het ruimtelijk structuurplan
RUG — Prof. Bouckaert
1.900.000 frank ;
- Gemeentelijke richtnota's — gedeeltelijke gewest-
planherzieningen
Mens en Ruimte
1.700.000 frank ;
- Het algemeen en bijzonder plan van aanleg als ac-
tueel beleidsinstrument
Studiegroep Omgeving — J. Van den Broeck
1.900.000 frank ;
- Opmaak van de lay-out voor de brochure „Ruimte-
lijke Ordening, zo zit het ineen”
Koning Boudewijnstichting
800.000 frank.

Monumenten en Landschappen :

Wat de sector Monumenten en Landschappen betreft
heb ik geen enkele studieopdracht gegeven aan een
universiteit of particulier studiebureau.

Huisvesting :

Op het vlak van de Huisvesting werd er op 22 decem-
ber 1989 een studieopdracht toegekend aan het Weten-
schappelijk en Technisch Centrum van het Bouwbedrijf
— W.T.C.B., Aarlenstraat 53 te 1040 Brussel, voor
het ontwikkelen van een systeem voor kwaliteitsonder-
zoek van nieuwe woningen.

De studieopdracht bestaat erin een evaluatiesysteem
te ontwikkelen dat de criteria aangeeft om de kwalitei-
ten van de woningen en de omgeving te evalueren.
Deze kwaliteitsprofielen kunnen inzonderheid aange-
wend worden voor de bepaling van de huurprijs en de
verkoopwaarde van de woningen.

Deze opdracht is toegewezen tegen een forfaitaire
kostprijs van 2.200.000 frank, exclusief BTW en het
eindverslag wordt ingewacht op 30 november 1990.

Vraag nr. 71
van 15 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

*Arrondissementen Aalst en Oudenaarde — Aansnijding
van nieuwe woonuitbreidingsgebieden*

De open ruimte komt meer en meer onder druk te
staan. Uit de gegevens vermeld in de brochure van de
geachte Minister „Woonbehoeften in Vlaanderen 1990-
1995, 1995-2000” leid ik af dat Aalst en Oudenaarde
de twee enige arrondissementen zijn waar er geen en-
kele behoefte bestaat om de reservegronden-woonuit-
breidingsgebieden aan te snijden, gezien de behoefte
aan bijkomende nieuwbouw en aan sociale kavels voor
de totaliteit van de periode 1990-2000, volgens de ge-
gevens uit de tabellen nrs. 22 en 24 nul bedraagt.

Betekent dit dat de Minister reeds opdracht heeft ge-
geven aan de Administratie voor Huisvesting en vooral
voor Ruimtelijke Ordening geen enkele aangevraagde
aansnijding van woonuitbreidingsgebieden door de ge-
meenten gelegen in die arrondissementen Aalst en Ou-
denaarde toe te staan ?

Welke gemeenten hebben ondanks de studie toch de
aansnijding van woonuitbreidingsgebieden gevraagd en
met welke argumentatie ? Zwalm als gemeente gelegen
in het arrondissement Oudenaarde gaat toch twee nieu-
we sociale woonwijken in het leven roepen dit jaar.
Welke maatregelen heeft de Minister genomen om dit
te beletten op basis van de gegevens van zijn bovenver-
melde studie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het
volgende meedelen.

Het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden is geba-
seerd op een woonbehoeftenstudie die door de ge-
meente is opgemaakt. Uiteraard zullen nieuwe ge-
meentelijke studies mede getoetst worden aan de bro-
chure „Woonbehoeften in Vlaanderen 1990-1995,
1995-2000”. Ook het structuurschema huisvesting,
waarvan het eindverslag wordt verwacht tegen mei
1990 zal bijkomende informatie naar de ruimtelijke
invulling bijbrengen.

Het is evident dat hieruit conclusies kunnen getrokken
worden met betrekking tot het aansnijden van woonuit-
breidingsgebieden in de betrokken arrondissementen.
Deze dienen met de grootste omzichtigheid onder-
zocht. De voorkeur dient gegeven aan de renovatie
van het bestaande patrimonium en uitbreiding in het
woongebied.

De behoeftenstudie is echter niet het enige criterium
dat kan worden toegepast bij de beoordeling of een
woonuitbreidingsgebied in aanmerking komt om benut
te worden op een bepaald tijdstip. De behoeften die-
nen onder meer geconfronteerd te worden met de
bouwmogelijkheden en de beschikbaarheid van bouw-
gronden in de betrokken gemeente. Tevens worden
nog andere criteria zoals de leegstand, de verkrotting
en dergelijke in overweging genomen.

Tot op heden zijn noch voor de door het geachte lid
geciteerde arrondissementen, noch voor andere speci-

fieke bijkomende richtlijnen gegeven aan de Administratie.

In verband met het tweede deel van de vraag kan ik meedelen dat er inderdaad intenties bestaan om een paar woonuitbreidingsgebieden aan te snijden in Zwalm. Dienaangaande is er een voorafgaandelijk overleg geweest.

Een verantwoording zoals vermeld in de brochure Beleidsaspecten Ruimtelijke Ordening in Vlaanderen (P. Akkermans) zal worden opgemaakt en ter beoordeling worden voorgelegd. Dit is nog niet gebeurd.

Vraag nr. 72
van 18 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Evenementenhal te Leuven — Procedure bouwvergunning

Het openbaar onderzoek betreffende de vestigingsplaats van een evenementenhal leverde een aantal bezwaarschriften op.

Vermits de stad Leuven betrokken partij is in deze bouwaanvraag, werden de bezwaarschriften behandeld door de AROL. Met gunstig gevolg trouwens, want de stad Leuven kreeg op 7 december 1989 haar bouwvergunning.

Het belangrijkste argument tegen de voorziene oprichting is de manifeste contradictie met het Gewestplan Leuven. Dit bepaalt dat de vestigingsplaats recreatiegebied is en dus enkel recreatieve en toeristische accommodatie mag bevatten. In de bestemmingsplannen van de hal worden de commerciële aspecten echter doorslaggevend om de bouw ervan te verantwoorden en uiteindelijk te realiseren. In het haalbaarheidsonderzoek naar de oprichting en de exploitatie van een evenementenhal (IMBO, 1987) wordt eveneens het commerciële karakter sterk benadrukt.

Vandaar dat ik de geachte Minister het volgende zou willen vragen.

1. Hoe heeft de AROL zijn gunstig advies voor deze bouwaanvraag gemotiveerd ?
2. Indien, bij nader onderzoek, zou blijken dat de bouwvergunning zou zijn verleend op basis van verkeerde inzichten, moet de toelating dan niet worden ingetrokken ?
3. Is, in dit geval, geen BPA nodig om het Gewestplan te wijzigen ?
4. Kunnen de indieners van bezwaarschriften verneemen waarom hun bezwaar is afgewezen ? Hoe verloopt deze procedure ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 18 januari 1990 heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat ik gaf op de vraag nummer 55 van 21 december 1989 van de heer G. Janzegers.

1. De betrokken eigendom ligt volgens het Gewest-

plan Leuven, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, in een gebied voor dagrecreatie. Artikel 16 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen omvat het bedoelde planvoorschrift.

Tevens ligt het terrein in een zone voor open bebouwing volgens het algemeen plan van aanleg van Kessel-Lo, goedgekeurd bij koninklijk besluit op 19 april 1956 en gewijzigd bij koninklijk besluit van 8 oktober 1965.

Gelet op de bepalingen van het arrest Steeno nr. 23832 van 10 december 1983 van de Raad van State, primeren de voorschriften van het gewestplan. Artikel 16 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 is derhalve van toepassing.

Dit planvoorschrift stelt dat dagrecreatiegebieden bestemd zijn voor het aanbrengen van recreatieve en toeristische accommodatie, bij uitsluiting van alle verblijfsaccommodatie. Artikel 16 bevat geen bepalingen die zich uitspreken omtrent de wijze van uitbating en evenmin omtrent de rechtspersoon die exploitant is.

Stedebouwkundig en planologisch zijn deze gegevens dan ook niet relevant bij het onderzoek dat de bevoegde Administratie moet uitvoeren. De evenementenhal beschikt over een accommodatie die een ruime waaier van mogelijkheden biedt : feestzaal, concertzaal, sportzaal, handelsbeurs, tentoonstellingsruimte, cafetaria, restaurant, vergaderzalen, met inbegrip van de nodige persruimten.

Derhalve staat er geen principiële strijdigheid met het planvoorschrift.

2. De bouwvergunning is niet verleend op verkeerde inzichten en dient dus niet te worden ingetrokken. Het behoort tot de bevoegdheid van de Raad van State ze al of niet te vernietigen na eventuele schorsing.
3. Aangezien er geen strijdigheid is met het planvoorschrift is er geen BPA nodig om het Gewestplan te wijzigen.
4. De indieners van bezwaarschriften kunnen inzage krijgen van de inhoud van de afgeleverde bouwvergunningen op het gemeentehuis. Er bestaat geen vastgestelde procedure voor de behandeling van eventuele bezwaren door de Gemachtigde Ambtenaar.

Vraag nr. 73
van 18 januari 1990
van de heer P. BREYNE

Dienst Stedebouw-Brabant — Werking

De aanvragen voor advies op basis van een stedebouwkundig attest nummer 2 zouden bij de dienst Stedebouw-Brabant een nogal lange behandelingstermijn in beslag nemen. Deze lange wachttijd creëert voor de betrokken aanvragers dikwijls moeilijkheden.

Anderzijds zou men er bij bovengenoemde Administratie een in sommige gevallen nogal eigenaardige in-

terpretatie op nahouden van bijvoorbeeld de normale bepalingen die betrekking hebben op de norm voor open of halfopen bebouwing.

Zijn op dat vlak bepaalde richtlijnen aan de betrokken Administratie verstrekt? Hoewel het stedenbouwkundig attest geen enkele rechtszekerheid inhoudt, lijkt het mij toch aangewezen deze aanvragen binnen een normale termijn te laten afhandelen. Ziet de geachte Minister hiertoe enige mogelijkheid?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat de Provinciale Directie voor Ruimtelijke Ordening van Vlaams Brabant er naar streeft de aanvragen om stedenbouwkundige attesten te behandelen binnen dezelfde termijn als de aanvragen om een bouwvergunning; dit wil zeggen binnen een termijn van maximum 35 dagen.

In bepaalde gevallen is vertraging evenwel onvermijdelijk omdat dient te worden gewacht op de adviezen van andere instanties. In tegenstelling met wat het geachte lid meent, bieden de stedenbouwkundige attesten wel degelijk een bepaalde rechtszekerheid. Volgens artikel 63 § 1, lid 5, blijven de in een stedenbouwkundig attest zonder beperking aangegeven bestemming en de opgelegde voorwaarden (...) van kracht gedurende één jaar (...).

Het is dan ook nodig dat de adviezen vereist voor een bouwaanvraag, ook ingewonnen worden voor een voorafgaand stedenbouwkundig attest.

Ook kan ik het geachte lid wijzen op het personeelstekort dat zich laat voelen, nu door de economische heropleving in de bouwsector, het aantal door mijn Administratie te behandelen dossiers de laatste jaren gevoelig is gestegen daar waar het personeelseffectief merkelijk is afgeslonken.

Het geachte lid zal wel begrijpen dat ik slechts in het algemeen kan antwoorden op het tweede onderdeel van zijn vraag over de „nogal eigenaardige interpretatie” van de norm voor open of halfopen bebouwing.

Ter zake bestaat er namelijk geen precieze norm omdat de goede aanleg van de plaats grotendeels bepaald wordt door de plaatselijke gegevens die zeer uiteenlopend kunnen zijn. Mocht het geachte lid mij in een persoonlijke brief concrete gevallen voorleggen, dan zal ik uiteraard niet nalaten hem een meer precies antwoord te verstrekken.

Vraag nr. 74 van 18 januari 1990 van de heer W. CORTOIS

Regionale Commissies van Advies voor Ruimtelijke Ordening — Werking

Het antwoord van de geachte Minister op mijn vraag nummer 5 van 5 september 1989 over de Regionale Commissies van Advies voor Ruimtelijke Ordening heeft enige twijfel teweeggebracht zodat ik mij veroorloof nadere uitleg te vragen, onder andere over de wettelijke en/of reglementaire regeling welke voor 1988

van toepassing diende te zijn. Voor 1988 werd toepassing gemaakt van het koninklijk besluit van 18 september 1975. Nu blijkt dat deze materie wordt geregeld door het Executievebesluit van 14 december 1983, zoals gewijzigd door het Executievebesluit van 29 juli 1987.

Mag ik dan ook de geachte Minister vragen mij een antwoord te willen verstrekken op volgende vragen?

1. Is het normaal dat de Vlaamse Administratie over geen gegevens beschikt met betrekking tot de werking van deze belangrijke Commissies?
2. Welk besluit was van toepassing (dat van 18 september 1975 of dat van 3 september 1986) voor het werkingsjaar 1988? Op basis van welk besluit werden zitpenningen uitbetaald?
3. Indien het besluit van 1986 van toepassing is, betekent dit dan dat de zogenaamde drie-uren-regel ten onrechte werd toegepast? In welke mate waren de instructies van de Secretaris-generaal van de Vlaamse Gemeenschap strijdig met de regeling welke wettelijk van kracht was op dit ogenblik? Hoe wordt desgevallend deze situatie rechtgetrokken?
4. Wat is de situatie van een ambtenaar van een nationaal Ministerie die namens de privé-sector in deze Commissie zetelt en voor het bijwonen van de vergaderingen geen enkele vorm van dienstvrijstelling krijgt, dit ook niet vraagt en aan de vergaderingen deelneemt buiten zijn dienstprestaties (bijvoorbeeld via het nemen van vakantie)? Heeft deze recht op zitpenningen en zo nee, welke rechtsregel of reglementaire bepaling sluit hem uit?
5. Is de Minister bereid zijn Administratie opdracht te geven om aangepaste vorderingsstaten ter beschikking te stellen, ter vervanging van de huidige, welke blijkbaar bedoeld zijn voor personeelsleden behorend tot de Vlaamse Administratie?

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening beschikt inderdaad niet over de werkingsgegevens van deze Commissies. Dit is ook niet voorzien. Bovendien weze opgemerkt dat het secretariaat van die Commissies wordt waargenomen door een ambtenaar van het Provinciebestuur en niet meer door het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening.
2. Door het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1987 wordt ook op de Regionale Commissies het systeem van de presentiegelden en vergoedingen toepasbaar gemaakt, zoals goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 14 december 1983 en gewijzigd op 20 juni 1984 en 3 september 1986. De zitpenningen voor 1988 dienden dus bepaald te worden op basis van het besluit van 14 december 1983 en zijn wijzigingen. Het is mij niet bekend hoe en welke zitpenningen er concreet werden uitbetaald.
- 3.4.5. Deze punten behoren niet tot de specifieke bevoegdheden van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening. Het besluit van de Vlaamse Executieve

ve van 14 december 1983 en zijn wijzigingen is van toepassing op alle opgesomde adviesorganen van welke Gemeenschapsministers ze ook mogen afhangen. Het is mij niet bekend dat de Inspectie van Financiën en/of het Rekenhof opmerkingen zouden hebben gemaakt over de uitbetaalde zitpenningen. Het hoort bovendien niet tot mijn bevoegdheid over die reglementering een interpretatie te geven, noch om wijzigingen ter zake voor te stellen.

Vraag nr. 79
van 23 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

Metalen veiligheidsbanden van autowegen — Gebruik als weideafsluiting

De laatste tijd gebruiken landbouwers meer en meer afgedankte metalen veiligheidsbanden, afkomstig van autowegen, als weideafsluitingen. Het landschap wordt hierdoor ernstig geschaad : door onze weiden lopen grove, grijs-lelijke afsluitingen.

Kan de geachte Minister mij meedelen of inzake ruimtelijke ordening deze soort afsluiting kan worden verboden en of hiervoor een vergunning is vereist ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Artikel 44, § 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt onder meer dat de Koning de lijst kan vaststellen van de werken en handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen vergunning vereist is.

In uitvoering van deze bepaling werd op 16 december 1971 een koninklijk besluit getroffen waarin onder meer deze materie wordt geregeld. Artikel 2, 2° bepaalt dat geen bouwvergunning en geen bemoeiing van de architect vereist is voor afsluitingen van lichte constructies, zoals die welke bestaan uit betonpalen en draad, uit betonpalen met een maximum hoogte van 30 cm en draad of draadgaas.

Uit de bepalingen van de wet volgt dat, betreffende werken en handelingen waarvoor geen bouwvergunning is vereist, het moet gaan om werken en handelingen van geringe omvang. Uit de bepalingen van het koninklijk besluit van 16 december 1971 blijkt dat het moet gaan om „afsluitingen van lichte constructies”.

De beoordeling of het gaat om „werken en handelingen van geringe omvang” en „om afsluitingen van lichte constructies” blijft voor concrete gevallen een feitenkwestie. Voor elk concreet geval moet worden nagegaan of het desbetreffend werk of handeling „van geringe omvang” is en wordt uitgevoerd „met lichte constructies”.

De bepalingen van artikel 2, 2° van het koninklijk besluit van 16 december 1971 handelen wel over bepaalde bouwmaterialen zoals betonpalen, betonplaten, draad en draadgaas. Het woord „zoals” wijst er echter op dat de wetgever dit type van afsluitingen heeft wil-

len vermelden als voorbeeld van wat kan worden verstaan onder „lichte constructies”, maar dat afsluitingen van andere aard, met andere bouwmaterialen niet a priori mogen worden uitgesloten.

Of afsluitingen in metalen banden moeten worden beschouwd als een „niet lichte constructie” of als van „niet geringe omvang” is een feitenkwestie. Een en ander wordt bepaald door de afmetingen, de aard van de draag- en bevestigingsconstructie, de vorm, het voorkomen, en dergelijke. Bovendien weze gesteld dat weideafsluitingen omwille van veiligheidsredenen en marktaanbod steeds in evolutie zijn, maar dat ze omwille van hun natuurlijke landbouwfunctionaliteit niet bij de bestaande reglementeringen in overweging werden genomen.

Er kan ook niet a priori worden gesteld dat dergelijke afsluitingen „niet esthetisch” zouden zijn. Esthetisch verantwoorde oplossingen zijn niet uitgesloten, bijvoorbeeld door groeninkleding en aangepaste schildering. Ook het esthetisch aspect is een feitenkwestie, welke geval per geval dient te worden getoetst aan de regels van de goede ruimtelijke ordening.

Doordat op het niveau van de centrale overheid geen concrete problemen in dit verband zijn gekend, kan worden afgeleid dat dergelijke aangelegenheden eerder van louter lokale aard zijn.

Voor het geval een gemeente zou geconfronteerd worden met dergelijke problemen ware het, ook voor de rechtszekerheid, aangewezen dat deze materie zou gereguleerd worden in een gemeentelijke bouwverordening overeenkomstig artikel 60 van de hogergenoemde wet op de ruimtelijke ordening. Volgens artikel 44 § 2 van dezelfde wet kan immers een bouwverordening met vergunningsplichtige werken en handelingen toch aan de bouwvergunningsplicht worden onderworpen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 15
van 11 januari 1990
van de heer H. VAN WAMBEKE

OCMW — Begroting

Artikel 88, paragraaf 1 van de OCMW-wet bepaalt dat de begroting van het OCMW vóór 15 september van het jaar dat aan het dienstjaar voorafgaat, moet worden onderworpen aan de goedkeuring van de Gemeenteraad.

Graag had ik van de geachte Minister, voor elk van de gemeenten van het arrondissement Aalst, vernomen :

- a) de datum waarop de begroting voor het dienstjaar 1990 door de betrokken OCMW-Raad werd goedgekeurd ;
- b) de datum waarop die zelfde begroting aan de goedkeuring van de betrokken Gemeenteraad werd onderworpen ;

- c) het bedrag van de gemeentelijke toelage dat in elk van deze begrotingen werd ingeschreven en door de Gemeenteraad werd goedgekeurd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag over de begrotingen voor het dienstjaar 1990 van de OCMW's van het arrondissement Aalst, heb ik de eer het geachte lid, per OCMW, de volgende gegevens mede te delen :

- a) de datum waarop de begroting door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn werd vastgesteld ;
 b) de datum waarop zij door de Gemeenteraad werd goedgekeurd ;
 c) de bijpassing van de gemeente (code 000/486/01 ; raming 1990).

De gegevens over de OCMW's die nog geen exemplaar van hun begroting aan mijn diensten hadden overgezonden, werden op 23 januari ll. telefonisch bij de betrokken Centra opgevraagd en zijn aangeduid met een asterisk.

Aalst	Denderleeuw
a) 18 december 1989 *	a) 14 december 1989
b) 19 december 1989 *	b) 21 december 1989
c) 132.848.866 fr. *	c) 15.025.000 fr.
Erpe-Mere	Geraardsbergen
a) 31 oktober 1989	a) nog geen raadsbeslissing*
b) 22 december 1989	b) —
c) 11.464.000 fr.	c) —
Haaltert	Herzele
a) 24 oktober 1989	a) 16 november 1989 *
b) 22 december 1989	b) 12 december 1989 *
c) 16.909.000 fr.	c) 19.409.000 fr. *
Lede	Ninove
a) 23 november 1989	a) nog geen raadsbeslissing *
b) 29 november 1989	b) —
c) 21.561.096 fr.	c) —
Sint-Lievens-Houtem	Zottegem
a) 27 oktober 1989	a) 31 augustus 1989
b) 29 december 1989	b) 18 september 1989
c) 7.600.000 fr.	c) 82.295.000 fr.

Vraag nr. 16 van 15 januari 1990 van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studie bureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studie bureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was

en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, zal aan het geachte lid persoonlijk worden geantwoord.

Vraag nr. 22 van 25 januari 1990 van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen zonder internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

R. DE WULF GEMEENSCHAPSMINISTER VAN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 18 van 24 januari 1990 van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeringsverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gespendeerd en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag nummer 15 van 15 januari 1990 van de heer A. De Beul, lid van de Vlaamse Raad.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 139
van 9 januari 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Hageland — Aankoop van bossen

De gemeente Lubbeek heeft ingestemd met de aankoop van een deel van het Kalvariebos.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of de gemeente hiervoor een subsidiedossier heeft ingediend ;
2. of andere delen van het Kalvariebos dan wel het Rondebos en het Bleekbos te Linden thans het voorwerp uitmaken van een (onderzoek tot) aankoop door het Vlaamse Gewest ;
3. of het Vlaamse Gewest voornoemde bossen, onder meer omwille van hun bufferfunctie tussen de uitdeinende stad Leuven en het vooralsnog landelijke Lubbeek, waardevol vindt om ze te verwerven of hun aankoop door plaatselijke besturen financieel te ondersteunen ;
4. op welke wijze hij het bosrijke en natuurwaardevolle hart van het Hageland, gelegen tussen Leuven - Diest - Aarschot en Tienen zal vrijwaren, uitbouwen en ontwikkelen ;
5. welke landinrichtingsvisie voor het Hageland thans wordt gevolgd ?

Antwoord

In antwoord op haar voormelde vraag heb ik de eer het achtbare lid volgende inlichtingen te verstrekken.

1. De Gemeenteraad heeft bij beslissing van 27 april 1988 toelage voor de aankoop van de bossen Bleekbos en Rondebos voor een oppervlakte van 33ha 03a 02ca gevraagd.
2. Het Rondebos en Bleekbos te Linden maken het voorwerp uit van een onderzoek tot aankoop door het Vlaamse Gewest.

Dit bosgebied werd opgenomen in de reeds prioritaire dossiers en de mogelijkheid tot aankoop met kredieten op de begroting 1990 zal grondig worden onderzocht.
3. De aankoop van deze bossen door het Vlaamse Gewest of door een lokaal bestuur acht ik van groot belang omdat deze bossen op biologisch vlak een grote waarde hebben en de aankoop door de overheid de verzekering geeft van bescherming van het geheel op lange termijn.

Gezien de ligging van het gebied in de omgeving van woonwijken, biedt dit boscomplex tevens uiteenlopende mogelijkheden op recreatief vlak, waarbij dan in de eerste plaats zal gedacht worden aan de uitbouw van vormen van passieve recreatie, uiteraard met vrijwaring van de bosbouwkundige en ecologische waarde van het geheel.

4. Met de goedkeuring van het ontwerp-bosdecreet zal mij de mogelijkheid worden geboden om naast de bossen die aan openbare eigenaars toebehoren, ook aan privé-boseigenaars steun te verlenen, die door selectieve toepassing de natuurwaarde van de bossen kan bevorderen.
5. In uitvoering van artikel 1.5b, van de EEG-verordening nr. 2052/88 van 24 juni 1988 heeft de Europese Commissie op voorstel van de Vlaamse Executieve een belangrijk gedeelte van het Hageland aangewezen als plattelandsontwikkelingszone (doelstelling 5b). De Vlaamse Executieve heeft via de nationale Staatssecretaris voor Landbouw een regionaal ontwikkelingsplan ingediend bij de Commissie. In dit plan is een algemene ontwikkelingsstrategie opgenomen, waaruit blijkt dat gelet op het belang van de landbouw voor het Hageland een specifiek ontwikkelingsbeleid gericht op de primaire sector is weerhouden. Dit beleid zal gesteund zijn op de specificiteit van de landbouw als gevolg van de pedologische verscheidenheid van het gebied.

Dit zal in sommige subgebieden aanleiding kunnen geven tot een functieverruiming van de landbouw in de richting van natuurbehoud, natuurontwikkeling en landschapszorg, terwijl in andere subgebieden een optimale ontwikkeling van de landbouw zal worden nagestreefd.

Hiertoe zal worden gestreefd naar de beveiliging van het bestaande landbouwareaal en naar een bevordering van de leefbaarheid van de bedrijven via een verbetering van de structuren.

De prioriteit waarmee dit beleid zal uitgevoerd worden is functie van de beslissing van de Commissie,

alsmede van de resultaten van de onderzoekopdracht in verband met de typologie van de landelijke gebieden, waarvoor ik eind 1989 een overeenkomst heb afgesloten met een ter zake bevoegde instelling.

Vraag nr. 140
van 9 januari 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Visserijfonds — Aandeel Vlaams Brabant

De opbrengsten van de visverloven worden onder de verschillende provinciale Visserijfondsen verdeeld, onder meer in functie van het aantal per provincie afgeleverde visverloven en de oppervlakte viswateren.

Kan de geachte Minister mij mededelen welke het toegekende aandeel is voor Vlaams Brabant in de 25 miljoen frank die de verkoop van visverloven in Vlaanderen opbrengt en welke criteria hiervoor werden gehanteerd ?

Tevens verzoek ik de Minister mij mede te delen welke investeringsbedragen en werkingskosten en -toelagen hij voor (beheers)werken uitgevoerd door het Gewest zelf en (beheers)werken uitgevoerd door derden in 1989 in Vlaams Brabant heeft toegekend voor de riviervisserij, voor welke dossiers en welk het relatieve aandeel hiervan was in vergelijking met de andere provincies.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Aandeel voor Vlaams Brabant in het Visserijfonds in 1990 en de criteria voor de verdeling van de gelden.

De provincie Vlaams Brabant ontvangt van het Visserijfonds in 1990 het bedrag van 2.387.375 frank.

De criteria die hiervoor gehanteerd worden zijn de afgeleverde visverloven (criteria I : 65 ten honderd en de oppervlakte der wateren (criteria II : 35 ten honderd).

In Vlaams Brabant werden 12,50 ten honderd van de visverloven van het Vlaams Gewest verkocht (criteria 1).

Het aandeel van de wateroppervlakte van Vlaams Brabant bedraagt 4,07 ten honderd (criteria II).

2. Investeringsbedragen, werkingskosten en toelagen voor beheerswerken en toelagen in 1989 voor het Gewest en voor Vlaams Brabant.

De begroting van het Visserijfonds is opgebouwd in 2 delen. Het eerste deel betreft de algemene voorzieningen bestaande uit het reservefonds en de kosten voor het verdelen van de visverloven.

Het tweede deel betreft de specifieke voorzieningen bestaande uit 5 artikelen waarvan sommige bedragen vrij door de Commissies te bepalen zijn binnen de hen toegekende kredieten.

Voor 1989 zag de verdeling volgens de artikels voor

de provinciale Visserijcommissies er uit zoals aangegeven in de tabel.

Provincie	werkingskosten	visserijwerken	herbepo-tingen	verdediging voor het gerecht
Antwerpen	75.000	1.205.000	4.820.200	30.000
Vlaams Brabant	30.000	310.590	1.540.410	20.000
Oost-Vlaanderen	90.000	2.900.000	2.704.300	50.000
West-Vlaanderen	63.000	1.967.000	2.086.200	30.000
Limburg	50.000	1.062.000	1.904.300	30.000

Vraag nr. 144
van 10 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Sint-Jorisveld te Tielt-Winge — Sluikstortingen

In de week van 13-18 november 1989 begonnen vrachtwagens afbraakmaterialen te storten op gronden van de All Round Company, gelegen tussen de Looikensstraat, de Leuvensesteenweg, de Aarschotsesteenweg en de Tiensesteenweg.

De stortingen gebeurden met vrachtwagens van de firma Magdeleins van Hasselt en de materialen waren afkomstig van een bouwwerf te Schaarbeek. Bij controle ter plaatse bleken niet minder dan 22 vrachten gestort te zijn, in totaal zo'n 500 ton afbraakmaterialen bestaande uit beton, stenen, hout en elektrische buizen. Het afval werd zowel overdag als 's nachts gestort. Hier is duidelijk sprake van sluikstorten, een milieu-overtreding.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij getroffen heeft en wanneer het terrein terug in zijn oorspronkelijke staat wordt hersteld.

Antwoord

Op 4 december 1989 werd door de toezichhoudende ambtenaar van de OVAM vastgesteld dat er afbraakmaterialen en dergelijke, werden gestort te Tielt-Winge, Sint Jorisveld, op een perceel eigendom van de NV All Round Company.

Het perceel waarop werd gestort ligt volgens het Gewestplan in een woonuitbreidingsgebied.

Het bedrijf All Round Company beschikte niet over een vergunning die het storten van dergelijke afvalstoffen op dit terrein zou toelaten.

Bovenvernoemd bedrijf werd in overtreding bevonden met de artikelen 5, 6 en 25 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. Het proces-verbaal werd eveneens overgemaakt aan de heer Procureur des Konings.

Door de Politie van Tielt-Winge werd eveneens proces-verbaal opgesteld.

De bovenvernoemde werd opgelegd deze afvalstoffen

af te voeren naar een vergunde inrichting vóór 1 februari 1990.

Na deze datum zal desgevallend de overtreder in gebreke gesteld worden en zal de afval ambtshalve worden verwijderd door de OVAM.

Vraag nr. 152
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studie bureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studie bureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Voor het antwoord op zijn vraag verwijst ik het geachte lid naar mijn antwoord op een analoge vraag van de heer M. Desutter van 29 september 1989.

Een fotocopie van dit antwoord met bijlage wordt rechtstreeks aan het geachte lid toegestuurd.

Vraag nr. 154
van 15 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Bedrijven gelegen in woonzone — Verstrijken van exploitatievergunning

Er zijn mij bedrijven bekend die bij het totstandkomen van het gewestplan niet in een daartoe voorziene industriezone waren gelegen, maar in een woonzone. De wetgever liet deze bedrijven echter toe de exploitatie voort te zetten tot het einde van de lopende exploitatievergunning. Verstreek de exploitatievergunning binnen de 10 jaar na het totstandkomen van het gewestplan dan mocht een verlenging van de vergunning worden toegestaan tot 10 jaar na het totstandkomen van het gewestplan. Voor de bedrijven waarover ik het heb, is echter ook deze verlenging inmiddels verstreken, zodat ze in principe geen exploitatievergunning meer kunnen krijgen. Deze bedrijven werken dus momenteel zonder exploitatievergunning.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Welke maatregelen heeft hij genomen om de verhuis van deze bedrijven naar een industriezone te bespoedigen ?
2. Treden de bevoegde diensten ambtshalve op of enkel na klacht van de bewoners ?

3. Hebben de bevoegde diensten in het verleden al dergelijke bedrijven gesloten, en zo ja, graag de cijfers per provincie voor de laatste 5 jaar ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wil ik het geachte lid er eerst op wijzen dat het niet zo is dat bedrijven in woonzones automatisch ontoelaatbaar zijn.

Het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bepaalt ter zake in artikel 5 dat „de woongebieden bestemd zijn voor ambacht en kleinbedrijven voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd” en dat „deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen maar mogen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving”.

Het is dan ook slechts bij het vervallen van de vergunning dat de vergunningverlenende overheid bij haar besluit over een eventuele hermachtiging de vermelde stedenbouwkundige criteria interpreteert.

Wanneer bedrijven tijdig een hermachtiging van een exploitatievergunning hebben aangevraagd zullen de ambtenaren — in de gevallen dat er geen hinder vastgesteld wordt — meestal de afloop van de vergunningsprocedure afwachten, alvorens dwangmaatregelen te nemen.

Overeenkomstig titel 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming behoort het in eerste instantie tot de bevoegdheid van de Burgemeester bedrijven te sluiten wanneer een exploitatievergunning ontbreekt. Over het sluiten van bedrijven door Burgemeesters zijn mij geen gegevens bekend.

Vraag nr. 155
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Bedrijven langs de Schelde — Subsidie voor studie preventief milieubeleid

In de Financieel-Economische Tijd van 5 januari 1990 lees ik dat Nederland en België een onderzoek willen uitvoeren naar de mogelijkheden van preventief milieubeleid bij bedrijven langs de Schelde.

De kosten van de eerste onderzoeksfase zouden gelijk verdeeld worden over België en Nederland. In Nederland neemt de rijksoverheid 80 ten honderd van de kosten voor haar rekening, de resterende 20 ten honderd is voor rekening van de provincie Zeeland.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of dit persbericht juist is ;
2. zo ja, welk het bedrag is van de tussenkomst van ons land in de kosten van dit project ;
3. of dit ten laste komt van de centrale of van de Vlaamse begroting ;
4. of er ook bij ons een verdeelsleutel voorzien is voor

bijdragen van de provincies West- en Oost-Vlaanderen en Antwerpen ;

5. hoe groot hun (eventuele) bijdrage is, procentueel gezien.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het vermelde persbericht geen betrekking heeft op initiatieven van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 157 van 16 januari 1990 van de heer A. SCHELLENS

Industriezone te Waver — Vestigingsprocedure

Het stadsbestuur van Waver heeft aan de bevoegde Waalse Executieve de toelating gevraagd om langsheen de grens met Huldenberg een industriezone van 130 hectare te vestigen. Het schepencollege van Huldenberg meent dat deze economische uitbreiding een bedreiging zal vormen voor de inwoners van Ottenburg en Sint-Agatha-Rode.

Zij vrezen vooral de aantasting van hun leef- en woonomgeving. Dergelijk industrieterrein is bovendien een meer dan storend element in het landschappelijk waardevolle natuurpark Dijleland. Een gedeelte van de vestigingszone maakt overigens deel uit van dit natuurpark.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernemen ?

1. Wat werd reeds ondernomen om de vestiging van de industriezone te voorkomen ?
2. Werd de Vlaamse Executieve op de hoogte gebracht van de eventuele vestiging en zo ja, welk advies werd gegeven ?

Antwoord

Ik deel het geachte lid mee dat zijn vraag blijkbaar betrekking heeft op de ruimtelijke ordening in het Waalse Gewest, met name de bestemming van gronden als industriezone te Waver.

De Vlaamse Raad noch de Vlaamse Executieve oefenen een bevoegdheid uit over het grondgebied van het Waalse Gewest. De Voorzitter van de Vlaamse Executieve is, overeenkomstig artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989, evenwel bevoegd voor de externe betrekkingen met inbegrip van de samenwerking met de Gewesten. Overigens blijft overeenkomstig artikel 15 van hetzelfde besluit de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting bevoegd voor de inhoudelijke aspecten van de externe betrekkingen inzake de ruimtelijke ordening.

Voor zoveel als nodig vestig ik de aandacht van het geachte lid op de richtlijn van 27 juni 1985 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten. Artikel 4.2 van deze richtlijn die op

3 juli 1988 in werking is getreden, bepaalt dat projecten van de bijlage II van de richtlijn, waarin werken voor de uitrusting van industrieterreinen begrepen zijn, aan milieueffectbeoordeling onderworpen zijn indien de lidstaten van oordeel zijn dat hun kenmerken zulks noodzakelijk maken. Overeenkomstig de bijzondere wet tot hervorming der instellingen heeft het Waalse Gewest deze bevoegdheid op haar grondgebied.

Wat het zogenaamde natuurpark Dijleland betreft kan ik het geachte lid mededelen dat noch in het Vlaamse, noch in het Waalse Gewest een officieel natuurpark met die naam werd aangewezen.

Vraag nr. 159 van 17 januari 1990 van mevrouw A.-M. NEYTS-UY'ITEBROECK

Schadelijke gevolgen atmosferische inversie — Maatregelen

Sedert een aantal jaren besteedt men terecht groeiende aandacht aan de schadelijke gevolgen van atmosferische inversies. De jongste inversie die zich begin december 1989 voordeed heeft ingevolge abnormale ethyleenconcentraties zowel in Oost-Vlaanderen als in Halle-Vilvoorde zware schade toegebracht aan in serres gekweekte orchideeën.

Ook voor de mensen kan de verhoogde luchtvervuiling, veroorzaakt door atmosferische inversies, schadelijk zijn. Daarenboven lijkt het alsof dit fenomeen zich veelvuldiger voordoet dan voorheen. Tot slot hoeft het wellicht geen betoog dat atmosferische inversie en de vervuiling die ze meestal veroorzaakt, zich niet storen aan Gewestgrenzen. Dit is de reden waarom deze vraag gericht is tot nationale Ministers en Staatssecretarissen. Gemeenschapsministers en Leden van de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Vanzelfsprekend telkens langs de geëigende Assemblée.

Acht de geachte Minister het niet wenselijk tussen de Regering en de Executieven een overleg in te richten betreffende de te nemen maatregelen ter eventuele voorkoming, ook alleszins ter stelselmatige opsporing van atmosferische inversie en van de verhoogde luchtvervuiling die er het gevolg van is ?

Indien ja, welke initiatieven nam de geachte Minister om dit overleg te organiseren dan wel te bevorderen ?

Bestaan er richtlijnen voor de stelselmatige informatie van de bevolking in het algemeen, en van de land- en tuinbouwers in het bijzonder, over het optreden van inversies en over de mogelijke schadelijke gevolgen ervan voor mensen en planten ?

Bestaan er schadevergoedingen voor land- en tuinbouwers wier teelten beschadigd zijn door luchtvervuiling ? Indien niet, overweegt de geachte Minister dergelijke schadevergoeding te verlenen ?

Bestaan er richtlijnen ter voorkoming van schadelijke gevolgen voor mensen en planten die het gevolg kan zijn van aanhoudende atmosferische inversies ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Midstand en Energie.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de atmosferische inversies zuiver meteorologische verschijnselen zijn. Het is mij dan ook niet mogelijk enige invloed uit te oefenen op het voorkomen ervan !

Mogelijke inversies worden wel opgespoord en voorspeld door het KMI en dagelijks medegedeeld via de weerberichten. Langdurige inversies kunnen gepaard gaan met verhoogde luchtverontreiniging.

Ter zake is het aangewezen dat op de eerste plaats de algemene luchtverontreiniging overal vermindert.

Bestendige inspanningen worden op dat vlak gedaan en wat het Vlaamse Gewest betreft kan aangestipt worden dat de emissie van zwaveldioxyde, dat een belangrijke rol kan spelen bij smog, vanaf 1980 tot 1987 met 54 ten honderd is verminderd !

Niettegenstaande dit gunstig resultaat ben ik het eens met het geachte lid dat deze inspanningen moeten verder gezet worden. In het MINA-plan zijn daarvoor concrete acties voorzien.

Daar de luchtverontreiniging een internationaal, grensoverschrijdend fenomeen is, is het evident dat op dat vlak er een goede nationale en internationale samenwerking tussen de bevoegde overheden moet zijn. Aan elk overleg werk ik dan ook mede.

Wanneer episodes van luchtverontreiniging voorkomen bestaan er afspraken met de nationale instanties, over procedureregelen waarbij het IHE op basis van de meetwaarden van het automatisch meetnet informatie verschaft aan de bevoegde diensten van het Vlaamse Gewest, die dan aan bedrijven bepaalde maatregelen kunnen opleggen ter vermindering van de ogenblikkelijke emissies van luchtverontreinigende stoffen.

Benadeelden kunnen via de aansprakelijkheidsregelen eventueel hun schade verhalen op derden.

Vraag nr. 160
van 17 januari 1990
van mevrouw M.-P. KESTELIJN-SIERENS

Conventie van Bern — Ratificatie

De Conventie van Bern heeft tot doel het behoud van de wilde flora en fauna en hun natuurlijk milieu in stand te houden. België heeft het Verdrag op 19 september 1979 mede ondertekend, doch heeft dit tot nog toe niet geratificeerd. Het Verdrag trad in werking op 1 juni 1982.

In antwoord op de parlementaire vraag van de heer Suykerbuyk (vraag nummer 7, van 20 november 1984) werd medegedeeld dat de nationale Regering de instemming van het Vlaamse Gewest had gevraagd voor de uiteindelijke bekrachtiging namens België als lidstaat van de Raad van Europa. Het Vlaams Ministercomité voor Buitenlands Beleid heeft op 25 juli 1984 zich eens verklaard met de ratificatie van het Verdrag mits twee voorwaarden, namelijk :

— dat de Vlaamse Executieve zou betrokken worden bij de werkzaamheden van de Permanente Commis-

sie die voor de toepassing van het Verdrag van Bern wordt ingesteld ;

- dat een vertegenwoordiger van de Vlaamse Executieve wordt opgenomen in de Belgische afvaardiging voor de Permanente Commissie van verdragssluitende partijen.

De nationale Regering werd hiervan in kennis gesteld.

Kan ik van de Gemeenschapsminister vernemen welke de stand van zaken is op dit ogenblik ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de wet houdende ratificatie van het verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa (Bern 1979) door de Kamer en de Senaat werd goedgekeurd zodat de neerlegging van de ratificeringsoorkonde van dit verdrag mag worden verwacht in de loop van dit jaar.

België woonde tot nu toe de vergaderingen van de Permanente Commissie van dit verdrag als waarnemer bij.

Een vertegenwoordiger van de Vlaamse Executieve werd door de bevoegde nationale overheid steeds uitgenodigd om deel uit te maken van de Belgische afvaardiging op de vergaderingen van deze Commissie.

De meest recente vergadering van deze Commissie greep plaats te Straatsburg van 5 - 8 december 1989.

Mijn diensten ontvingen de nodige documenten ter zake.

Vraag nr. 163
van 18 januari 1990
van mevrouw N. MAES

Milieuproblemen in het Waasland — Stand van zaken

Regelmatig duiken er alarmerende berichten op over bodemverontreiniging, illegale stortplaatsen, vervuulende afvalverwerking, ondrinkbaar putwater . . .

Ook het Waasland wordt getroffen door milieuproblemen :

- vervuiling door zware metalen in de Schelde te Moerzeke ;
- vervuiling van de Sombekemeersen en oude Durme in Waasmunster ;
- cadmiumvervuiling rond verbrandingsovens in Beveren en Lokeren ;
- mangaanvergiftigingen via de verontreinigde Wase ondergrond ;
- water uit privé-drinkwaterputten is ondrinkbaar . . .

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Voor welke Wase milieuproblemen werd reeds een onderzoek ingesteld ?

Wat is de huidige stand van zaken ?

In Sint-Niklaas wordt bij de verbrandingsoven weldra „rookgaswassing” toegepast. Kan deze procedure worden veralgemeend ?

Worden er preventieve metingen in lucht, water en bodem uitgevoerd of wordt er enkel na klachten een onderzoek ingesteld ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat door de bevoegde diensten regelmatig onderzoeken ingesteld worden ingevolge milieuklachten of alarmerende berichten.

In het Waasland werd zo op verzoek en kosten van het Bestuur voor Leefmilieu door het Instituut voor Scheikundig Onderzoek een studie uitgevoerd naar de cadmiumvervuiling van bodems en vegetatie te Hamme, meer bepaald te Moerzeke-Kastel. Op 13 juli 1989 werd de Burgemeester van Hamme op de hoogte gesteld van de resultaten van dit onderzoek.

Te Waasmunster werd in opdracht van het Gemeentebestuur een bodemonderzoek uitgevoerd door de Bodemkundige Dienst van België. Over deze studie werd door het Bestuur voor Leefmilieu op 6 juli 1989 advies verstrekt aan het Gemeentebestuur van Waasmunster.

Een grondwaterverontreinigingsprobleem te Stekene werd met alle betrokken instanties op 12 januari 1990 besproken op het gemeentehuis te Stekene. Het onderzoek wordt verder gezet.

Naast dergelijk onderzoek worden er ook preventieve metingen uitgevoerd.

De luchtkwaliteit in het Waasland wordt permanent gemeten door automatische en semi-automatische stations van het IHE. Deze stations vormen een onderdeel van de meetnetten en de resultaten ervan worden regelmatig in jaarrapporten door het IHE gepubliceerd.

Voor het automatische meetnet voor de luchtverontreiniging zijn deze stations :

N014	Verrebroek, Verrebroekdijk (S02)
R815	Zwijndrecht, Laarstraat (S02)
R821	Beveren-Waas, Donkvijverstraat (S02)
R830	Doel, Molenstraat (S02)

Voor het zwavel-rook meetnet zijn er stations te :

725	Beveren-Waas, Gemeentehuis
726	Sint-Niklaas, Gemeentehuis.

Voor het meetnet zware metalen zijn er stations te :

O H A M M 1	Hamme, Neerstraat
7 H O B O 3	Kruikebeke, Kerkhof
7 H O B 2 0	Kruikebeke, Scheldedijk

Vraag nr. 165 van 18 januari 1990 van de heer J. CUYVERS

Drinkwater te Stekene — Mangaanvergiftiging zelfgeboorde putten

De Gazet van Antwerpen meldt in haar editie van 8 januari 1990 dat op de camping van Stekene mensen ziek zijn geworden ten gevolge van het drinken van putwater uit een zelfgeboorde put door te hoge concentraties aan mangaan in het water. Het mangaan blijkt afkomstig te zijn van de voetpaden die met mangaan-slakken verhard zijn geworden. Waarschijnlijk is dit produkt afkomstig van een bedrijf op de linkeroever van de Gentse Kanaalzone.

Graag krijg ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de Provinciale Gezondheidsdienst van Oost-Vlaanderen of de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid de geachte Minister op de hoogte gebracht van de situatie ? Zo ja, wanneer ? Zo neen, wijst dit er dan niet op dat de samenwerking tussen de betrokken Gemeenschapsministers moet worden verbeterd ? Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen om die noodzakelijke samenwerking te bevorderen ?
2. Wanneer heeft hij de OVAM opdracht gegeven ter plaatse de zaak te bestuderen ?
3. Moet volgens de vaststellingen van dit onderzoek het terrein van de camping al dan niet als een black point worden beschouwd ?
4. Kan men door de specifieke samenstelling van de metaalslakken achterhalen wie de Belgische producent van die slakken is ? Heeft de Minister opdracht gegeven dit op te sporen ?
5. Gaat de producent in het kader van het principe „de vervuiler betaalt” moeten opdraaien voor de kosten van de saneringsoperatie ? Zo neen, kan en gaat de geachte Minister die kosten dan verhalen op de eigenaar van de camping ?
6. Waarheen zullen de metaalslakken worden vervoerd ?
7. Aangezien een groot percentage van de mensen voor een lange periode van het jaar op de camping verblijven en sommigen zich daar trouwens definitief hebben gevestigd is het nodig dat die mensen garanties hebben dat het water van de centrale sanitaire blok drinkbaar is en blijft. Hebben de bevoegde diensten dit water onderzocht ? Weet de Minister tegen welke datum ongeveer het mangaan ook zal zijn doorgedrongen tot op de diepte van het sanitaire blok ?
8. Laat het maximale debiet van de plaatselijke waterleidingsbuizen toe dat de gehele camping in een

Zal in het vervolg de waterkwaliteit op geregelde tijdstippen worden onderzocht ?

spoedprogramma wordt aangesloten op het openbaar drinkwaternet ? Zo neen, welke veranderingen of aanpassingen van het plaatselijk drinkwaternet dringen zich op en tegen welke periode gaan die gerealiseerd zijn ?

9. Wie gaat de aansluitingskosten voor dit drinkwaternet moeten betalen :

de eigenaar van de camping ; de fabrikant van de vervuilende mangaanslakken ; de mensen die op de camping verblijven of een combinatie van meerdere partijen ?

Antwoord

In verband met deze vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende te melden.

1. Als Gemeenschapsminister bevoegd voor Leefmilieu in Vlaanderen werd ik te gepasten tijde in kennis gesteld van de mogelijke verontreiniging van putwaters op de camping de Vlasaard in Stekene. Deze kennisgeving stelde mij dan ook in de gelegenheid de passende maatregelen te treffen.
- 2 t/m 6. Deze vragen behandelen materies die tot de bevoegdheidsfeer van OVAM behoren. De nodige elementen van antwoord werden bij OVAM opgevraagd. Van zodra ik in het bezit ben van deze elementen van antwoord, zal ik rechtstreeks aan het geachte lid antwoorden.
- 7 Zowel door de Administratie voor Gezondheidszorg als door de Provinciale Dienst voor de Bescherming van het Leefmilieu werden waterstalen genomen en onderzocht.

Het is me echter niet mogelijk momenteel uitspraak te doen omtrent de diffuse verspreiding van de eventuele mangaanverontreiniging op het vernoemde campingterrein. Hieraan dient een specifiek onderzoekprogramma vooraf te gaan.

Omdat de opvolging van de drinkwaterkwaliteit in eerste orde noodzakelijk is voor de volksgezondheid, lijkt het mij aangewezen dat dit onderdeel van de vraagstelling beantwoord wordt door de heer Gemeenschapsminister van Volksgezondheid.

8. Momenteel is de camping opnieuw aangesloten op het openbaar drinkwaternet van de gemeente Stekene. Aldaar is het leidingnet niet toereikend.
9. De aansluitingskosten worden door de eigenaar van de camping gedragen.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 25
van 8 januari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Vertaling van literaire werken — EEG-subsidiëring

De vertaling van literaire werken kan, naar het schijnt, op subsidie vanwege de EEG rekenen. Mag ik de geachte Minister vragen mede te delen :

1. sinds wanneer deze regeling bestaat ;
2. hoe de toekenning van de subsidie gebeurt ;
3. welk bedrag jaarlijks is voorzien ;
4. wie, van de Vlaamse Gemeenschap, kandidaten kan voordragen, gesteld dat dit via een pré-selectie zou gebeuren ;
5. welke Vlaamse literatoren reeds gesubsidieerd werden, voor welk werk en voor welk bedrag ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag in verband met de EEG-subsidiëring van vertaling van literaire werken kan ik het volgende mededelen.

1. Deze regeling werd door de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de ter zake bevoegde instanties in het najaar van 1989 meegedeeld en zal voor de eerste maal worden toegepast in 1990.
2. De Dienst Letteren van de Administratie voor Kunst werd verzocht om de diverse Vlaamse uitgeverijen omtrent deze nieuwe subsidieregeling in te lichten en te vragen om tegen uiterlijk 1 januari 1990 hun mogelijke vertaalprojecten in te sturen. Deze ingediende projecten worden binnenkort beoordeeld door de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België. Deze adviezen worden binnen afzienbare tijd doorgestuurd naar de Culturele Directie van de EEG.
3. In het EEG-dokument wordt geen melding gemaakt van het bedrag dat jaarlijks voor dit project is voorzien.
4. De kandidaturen worden — op advies van bovenvermelde Commissie — door de Gemeenschapsminister van Cultuur naar de bevoegde EEG-diensten gestuurd.
5. Door het feit dat het hier om een procedure gaat die pas vanaf 1990 wordt opgestart, zijn er momenteel nog geen auteurs gesubsidieerd.

Vraag nr. 27
van 10 januari 1990
van de heer G. ANNEMANS

Contact- en Cultuurcentrum te Brussel — Statuut

Over een aantal instellingen die gesubsidieerd worden door de overheid, bestaat nogal wat onduidelijkheid wat hun statuut betreft. Eén van deze instellingen is het Contact- en Cultuurcentrum, gelegen aan het Martelarenplein 23 te 1000 Brussel.

Volgens de brochure „Een Regering voor de Vlamingen” is het CCC een overheidsinstelling. Kan de Minister dit bevestigen en zo ja, valt deze instelling en haar werking dan onder de Cultuurpwtwetgeving ?

Antwoord

Het Contact- en Cultuurcentrum te Brussel is geen overheids-v.z.w.

In de brochure „Een Regering voor de Vlamingen” wordt het CCC ten onrechte als dusdanig genoemd.

Gelet echter op de doelstellingen van het CCC en gelet op zijn financiële afhankelijkheid van de overheid (de inkomsten van het CCC komen grotendeels voort uit subsidies) streeft deze v.z.w. naar een zo ruim mogelijke en zo pluriform mogelijke samenstelling.

Ik zal het geachte lid de huidige samenstelling van de Raad van Beheer en de statuten van het CCC overmaken.

Vraag nr. 28
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studiebureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studiebureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid de volgende gegevens verstrekken :

1. Kunst

Er werden geen studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams of particuliere studiebureaus.

2. Sociaal-cultureel werk

Op de begroting 1989 werden op de Sectie 24, artikel 12.20.02.17, „Enquêtes en Studies” volgende opdrachten toegekend aan :

— Rijksuniversiteit Gent, Blandijnberg 2 — 9000 Gent

Thema : Verrichten van onderzoek en publiceren van boekenreeks over de cartografie en de iconografie van de Vlaamse steden.

Promotor : Professor A. Verhulst

Bedrag : 1,5 miljoen frank.

Eindverslag : wordt verwacht op 1 september 1991.

— Katholieke Universiteit Leuven, Blijde Inkomstraat 5 — 3000 Leuven

Thema : Fan Coaching Experimenten als uitlopers van het onderzoek naar voetbalgeweld aan de K.U.Leuven.

Promotor : Professor L. Walgrave

Bedrag : 1,5 miljoen frank.

Eindverslag : wordt verwacht tegen 31 maart 1990.

— Centrum voor Andragogisch Onderzoek, Liedtsstraat 27-29, 1210 Brussel

Thema : Onderzoeks- en ontwikkelingsproject sociaal-cultureel werk in de Vlaamse Gemeenschap.

Promotor : Centrum voor Andragogisch Onderzoek.

Bedrag : 22,5 miljoen frank.

Eindverslag : wordt verwacht tegen 1 februari 1994.

Ter ondersteuning van deze opdracht werden in de loop van 1989 vijf enquêtes uitgevoerd met betrekking tot de situatie van het sociaal-cultureel werk, het jeugdwerk en het openbaar bibliotheekwerk in de gemeentelijke context.

Bedrag : 190.000 frank sectie 39 art. 12.01

195.000 frank sectie 40 art. 12.01

Eindverslag : wordt verwacht begin 1990.

— Studiegroep voor Cultuurbevordering

Thema : Inventarisatie van culturele ruimten in een ontwikkelingsgebied in Vlaanderen — Antwerpse Kempen — : aanwezigheid, toegankelijkheid en werking van de voorzieningen in deze gebieden.

Promotor : Professor U. Claeys

Bedrag : 1,3 miljoen frank.

Eindverslag : werd verwacht 31 december 1989.

In bovenstaande overeenkomsten werden ook telkens tussentijdse verslagen gestipuleerd.

Daarnaast werd ook aan volgende instellingen een globale toelage gegeven voor het door hen verrichte wetenschappelijk onderzoek dat echter niet projectmatig werd ingediend :

— Studiegroep voor Cultuurbevordering, Katholieke Universiteit Leuven,

Departement Sociologie, Sociologisch Onderzoeksinstituut,

E. Van Evenstraat 2c

3000 Leuven

Bedrag : 1.300.000 frank.

— Centrum voor Andragogisch Onderzoek, Liedtsstraat 27-29,

1210 Brussel

Bedrag : 2.500.000 frank.

Ten slotte is er nog het contract dat in 1988 werd afgesloten met de Rijksuniversiteit Gent, Studiecentrum voor Vrijtijdsagogie — Louis Pasteurlaan 2 — Gent.

Thema : Publicatie van de onderzoeksresultaten van het wetenschappelijk werk inzake „Ontwerpen van handelingsalternatieven voor Jeugdhuiswerkers”.

Promotor : Professor W. Faché

Bedrag : 825.000 frank.

Eindverslag : werd verwacht 31 mei 1989, maar werd nog niet afgeleverd.

Van deze opdracht werd reeds melding gemaakt in het antwoord op de vraag van 29 september 1989 van de heer M. Desutter.

3. Sport

De onderzoeksprojecten van de Administratie voor

Sport en Openlucht recreatie hebben vanaf 1989 een ingrijpende wijziging ondergaan.

In het verleden werden eerder kleinschalige onderzoeksprojecten die steeds aan universitaire onderzoeksteams werden toegewezen, op het Nationaal Sportfonds (Nederlandstalige sector) verrekend.

In 1988 : Didactische software in de sport (K.U. Leuven : 1,6 miljoen frank)

In 1989 : Dimensies van leiderschap in het beheer van gemeentelijke sport- en recreatiediensten in Vlaanderen (R.U. Gent : 1.3 miljoen frank).

Via een herstructurering van het Horizontaal begrotingsprogramma Wetenschapsbeleid kon op de gewone begroting in 1989 4,5 miljoen frank worden gereserveerd voor Interuniversitair Onderzoek voor Sport (I.O.S.). De drie Vlaamse universitaire Instituten voor Lichamelijke Opvoeding hebben gezamenlijk een project ingediend : Interuniversitair onderzoeksproject fysieke fitheid en sportbeoefening van de Vlaamse Jeugd. Dit initiatief zal naar de toekomst toe worden verdergezet.

Vraag nr. 31
van 18 januari 1990
van de heer W. SEEUWS

Culturele akkoorden — Stand van zaken

Zou de geachte Minister mij kunnen laten weten met welke landen wij heden een programma van een cultureel akkoord hebben lopen, welke programma's voor deze landen op dit ogenblik in uitvoering zijn, hoe de samenstelling is van de commissies van deze verschillende culturele akkoorden, en van de zogenaamde Algemene Commissie, meer in het bijzonder ook voor wat betreft het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord en zijn diverse adviescommissies ?

Antwoord

Met volgende landen werd tot op heden een cultureel akkoord afgesloten :

Algerije, Argentinië, Brazilië, de Duitse Bondsrepubliek, Bulgarije, Canada, China, de Duitse Democratische Republiek, Denemarken, Egypte, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, India, Indonesië, Irak, Iran, Israël, Italië, Japan, Joegoslavië, Korea, Luxemburg, Marokko, Mexico, Nederland, de Nederlandse Antillen, Noorwegen, Oostenrijk, Pakistan, Polen, Portugal, Roemenië, Senegal, Spanje, Syrië, Suriname, Tsjechoslovakije, Tunesië, Turkije, de USSR, Venezuela, het Verenigd Koninkrijk en Zuid-Afrika.

Het Cultureel Akkoord met Zuid-Afrika werd opgeschort, de culturele akkoorden met Iran, Irak en Syrië werden de facto stilgelegd, met Pakistan werd een akkoord afgesloten, maar er werden nog geen stappen ondernomen om werkprogramma's af te sluiten en Roemenië en Turkije hebben de procedure, aangepast aan de staatshervorming van 1980 nog niet aanvaard.

Met Zweden bestaat geen eigenlijk cultureel akkoord, maar wel een culturele samenwerkingsovereenkomst

met het Zweeds Instituut ; met de Verenigde Staten bestaat een interuniversitair samenwerkingsakkoord (de VS sluit geen culturele akkoorden af) en tussen de Regering van Québec en de Vlaamse Executieve werd een Entente afgesloten.

De Commissies worden thans door de Ministers die bevoegd zijn in de behandelde aangelegenheden samengesteld, hetzij voor een langere duur, hetzij voor de onderhandelingen geval per geval.

De Vaste Gemengde Commissie voor de uitvoering van het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord werd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1987 voor een termijn van vijf jaar samengesteld.

Maken van Vlaamse zijde deel ervan uit : de heren J. Flerackers (ondertussen overleden, nog niet vervangen), L. Delanghe, J. Snaet, M. Coole, R. Van Vlaenderen, W. Vandaele en F. De Keyser.

De Secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Commissaris-generaal voor de Internationale samenwerking en, naar gelang van de noodwendigheden, de Directeurs-generaal van de onderscheiden Administraties wonen de vergadering bij met raadgevende stem.

De diverse adviescommissies met Nederland, subcommissies genaamd, worden door de Vaste Gemengde Commissie opgericht en door de Minister bevoegd inzake de behandelde materies samengesteld.

Vraag nr. 35
van 19 januari 1990
van de heer G. ANNEMANS

V.z. w. De Grijze Kat — Subsidies

Kan de geachte Minister mededelen of de v.z.w. De Grijze Kat uit de Amsterdamstraat te Antwerpen wordt gesubsidieerd en zo neen, waarom niet ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin.

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid mededelen dat betreffende de v.z.w. De Grijze Kat mij geen gegevens bekend zijn omtrent een aanvraag tot erkenning of een aanvraag tot het bekomen van subsidies.

H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 12
van 11 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

AIDS-preventie — Centra voor Levens- en Gezinsvragen

In antwoord op vraag nummer 46 van 23 augustus 1989

verklaarde de bevoegde Gemeenschapsminister dat de AIDS-preventie ook geschiedt via opvoeding, die moet aansporen tot meer verantwoord gedrag. De Minister voegt hier aan toe dat daarvoor beroep wordt gedaan op bestaande instellingen die met voorlichting en opvoeding zijn belast, onder meer de Centra voor Levens- en Gezinsvragen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of op de Centra voor Levens- en Gezinsvragen expliciet beroep werd gedaan om de AIDS-preventie ter harte te nemen ;
2. of deze Centra middelen worden gegeven voor de preventie-opdracht ? Zo neen, is het dan niet mogelijk de Centra middelen en personeel ter beschikking te stellen om op een efficiënte manier preventie-opdrachten te vervullen ?

Antwoord

Het is inderdaad mijn overtuiging dat de AIDS-voorlichting en -preventie moet geschieden op een gecoördineerde wijze waarbij die instellingen, die werden opgericht voor de voorlichting van de bevolking en vooral dan deze die de sexuele opvoeding van de jongeren tot taak hebben, hun specifieke rol in deze problematiek moeten meespelen.

Dit is duidelijk één der taken waarvoor de Centra voor Levens- en Gezinsvragen werden opgericht.

Deze Centra vallen evenwel onder de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor welzijn en gezin.

Vraag nr. 13 van 11 januari 1990 van de heer W. VAN DURME

AIDS-busproject — Subsidiëring

Op 21 december 1989 werd het project AIDS-bus door de Werkgroep-AIDS afgevoerd. Daarmee verdwijnt een uniek project, dat een belangrijke bijdrage leverde tot de AIDS-preventiecampagne.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. hoeveel toelagen het AIDS-busproject vroeger ontving ;
2. of de Werkgroep-AIDS voor dit project een toelage vroeg voor het jaar 1990 ?

Zo ja, om welke reden(en) wordt de toelage niet toegekend ?

Antwoord

In 1987 werd aan de „Werkgroep AIDS voorlichting en Begeleiding v.z.w.” een overbruggingskrediet van 250.000 frank toegekend.

Het AIDS-busproject werd in 1988 gesubsidieerd met een bedrag van 1.500.000 frank.

In 1989 werd aan dit project een toelage verleend van 1.503.740 frank.

De totale subsidiëring van dit project bedraagt aldus : 3.253.740 frank.

Voor het jaar 1990 werd voor het AIDS-busproject geen toelage meer gevraagd.

Vraag nr. 14 van 15 januari 1990 van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studiebureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studiebureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ikzelf in de loop van 1989 en 1990 de volgende opdrachten heb ondertekend.

Bevoegdheid Volksgezondheid.

1.

Instelling : KUL
Prof. Amery

Opdracht : Europees onderzoek nopens systolische bloeddrukverhoging bij personen boven de 60 jaar.

Bedrag : 2.600.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : tussentijds verslag :
31 maart 90

2.

Instelling : KUL
Prof. Van Coppenolle

Opdracht : Onderzoek naar het therapeutisch effect van lichaamsconfrontatie-methode bij patiënten met eetstoornissen

Bedrag : 1.194.500 frank

Datum onderzoeksresultaat : 01 januari 91

~

Instelling : UIA
Prof. Dr. Peeters

Opdracht : Interventie studie ter bevordering van gezondheidsgedrag bij migrantenvrouwen en hun kinderen

Bedrag : 800.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 01 januari 91

4.
Instelling : KUL Faculteit Rechtsgeleerdheid
Prof. T. Peters
Opdracht : Geestelijke gezondheidszorg en slachtoffers van crimineel geweld
Bedrag : 2.395.000 frank
Datum onderzoeksresultaat : 31 oktober 90
5.
Instelling : KUL — Instituut voor Lichamelijke Opleiding
Prof. Dr. A. Spaepen
Opdracht : Onderzoek inzake de realisatie van een rolstoel voor de revalidatie van CVA-patiënten
Bedrag : 2.600.000 frank
Datum onderzoeksresultaat : ten laatste 15 december 90
6.
Instelling : VUB
Dr. W. Foulon
Opdracht : De klinische betekenis van de intra-amniontische infectie bij vrouwen met pre-terme arbeid
Bedrag : maximum 2.600.000 frank
Datum onderzoeksresultaat : ten laatste 15 december 90
7.
Instelling : KUL
Prof. Dr. A. Van Assche
Opdracht : Fetomaternelle interactie — Regulatiemechanismen van de vasculaire aanpassing in de zwangerschap
Bedrag : maximum 2.600.000 frank
Datum onderzoeksresultaat : ten laatste 15 december 90
- Bevoegdheid Brusselse Aangelegenheden
1.
Instelling : VZW Mens en Ruimte — Brussel
Opdracht : Voorbereiding van een strategisch plan voor de persoonsgebonden materies in Brussel.
Het onderzoek beoogt de globale behoeftenverkenning binnen het ruime Vlaamse kader van de persoonsgebonden aangelegenheden in Brussel-Hoofdstad
Bedrag : 5.795.000 frank
Datum onderzoeksresultaat : 20 maart 91
2.
Instelling : DOCEBO
(Didactisch en Onderwijskundig Centrum voor Brussel en Omgeving)
Opdracht : Onderzoek met betrekking tot de problematiek van de verwerving van het Neder-
- lands door anderstaligen in de Brusselse Agglomeratie
Bedrag : 14.165.500 frank
Datum onderzoeksresultaat : 30 juni 93
5.
Instelling : Vervolmakingscentrum voor Overheidsbeleid en Bestuur
Prof. Dr. H. Van Hassel
Opdracht : Uitvoeren van een expertise betreffende de toepassing van de artikelen 65 en 66 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen
Bedrag : 2.900.000 frank
Datum onderzoeksresultaat : 15 juni 91
4.
Instelling : Economische Hogeschool St. Aloysius — Brussel
Opdracht : Verkennend onderzoek omtrent de algemene bekendmaking van Brussel-Hoofdstad en voornamelijk van haar karakter ten aanzien van de eigen inwoners, de inwoners van Vlaanderen en het buitenland
Bedrag : 2.500.000 frank
Datum onderzoeksresultaat : 15 december 90
- 5
Instelling : Studiebureau A. Andersen & Co — Brussel
Opdracht : Bepaling van het begrotings- en rekeningstelsel van de Vlaamse Gemeenschapscommissie
Bedrag : 2.900.000 frank (+ BTW)
Datum onderzoeksresultaat : 19 april 90
- Daarnaast waren er (uitsluitend voor de bevoegdheid Volksgezondheid) volgende contractuele verlengingen.
1.
Instelling : KUL
Prof. Quaet hoven
Opdracht : Standaardmeting tevredenheid ziekenhuispatiënten (STP)
Bedrag : 1.900.000 frank
Datum onderzoeksresultaat : beschikbaar
2.
Instelling : UIA
Prof. De Broe
Opdracht : Renale toxiciteit van samengestelde analgetica
Bedrag : 1.495.500 frank
Datum onderzoeksresultaat : tussentijds verslag : 01 juli 90

3.
Instelling : Centrum Etnische Minderheden — Instituut Tropische Geneeskunde — Antwerpen
Dr. De Muynck

Opdracht : Coördinatie gezondheidszorg in verband met etnische minderheden

Bedrag : 500.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 01 mei 90

4.
Instelling : KUL
Prof. Schaerlaekens

Opdracht : Vroegtijdige detectie van taal- en communicatieproblemen bij jonge kinderen aan de hand van de Reynell Development Language Scales

Bedrag : 813.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 01 november 90

5.
Instelling : Vlaamse Vereniging van Wijkgezondheidscentra — Gent

Opdracht : Coördinatie en preventie rond gezondheid en welzijn op buurt- en wijkniveau

Bedrag : 1.800.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 01 december 90

6.
Instelling : Vlaamse Wielerschool VZW — Berchem (Antwerpen)

Opdracht : Medische evaluatie van wielersportbeoefening van 12 - 14-jarigen

Bedrag : 300.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 01 januari 91

7.
Instelling : Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg VZW

Opdracht : Schoolgezondheidszorg

Bedrag : 1.951.063 frank

Datum onderzoeksresultaat : 01 december 90

8.
Instelling : Primavera — Brussel

Opdracht : Preventie en hulpverlening inzake alcohol- en andere drugproblemen in de Brusselse Agglomeratie en het Arrondissement Halle-Vilvoorde

Bedrag : 900.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : beschikbaar

9.
Instelling : CM — Dendermonde

Opdracht : Kortstondige thuisoppas van langdurige zieken

Bedrag : 755.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 01 december 91

10.
Instelling : Centraal Beheer Joodse Weldadigheid en Maatschappelijk Hulpbetoon — Antwerpen

Opdracht : Samenwerking binnen de eerstelijnsgezondheidszorg

Bedrag : 500.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 01 maart 91

11.
Instelling : KUL
Prof. Amery

Opdracht : Effecten van Cadmium op de gezondheid

Bedrag : 2.000.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 31 december 89

12.
Instelling : RUG
Prof. C. Van Peteghem

Opdracht : Detectie in de urine van het gebruik van anabole steroïden door sportbeoefenaars

Bedrag : 1.800.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 28 februari 90

13.
Instelling : RUG
Prof. G. De Backer

Opdracht : GVO in het onderwijs

Bedrag : 2.910.000 frank

Datum onderzoeksresultaat : 30 november 90

**Vraag nr. 15
van 17 januari 1990
van de heer J. CUYVERS**

Drinkwater te Stekene — Mangaanvergiftiging zelfgeboorde putten

De Gazet van Antwerpen meldt in haar editie van maandag 8 januari 1990 dat een aantal mensen ziek is geworden ten gevolge van een mangaanvergiftiging afkomstig van het drinkwater uit zelfgeboorde putten op een camping in Stekene.

Naar aanleiding van dit voorval wil ik de geachte Minister de volgende vragen stellen.

1. Heeft de Provinciale Gezondheidsdienst van Oost-Vlaanderen bij de bevoegde diensten een aanvraag lopende voor een epidemiologisch onderzoek van de totaliteit van de mensen die daar permanent of regelmatig gedurende lange perioden van het jaar verblijven ? Zo ja, sinds wanneer ligt die aanvraag bij de centrale bevoegde dienst ? Welk gevolg gaat de geachte Minister aan die aanvraag geven of heeft hij daar reeds aan gegeven gezien de ernst van de situatie ?

2. Welke maatregelen heeft hij ondertussen reeds genomen om te beletten dat :
- de mensen niet langer gebruik maken van hun zelfgeboorde drinkwaterputten aangezien dat water niet meer drinkbaar is ;
 - de metaalslakken ook niet langer via eventuele inademing van stof de gezondheid van de campingbewoners kunnen schaden.
3. Op welke datum heeft de geachte Minister zijn collega de heer T. Kelchtermans, bevoegd voor leefmilieu, verwittigd van de ernst van de situatie ?
4. Is er in samenwerking met deze collega een saneringsplan voor de camping te Stekene opgesteld ? Wanneer zal dat plan worden uitgevoerd en wat zijn er de voornaamste krachtlijnen van ?

Antwoord

Uit de resultaten die tot nu toe in ons bezit zijn blijkt gezinszins dat de mangaanvergiftiging waarvan sprake inderdaad collectieve afmetingen heeft aangenomen. In feite is er één geval van mangaanintoxicatie gekend.

Zodra de Gezondheidsinspectie van Oost-Vlaanderen hiervan op de hoogte was gesteld, heeft zij in samenwerking met de Provinciale Dienst voor de Bescherming van het Leefmilieu een onderzoek ingesteld. Rond de camping in Stekene — waar de betrokken patiënt verbleef — heeft de Gezondheidsinspectie inderdaad belangrijke bronnen van mangaanimpregnatie vastgesteld. Er was een abnormaal hoog mangaangehalte in het putwater dat als drinkwater werd gebruikt en de metaalslakken die voor grondverharding waren aangevoerd bevatten meer dan 5 ten honderd mangaan.

Het ligt voor de hand dat deze toestand in causaal verband kan worden gebracht met de hogervermelde intoxicatie. Toch blijkt één en ander minder duidelijk wanneer men overweegt hoe weinig er geweten is over de stofwisseling van mangaan in ons organisme en hoe uitzonderlijk dergelijke intoxicaties optreden. Mangaan is ook een bio-element, wat wil zeggen dat het een onmisbaar bestanddeel is voor onze gezondheid. Het komt in een tiental geneesmiddelen voor en dit in hoeveelheden die vele malen groter zijn dan in 1 liter van de betrokken putwaters.

Wanneer de resultaten van de analyses van de putwaters in kwestie en van de metaalslakken bekend waren, werden verschillende bewoners van de camping onderzocht op mangaanimpregnatie. De resultaten waarover wij tot op heden beschikken zijn geruststellend.

Alle huisartsen van de omgeving werden daarbij op de hoogte gesteld van het probleem en er werd gevraagd de verdachte gevallen van mangaanintoxicatie onverwijld aan de Gezondheidsinspectie te melden. Tot nu toe werden nog geen gevallen gemeld.

Tevens werden volgende maatregelen getroffen om elke verdere impregnatie te voorkomen.

Ten eerste werd de gemeentelijke overheid gevraagd om de bevolking ter plaatse te waarschuwen voor het mogelijk gevaar putwater als drinkwater te gebruiken.

Ten tweede werd aan de uitbater van de camping bevolen de camping aan te sluiten op het leidingwater. Deze maatregel werd ten andere ook getroffen voor de twee naburige campings. Bovendien werd mij meegedeeld dat OVAM — die van heel deze problematiek op de hoogte was — proces verbaal heeft opgesteld en de uitbater heeft opgelegd het terrein te saneren en de metaalslakken te verwijderen. Het behoort overigens tot de bevoegdheden van mijn collega, de heer T. Kelchtermans, om de nodige saneringsmaatregelen op te leggen.

Indien hieraan geen gevolg zou worden gegeven, zou OVAM overgaan tot een ambtshalve sanering op de kosten van de uitbater.

Ik meen derhalve als volgt te mogen besluiten. Door het snelle optreden van de lokale overheid — mede dank zij het advies van de Provinciale Gezondheidsinspecteur en met de medewerking van de Provinciale Dienst voor de Bescherming van het Leefmilieu — zal aan de mangaanimpregnatie tijdig een einde worden gesteld, zodanig dat andere gevallen van intoxicatie kunnen worden voorkomen.

Vraag nr. 16 van 18 januari 1990 van de heer J. CUYVERS

Ethyleenuitstoot — Schadelijke gevolgen en maatregelen

Gedurende de maand december hebben de orchideeënkwekers enorme financiële schade geleden ten gevolge van een vastgestelde te hoge dosis ethyleen in de buitenlucht tijdens periodes van temperatuursinversie en windstilte.

Door hun extreme gevoeligheid voor ethyleen zijn orchideeën zeer goede verklikkers.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

- Vanaf welke concentratie (in ppm uitgedrukt) van ethyleen in de buitenlucht zijn volgens de geachte Minister welke groepen mensen onderhevig aan welke schadelijke gevolgen voor hun gezondheid ?
- Welke maatregelen heeft de Minister in samenwerking met zijn collega's van de Vlaamse en de nationale Regering genomen om de uitstoot van ethyleen in de buitenlucht te verminderen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgend antwoord te verstrekken.

Ethyleen heeft geen specifieke toxische werking op het menselijk organisme.

Zo is er ook bij beroepsblootstelling geen maximaal toelaatbare concentratie beschreven,

Indien deze stof schade kan veroorzaken aan planten dan valt het treffen van maatregelen om haar' uitstoot te beperken onder de bevoegdheid van mijn collega, bevoegd voor het Leefmilieu.

Vraag nr. 17
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht er op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidsfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat deze financieringstechniek nog dateert van vóór de cultuurautonomie.

In het verleden werd aan de nationale Regering herhaaldelijk voorgesteld om deze middelen rechtstreeks over te hevelen naar de Gemeenschappen. Tot op heden is dit nog niet gebeurd.

Uit informatie ingewonnen door de Diensten van de Administratie voor Gezondheidszorg blijkt dat de volgende verenigingen, die behoren tot mijn bevoegdheidsfeer een toelage ontvangen van de Nationale Loterij :

- het Belgische Rode Kruis ;
- het BOIC ;
- de Wetenschappelijke Vereniging der Vlaamse Huisartsen.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 48
van 9 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Fondsen voor Schoolgebouwen — Subsidiëring werken arrondissement Brugge

De wet van 11 juli 1973 voorziet in de oprichting van vier Fondsen voor Schoolgebouwen : het Algemeen Fonds voor Schoolgebouwen, het Gebouwenfonds voor de Rijksscholen, het Fonds voor Provinciale en Gemeentelijke Schoolgebouwen en het Nationaal Waarborgfonds voor Schoolgebouwen.

Graag vernam ik in welke onderwijsinstellingen en internaten van het arrondissement Brugge werken werden en/of worden uitgevoerd met financiële tegemoetkoming van één der vier Fondsen.

Antwoord

Gezien de omvang zullen de gevraagde gegevens rechtstreeks aan het geachte lid worden toegezonden.

Vraag nr. 54
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studie bureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studie bureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ingevolge zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat er in 1989 een studieopdracht werd toevertrouwd aan de CV Arthur Andersen & Co in verband met het opstellen van een informatieplan ten behoeve van het Ministerie van Onderwijs.

Dit gebeurde in uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1989 en in opdracht voor het Ministerie van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Het vastgelegde bedrag bedroeg 17.017.000 frank.

De studie ving aan in september 1989 en zal een einde nemen in de loop van april 1990.

Vraag nr. 56
van 17 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Loopbaanonderbreking moeders — Verhoogde vergoeding

De Minister van Arbeid en Tewerkstelling heeft voor de privé-sector in oktober 1988, en met ingang van 1 januari 1989, een maatregel getroffen die de maandelijkse vergoeding voor loopbaanonderbreking verhoogde met 2.000 frank en dit voor de jonge moeders binnen de 12 maanden na de geboorte van hun 2e kindje. Voor zover ik weet werd dit nooit in toepassing gebracht voor het onderwijspersoneel en werd nagelaten hierover een besluit uit te vaardigen. Dit brengt een discriminatoire toestand tussen werknemers teweeg.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze discriminatie vandaag nog steeds bestaat en zo ja, hoe hij deze denkt te remediëren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat over het door hem opgeworpen probleem wordt onderhandeld met alle bij de kwestie betrokken instanties.

Er zal getracht worden de gevoerde onderhandelingen, die niet beperkt zijn tot het door hem aangehaalde probleem, zo spoedig mogelijk af te ronden en de conclusies onverwijld om te zetten in reglementaire bepalingen.

In dit verband meen ik er te mogen op wijzen dat ook voor het rijkspersoneel het bedoelde bedrag nog niet werd opgevoerd.

Vraag nr. 57
van 17 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Diploma's — Geijkte uitdrukkingen

De vermeldingen „Koninkrijk België” en „In de naam van Zijne Majesteit de Koning der Belgen” zouden in de toekomst door de homologatiecommissies worden geschrapt in de opstelling van de diploma's.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze informatie exact is en zo ja of deze beslissing conform is met de grondwettelijke voorschriften vermits de Vlaamse Gemeenschap nog altijd een entiteit is van het Koninkrijk België ?

Antwoord

In het Belgisch Staatsblad van 17 januari jongstleden is het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 september 1989 verschenen tot wijziging van het ministerieel besluit van 5 juni 1987 betreffende de attesten, getuigschriften en diploma's die de secundaire studies met volledig leerplan bekrachtigen.

Dit besluit is genomen in het licht van de herverdeling van de bevoegdheden inzake onderwijs en is gebaseerd op het advies van de Raad van State.

Overeenkomstig de bepalingen ervan worden in de titulatuur van de onderscheiden modellen van studiebewijzen de woorden „Koninkrijk België” vervangen door de woorden „Vlaamse Gemeenschap — Koninkrijk België”.

Gezien de noodzaak kwestieus besluit te treffen, werd van de gelegenheid gebruik gemaakt de modellen van de titels die voor homologatie door de daartoe ingestelde Commissie in aanmerking komen, meer ingrijpend te herformuleren.

Benevens de hierboven geciteerde woorden, werd de op deze studiebewijzen tevens voorkomende terminologie „In naam van Zijne Majesteit de Koning der Belgen” vervangen door „In naam van de Vlaamse Executieve”.

Het geheel van deze nieuwe reglementaire beschikkingen, die van kracht worden vanaf het lopend schooljaar, werd intussen via het systeem van de coördinatie van de omzendbrieven van het Ministerie van Onderwijs, aan de inrichtende machten van het onderwijs en de onderwijsinstellingen medegedeeld. Deze codificatie is eveneens beschikbaar in de Bibliotheek van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 58
van 17 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Onderwijspersoneel — Kinderbijslagen

Naar men mij mededeelt zou de uitbetaling van de kinderbijslagen van ambtswege stopgezet zijn op 1 september 1989 voor alle leerkrachten waarvan de kinderen de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt. Indien deze kinderen hoge studies aanvingen werd de uitbetaling slechts hernomen na het sturen van de documenten die de inschrijving als student van een onderwijsinstelling bewezen. Een dergelijke regeling verwekt in sommige gezinnen financiële moeilijkheden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of de mij verstrekte informatie juist is en zo ja, welke maatregelen hij zal treffen om te vermijden dat bepaalde gezinnen door de onderbreking van de uitbetaling van de kinderbijslagen financiële moeilijkheden ondervinden.

Antwoord

Zoals reglementair is bepaald, wordt de betaling van kinderbijslag gestopt voor elk kind dat 21 jaar wordt, tenzij een schoolgetuigschrift van verdere studies wordt voorgelegd.

Om vooruit te lopen op het voorleggen van het bedoeld attest, en om geen directe onderbreking in de betaling van de bijslag te veroorzaken, worden door mijn diensten zulke bijslagen doorbetaald tot en met december. Aldus bestaat de mogelijkheid om het verder studeren boven de 21 jaar te bevestigen vóór december.

Via het toegestuurd betalingsuittreksel worden de personeelsleden op de hoogte gebracht van het eventueel ontbreken van een schoolgetuigschrift.

De weddendiensten van mijn Departement worden door de centrale computer eveneens ingelicht over het eventueel ontbreken van een schoolgetuigschrift.

Wegens het feit dat de gezinsbijslag over het algemeen op voorhand wordt betaald, terwijl dit na verlopen termijn is voor de wedde, kan het soms dat de registratie in de centrale computer te laat gebeurt.

Om dit te ondervangen loopt op proef momenteel een nieuwe procedure. De invoering van deze procedure (voorzien in het tweede trimester 1990) moet toelaten de weddendiensten sneller te informeren zodat eventuele gevallen, zoals door het geachte lid bedoeld, kunnen worden vermeden.

Vraag nr. 59
van 18 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Gemeentelijke hoofdonderwijzers — Verplaatsingsvergoeding

Op 1 september 1973 werd een nieuwe structuur voor de wedde van hoofdonderwijzer ingevoerd. Deze wedde dient mijn inziens beschouwd te worden als een

vergoeding voor de verantwoordelijkheden voor het bestuur van de school. In de daaropvolgende jaren werden nogal wat samenvoegingen van scholen doorgevoerd, zodat de betrokken directeurs zich heel wat dienen te verplaatsen tussen de verschillende vestigingen om hun bestuurstaak correct te vervullen.

Evenwel meen ik dat deze verplaatsingskosten niet in de wedde van het schoolhoofd kunnen begrepen zijn, maar dat het betrokken gemeentelijk personeelslid op dezelfde wijze als de andere gemeentelijke personeelsleden op hetzelfde reglement inzake vergoeding van de verplaatsingen binnen en buiten de gemeente in de uitvoering van hun opdracht beroep mogen doen.

Kan de geachte Minister mij meedelen of hij dit standpunt deelt en welke voorwaarden dienen te worden vervuld om daadwerkelijk het recht tot vergoeding te bekomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat aan de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs (voorheen Rij ksonderwijs), ingevolge een beslissing van de toenmalige Minister van Nationale Opvoeding J. Ramaekers van 27 juni 1978, geen vergoeding wordt toegekend voor de onkosten van hun verplaatsingen tussen de verschillende vestigingsplaatsen van de school.

In de huidige stand van de reglementering kunnen de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs evenmin een recht op een analoge toelage laten gelden ten aanzien van het Ministerie van Onderwijs. Met betrekking tot de toepassing van de reglementering voor gemeentelijke ambtenaren ben ik niet bevoegd. Mij lijkt echter dat de gemeentelijke hoofdonderwijzers als gemeentelijke ambtenaren volledig onder de gemeentelijke reglementering vallen, zelfs indien de Vlaamse overheid voor hen een weddetoelage uitbetaalt.

Het is mij evenwel bekend dat diverse gemeenteraadsbeslissingen houdende toekenning van verplaatsingsvergoedingen, zoals door het geachte lid bedoeld, werden vernietigd door koninklijke of ministeriële besluiten en door besluiten van de Gouverneur.

Vraag nr. 61
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht er op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat er mij geen gevallen bekend zijn van instellingen of verenigingen die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van mijn Departement behoren, welke door de Nationale Loterij zouden worden gesubsidieerd.

Wel ontvangt het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek, dat krachtens de staatshervorming zowel door de nationale overheid als door de Gemeenschappen wordt gefinancierd, van de Nationale Loterij gelden voor wetenschappelijk onderzoek, waarvan de besteding niet rechtstreeks onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen valt.

L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 20
van 8 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Gemeentepersoneel — Brugpensioenregeling

Naar ik uit welingelichte bron verneem, zou het in de bedoeling liggen van de Vlaamse Minister van Binnenlandse Aangelegenheden een decreet te laten goedkeuren waarbij hij de toelating zou geven aan een aantal steden en gemeenten om hun personeel op de leeftijd van 55 jaar op eigen verzoek in een soort brugpensioensysteem te plaatsen. Ook het OCMW-personeel van die steden en gemeenten zou bij die maatregel worden betrokken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of het juist is dat een dergelijk decreet in voorbereiding is ;
2. of dit voorrecht waarvan sprake zou zijn in het decreet enkel zou toegekend worden aan de 50 steden en gemeenten die ingeschreven zijn in het Regionaal Herstelfonds plus de steden Antwerpen en Gent ?

Meent de Minister niet dat het decreet van toepassing zou moeten zijn voor alle lokale besturen in Vlaanderen ?

Antwoord

Zoals het geachte lid uiteraard weet, voorziet Titel III, hoofdstuk VI van de Programmawet van 22 december 1989 de mogelijkheid het vastbenoemd gemeente- en OCMW-personeel ambtshalve op rust te stellen vanaf de leeftijd van 55 jaar.

Deze regeling geldt voor de gemeenten en OCMW's die met hun voogdijoverheid een leningsovereenkomst

hebben gesloten, waaraan voorwaarden inzake financiële gezondmaking zijn gekoppeld.

Uit het protocol nummer 89/20 van 31 oktober 1989 dat ter zake werd opgesteld blijkt dat de vakbonden het niet eens zijn met het verplichtend en eenzijdig karakter van deze regeling.

Daarom nam ik het initiatief om, samen met de vakbonden, de mogelijkheid te onderzoeken enige vorm van vrijwilligheid in dit systeem in te voeren.

Aangezien de besprekingen moeten kaderen binnen de grenzen die worden afgebakend door de Programmawet, zal een eventueel akkoord enkel van toepassing kunnen zijn op de door deze wet bedoelde Vlaamse gemeenten.

Vraag nr. 22
van 9 januari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Fietsdiefstallen — Preventiemaatregelen van gemeentebesturen

In verband met fietsdiefstallenpreventie wordt gemeentebesturen, die door middel van een politiereglement het slotvast maken van fietsen (geparkeerde uiteraard !) willen opleggen, gezegd dat zij daarmee hun bevoegdheid te buiten gaan.

Mag ik ter zake de mening van de geachte Minister vernemen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het juist is dat een aantal gemeenten het nuttig hebben geoordeeld om, met het oog op het voorkomen van fietsdiefstallen, een politiereglement uit te vaardigen houdende hetzij de invoering van een systeem van fietsenmarkering, hetzij het verplicht slotvast maken van fietsen die onbeheerd worden achtergelaten.

Wat de fietsenmarkering betreft, kan ik het geachte lid verwijzen naar de omzendbrieven O.O.P. 4 van 28 april 1987 en O.O.P. 8 van 23 september 1988 van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Met betrekking tot de andere categorie van politiereglementen, werd tot op heden geen omzendbrief uitgevaardigd.

Wat meer specifiek de bevoegdheid van de gemeenteverheid betreft, om politiereglementen uit te vaardigen houdende het verplicht slotvast maken van fietsen, moet ik toegeven dat men zich in casu weliswaar op de rand van, doch niet buiten de gemeentelijke bevoegdheid begeeft.

Bij gebreke aan een reglementering ter zake van de hogere overheid en gelet op het onmiskenbare nut van dergelijke politiereglementen als preventiemaatregel tegen fietsdiefstallen kan het optreden van de gemeenten in het kader van hun taak tot het voorzien in een goede politie ten behoeve van de inwoners immers gerechtvaardigd worden.

Ik zal mij, als Gemeenschapsminister belast met het

administratief toezicht op de gemeenten van het Vlaamse Gewest, dan ook niet tegen deze politiereglementen verzetten.

Vraag nr. 23
van 9 januari 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Steden en gemeenten — Saneringsleningen

Mag ik van de bevoegde Minister vernemen :

1. aan welke steden en gemeenten welke bedragen, wanneer en onder welke voorwaarden werden geleend ;
2. welke resultaten, geval per geval, werden bereikt ;
3. of de saneringsleningen specifiek hebben geleid tot structurele en duurzame verbetering van het beheer van de betrokken steden en gemeenten ?

Antwoord

In de loop van 1982 en 1983 hebben in het totaal 50 Vlaamse gemeenten een saneringslening mogen afsluiten met het Gemeentekrediet van België. Al die gemeen ten beantwoordden aan de hoofdvoorwaarde voor het krijgen van de saneringslening, namelijk dat hun rekening van 1981 en hun begroting van 1982, na de laatste wijziging ervan, afslot met een algemeen tekort in de gewone dienst.

De andere voorwaarden waren :

- de gemeente behoorde ten laatste op 31 december 1983 bij gemeenteraadsbesluit een aanvraag in te dienen ;
- ze moest in een saneringsplan de nodige maatregelen treffen om in het eerstvolgende dienstjaar het evenwicht van het eigen dienstjaar te herstellen en binnen een termijn van ten hoogste vijf jaar een algemeen evenwicht te realiseren (dus uiterlijk op 31 december 1987) ;
- ze diende een minimale fiscaliteit vast te stellen ; ten aanzien van de saneringslening was een minimale fiscaliteit de belastingregeling die het deficit op het eigen dienstjaar en een deel van de tekorten van de vorige jaren opslopte ;
- de gemeente moest instemmen met de bijstand van een begeleidingsgroep, waarin naast vertegenwoordigers van de gemeenten afgevaardigden zetelden van de toezichhoudende overheid.

De bedragen per gemeente waren :

Gemeente	Leningbedrag (in franken)
Arendonk	10.978.000
Balen	16.549.000
Boom	19.708.000
Bornem	55.065 .000

Hemiksem	25.374.000
Herselt	11.594.000
Mechelen	162.466.000
Mol	18.701.000
Turnhout	66.585.000
Westerlo	31.773.000
Aarschot	49.842.000
Bever	6.245.000
Affligem	39.251.000
Holsbeek	8.306.000
Kampenhout	10.010.000
Liedekerke	30.181.000
Machelen	77.347.000
Roosdaal	14.888.000
Sint-Genesius-Rode	120.371.000
Vilvoorde	42.737.000
Damme	20.556.000
Harelbeke	35.786.000
Ichtegem	19.353.000
Izegem	44.556.000
Koekeleare	8.743.000
Langemark-Poelkapelle	6.136.000
Meulebeke	5.742.000
Oostende	337.642.000
Oostrozebeke	4.442.000
Wervik	53.679.000
Zedelgem	51.875.000
Zonnebeke	14.004.000
Aalst	200.537.000
Buggenhout	21.748.000
Eeklo	42.052.000
Geraardsbergen	29.170.000
Oudenaarde	11.792.000
St.-Laureins	5.155.000
Zelzate	27.603.000
Zomergem	7.433.000
Zottegem	33.085.000
Diepenbeek	15.404.000
Genk	86.464.000
Heers	1.724.000
Heusden-Zolder	2.993.000
Kortesseme	10.672.000
Maaseik	20.379.000
Maasmechelen	64.532.000
Riemst	22.001.000
Zonhoven	22.945.000
Totaal	2.046.174.000

De saneringsleningen en de begeleidende maatregelen hebben tot een spoedig herstel van het financieel evenwicht geleid. Uit de rekeningsuitslag over 1985 heeft men kunnen opmaken dat alle gemeenten, met uitzondering van Affligem, Kampenhout en Meulebeke reeds in 1985 hun algemeen tekort hadden weggewerkt. De laatste drie gemeenten bereikten het algemeen evenwicht in 1986.

De mate waarin de saneringsleningen hebben geleid tot een structurele en duurzame verbetering van het financieel beheer verschilt van gemeente tot gemeente. De verplichting om een saneringsplan op te stellen heeft er alleszins toe geleid dat sommige gemeentebesturen het belang van een meerjarige planning zijn gaan inzien, omdat deze de financiële gevolgen van een gestructureerd en doelgericht beleid op termijn zichtbaar maakt. In dit opzicht hebben de saneringsplannen een verlengstuk gekregen in het meerjarig financieel be-

leidsplan dat voortaan bij de begroting van elke gemeente moet worden gevoegd.

Vraag nr. 24
van 12 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Leden van de schepencolleges — Reiskosten

Onder artikel 101/121/01 - reiskosten leden van het College, staat in de begroting van vele gemeenten een bedrag ingeschreven.

Strookt het met de letter en de geest van de Gemeentewet wanneer Burgemeester en Schepenen elk jaar dit bedrag op gelijke wijze onder elkaar verdelen, zonder dat er enige verantwoording is voor de werkelijk gemaakte reiskosten ?

Welke reiskosten mogen worden aangerekend ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in de Nieuwe Gemeentewet geen enkel artikel expliciet verwijst naar de reiskosten van de leden van het College. Art. 19, § 3 bepaalt echter dat de burgemeester en schepenen, buiten de wedde, geen bijkomende verdiensten mogen genieten ten laste van de gemeenten, om welke reden of onder welke benoeming ook. Hieruit volgt dat terugbetaling van reiskosten enkel mag geschieden op basis van gedane en bewezen werkelijke uitgaven. Hierbij stip ik aan dat in de wedde van de leden van het schepencollege de verplaatsingen begrepen zijn die de schepenen hebben ter gelegenheid van de normale uitoefening van hun ambt. Verplaatsingen naar het gemeentehuis worden dus niet vergoed.

Het bedrag van deze reisvergoeding wordt in een gemeenteraadsbesluit vastgesteld, bij voorkeur op basis van het koninklijk besluit van 29 december 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten gemaakt van dienstreizen van het provincie- en gemeentepersoneel.

Vraag nr. 26
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studiebureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studiebureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In volgend overzicht worden aan het geachte lid volgende gegevens verstrekt, per studie-opdracht :

1. aard en doelstelling van de opdracht ;
 2. uitvoerder(s) ;
 3. uitvoeringsperiode en datum van eindrapportering ;
 4. kostprijs ;
 5. begrotingspost.
- A.I. Aanvullende studie in verband met de invloed van de staatshervorming en de ermee gepaard gaande overheveling van bevoegdheden en diensten op het informatica- en bureauticabeleid van de Vlaamse Administratie.
2. Studiebureau Arthur Andersen en Co.
 3. Van 15 maart 1989 tot 30 november 1989 (eindrapport : 30 november 1989)
 4. 3.867.500 frank (inclusief BTW).
 5. Art. 12.01.01, sectie 20 — begroting 1989.
- B.1. Studie in het kader van de tweede fase van de structurering van de diensten van de Vlaamse Executieve, teneinde voorstellen te formuleren met betrekking tot de nieuwe organisatiestructuren, werking, bevoegdheden, personeelsformaties, -reglementen en -statuten van de op te richten of te herstructureren administraties.
2. Studiebureau Arthur Andersen en Co. ; Studiebureau Marcel Van Dijk.
 3. Van september 1989 tot januari 1990 (eindrapport : 31 januari 1990)
 4. 17.850.000 frank (inclusief BTW).
 5. Art. 12.01.01, sectie 20 — begroting 1989.
- C.1. Studie inzake het informatica- en bureauticabeleid ten aanzien van het Ministerie van Onderwijs, met het oog op het opstellen van een informaticaplan ten behoeve van dit Ministerie.
2. Studiebureau Arthur Andersen en Co..
 3. Van 14 maart 1989 tot 8 maart 1990 (Eindrapport : 8 maart 1990)
 4. 17.020.000 frank (inclusief BTW).
 5. Art. 12.38, sectie 40 — begroting 1989.
- D.1. Advies met betrekking tot de netwerkproblemen in de administratieve gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap (Markies- en Boudewijncomplexen).
2. VUB
 3. Van november tot december 1989 (Eindrapport : 10 december 1989)
 4. 148.750 frank (inclusief BTW).
 5. Art. 12.01.01, sectie 20 — begroting 1989.
- E.1. Onderzoek naar de automatisering van de communicatiestromen tussen de regionale en de loka-

le besturen, en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie Regionale en Lokale Besturen.

2. VUB
 3. Van 29 januari 1990 tot 29 september 1990 (Eindrapport : 29 september 1990)
 4. 2.258.501 frank (inclusief BTW).
 5. Art. 12.20.03, sectie 85 — begroting 1989.
- F.1. Evaluatie van de projecten in het kader van het bijzonder krediet ter ondersteuning van het gemeentelijk beleid ten aanzien van de zwakke bevolkingsgroepen.
2. Instituut voor Sociaal, Economische en Cultureel Onderzoek.
 3. Van 15 december 1989 tot 15 april 1990 (Eindrapport : 15 mei 1990).
 4. 1.100.000 frank (inclusief BTW).
 5. Art. 12.20.03.26, sectie 85 — begroting 1989.

Verder kan ik het geachte lid mededelen dat vooralsnog geen andere studie-opdrachten werden toegewezen.

Vraag nr. 27
van 16 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Automatische apparaten — Gemeentebelasting

De lokale besturen hebben de mogelijkheid om een gemeentebelasting te leggen op automatische apparaten die beantwoorden aan de definitie, geformuleerd in artikel 76 §2 van het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. in hoeveel gemeenten een eigen belastingsreglement op de automatische apparaten, zoals hierboven gedefinieerd, van toepassing is ;
2. welke tarieven worden bepaald per apparaat en welke inkomsten hiermee worden gerealiseerd ;
3. welke mogelijkheden de lokale besturen hebben om het gebruik van dergelijke automatische apparaten eventueel te verbieden ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het geachte lid stelt, is het de gemeenten niet toegelaten belastingen te heffen op de automatische ontspanningstoestellen die overeenkomstig artikel 76, § 1, van het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen, door het Rijk worden belast. Artikel 93 van voormeld wetboek bepaalt immers duidelijk : „de provincies en de gemeenten mogen onder welke vorm ook geen belastingen heffen op de automatische ontspanningstoestellen belastbaar krachtens deze titel”. (hiermee wordt titel IV van de wet bedoeld, waartoe het geciteerde artikel 76 behoort).

Bij de bespreking van de wet in de Senaat heeft de Minister eraan toegevoegd dat de gemeenten en provincies de wet niet mogen omzeilen door een belasting te heffen op de vertoningen en gemakkelikheden onder het voorwendsel dat in een lokaal automatische ontspanningstoestellen in gebruik zijn (Senaat, Zitting 1963-64, Parl. St., nr. 65, 2 en 3).

Wat het punt 3 van zijn vraag betreft, wijs ik het geachte lid erop dat door gemeenten uitgevaardigde besluiten waarbij de uitbating van een bepaald type van automatische ontspanningsapparaten wordt verboden in plaatsen die voor iedereen vrij of onder bepaalde voorwaarden (betalen van toegangsgeld en dergelijke) toegankelijk zijn, als wettelijk dienen te worden beschouwd voor zover zij het in stand houden van de openbare orde en de sociale rust beogen, zoals bepaald in de decreten van 14 december 1789 en van 16 - 24 augustus 1790.

Vraag nr. 28
van 18 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Inzagerecht bezwaarschriften bouwaanvraag — Openbaar onderzoek

Bij een normaal openbaar onderzoek betreffende een bouwaanvraag komen de bezwaarschriften binnen bij het gemeentebestuur, waarna het college de ingekomen stukken onderzoekt en een gemotiveerde beslissing treft. Alle documenten zijn dan op het gemeentehuis aanwezig en kunnen regelmatig door de gemeenteraadsleden worden ingezien.

De procedure verloopt enigszins anders bij een openbaar onderzoek, wanneer de gemeente zelf een bouwaanvraag indient en dus betrokken partij is. Het gemeentebestuur doet dan dienst als brievenbus en bezorgt de bezwaarschriften aan de diensten van de AROL, die de ingekomen documenten onderzoekt en een gemotiveerd advies formuleert.

Op welke manier wordt het inzagerecht van de gemeenteraadsleden gewaarborgd ?

Mij is een geval bekend waarbij de documenten van het openbaar onderzoek op de AROL blijven en niet naar de gemeente terugkeren. Op welke wijze kunnen gemeenteraadsleden dan hun controlerecht laten gelden ?

Indien zij geen inzagerecht meer krijgen van de documenten en de motiveringen van de AROL, wordt dan het inzagerecht niet beknót ?

Kunnen ook burgers, die een bezwaarschrift hebben ingediend, geïnformeerd worden over het gevolg dat aan hun bezwaar wordt voorbehouden ? Wat is dan de te volgen procedure ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat inhoudelijk de procedure inzake bouwaanvragen tot de bevoegdheid behoort van mijn collega de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Mijn standpunt nopens het inzagerecht van gemeenteraadsleden zal het geachte lid zeker niet onbekend zijn : bij mijn omzendbrief van 28 juni 1989 heb ik duidelijk gesteld dat op het maximale inzagerecht van gemeenteraadsleden slechts één uitzondering kan gemaakt worden, met name voor documenten of delen van documenten die betrekking hebben op in bewerking zijnde gegevens wanneer onbetwistbaar kan worden gesteld dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de schade die door openbaarmaking aan andere belangen zou toegebracht worden.

Daarnaast onderschrijf ik in dezelfde zin ook de recente omzendbrief van 19 januari 1990 van mijn collega de Minister van Binnenlandse Zaken betreffende het inzagerecht van de gemeenteraadsleden (artikel 84 van de Nieuwe Gemeentewet) omtrent onder meer de openbaarheid inzake stedenbouwkundige en milieudossiers.

Vraag nr. 29
van 18 januari 1990
van de heer F. VERMEIREN

Gemeentelijke ruimtelijke ordening — Extra verplichtingen door College van Burgemeester en Schepenen

Bepaalde gemeenten leggen aan de bewoners verplichtingen op inzake ruimtelijke ordening zoals het aanleggen of voorzien van parkeerplaatsen of opritten voor auto's aan privé-woningen en eveneens aan handelszaken en dit hoewel niets ter zake is voorzien in de gemeentelijke bouwverordeningen.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister of dergelijke verplichtingen kunnen worden opgelegd en of hiervan het verlenen van een bouwvergunning afhankelijk kan worden gesteld.

Kunnen dergelijke verplichtingen worden opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen zonder door de Gemeenteraad te worden bekrachtigd ?

Kan het inwilligen van een aanvraag tot regularisatie van een reclamebord afhankelijk worden gesteld van het inwilligen van een voorstel van een College van Burgemeester en Schepenen tot het aanleggen van parkeergelegenheid op een privé-terrein ?

Antwoord

De vraag van het geachte lid of en op welke wijze gemeenten privé-eigenaars de verplichting mogen opleggen parkeergelegenheid aan te leggen op hun eigendom, betreft de materie der ruimtelijke ordening,

Ik kan hem dan ook enkel adviseren zijn vraag voor te leggen aan de heer Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, die ter zake bevoegd is.

Vraag nr. 30
van 18 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Gemeentelijke hoofdonderwijzers — Verplaatsingsvergoeding

Op 1 september 1973 werd een nieuwe structuur voor

de wedde van hoofdonderwijzer ingevoerd. Deze wedde dient mijn inziens beschouwd te worden als een vergoeding voor de verantwoordelijkheden voor het bestuur van de school. In de daaropvolgende jaren werden nogal wat samenvoegingen van scholen doorgevoerd, zodat de betrokken directeurs zich heel wat dienen te verplaatsen tussen de verschillende vestigingen om hun bestuurstaak correct te vervullen.

Evenwel meen ik dat deze verplaatsingskosten niet in de wedde van het schoolhoofd kunnen begrepen zijn, maar dat het betrokken gemeentelijk personeelslid op dezelfde wijze als de andere gemeentelijke personeelsleden op hetzelfde reglement inzake vergoeding van de verplaatsingen binnen en buiten de gemeente in de uitvoering van hun opdracht beroep mogen doen.

Kan de geachte Minister mij meedelen of hij dit standpunt deelt en welke voorwaarden dienen te worden vervuld om daadwerkelijk het recht tot vergoeding te bekomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat krachtens artikel 145 van de Nieuwe Gemeentewet de Gemeenteraad niet bevoegd is voor de vaststelling van de bezoldigingsregeling van die personeelsleden van wie de bezoldigingsregeling vastgesteld wordt door de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

Aangezien deze weddeschalen vastgesteld worden op voorstel van de Gemeenschapsminister van Onderwijs komt het hem ook toe te bepalen welke de draagwijdte van deze wedde is, en of een verplaatsingsvergoeding derhalve gewettigd is.

Ik verwijs derhalve naar het antwoord van de Gemeenschapsminister van Onderwijs, aan wie de vraag ook werd gesteld.

Vraag nr. 32 van 24 januari 1990 van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeringsverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten ? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht ?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gependend en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar het antwoord dat ik heb verstrekt op vraag nummer 26 van 15 januari 1990 van de heer A. De Beul.

J. SAUWENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 30 van 5 december 1989 van de heer M. DESUTTER

Privé-vervoerbedrijven — Vertegenwoordiging in de Raad van Bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij

In het kader van de herstructurering van het stads- en streekvervoer en de oprichting van één Vlaamse Vervoermaatschappij wordt door de privé-vervoerbedrijven die momenteel voor de NMVB en voor de MIVA in openbaar autobusvervoer voorzien en die gegroepeerd zijn in de Vlaamse Raad voor Autobus- en Autocarondernemers (VRA), een participatie in de beleidsvorming op regionaal vlak, in casu in de Raad van Bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij, genomen.

In het huidige voorontwerp is dit niet het geval. Nochtans wordt door een 80-tal vervoerondernemingen in het kader van het Vlaamse openbaar vervoer 2.000 personeelsleden tewerkgesteld en 850 autobussen in bedrijf genomen.

Anderzijds voorziet de sector ook in 90 procent van het bijzonder geregeld vervoer, met name leerlingenen werkliedenvervoer.

Sedert de invoering van lineaire besparingsmaatregelen inzake openbaar vervoer in 1983 is de sector uitgegroeid van uitvoerder van diensten tot volwaardige partner van de NMVB. Anderzijds speelt hij ook een innoverende rol in het openbaar vervoer ; nieuwigheden zoals de gelede bus, de buurtbus, de midibus en de radiotelefonie werden destijds door hen in het buitenland bestudeerd en op hun initiatief ingevoerd.

De privé-vervoermaatschappijen zijn ontegensprekelijk een belangrijke schakel in het openbaar vervoer en het lijkt me dan ook gerechtvaardigd hen een ver-

tegenwoordiging in de Raad van Bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij toe te staan.

Graag vernam ik het standpunt ter zake van de geachte Gemeenschapsminister.

Aanvullend antwoord

In het voorontwerp van decreet tot oprichting van een Vlaamse Vervoermaatschappij wordt voorgesteld vijf autonome exploitatie-entiteiten op te richten met ieder een Raad van Advies, die alle vraagstukken met betrekking tot de aangeboden diensten van de entiteit zal bespreken. Het is voorzien dat in elk van deze Raden van Advies een vertegenwoordiging van de privé-exploitanten zal zetelen.

Vraag nr. 63 van 10 januari 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Sint-Jorisveld te Tielt- Winge — Toename verkeersdrukte

Het Gouden Kruispunt is één van de blackpoints, waar reeds verschillende verkeersslachtoffers te betreuren vielen. Op dit kruispunt bevinden zich een groot aantal handelszaken die een verkeersonveilige situatie veroorzaken, doordat vele mensen het winkelterrein op en af rijden.

De All Round Company wil nu aan de overkant 17 handelszaken en distributiebedrijven bij inplanten. Zij beweren dat de voorziene handelsinplantingen een bufferzone zouden vormen tussen de residentiële woonwijk en de drukbereden rijkswegen. Door de inplanting van nog meer handelszaken stijgt de verkeersdrukte echter en wordt het kruispunt nog onveiliger door een grotere toeloop van winkelende mensen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of een toename van de verkeersdrukte, door de inplanting van deze mammoetbedrijven, nog wel verantwoord is en of er een aangepast verkeerscirculatieplan bestaat.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in het kader van de moderniseringswerken aan het kruispunt van de N2 met de N223 voorzien wordt om de bestaande inrit tot het huidige handelscomplex, die te dicht bij het kruispunt N2-N223 is gelegen, af te schaffen en te verplaatsen naar de huidige uitrit. Aldus worden in- en uitrit van het huidige handelscomplex op een kruispunt samengebracht dat wordt heringericht.

De vestiging van nieuwe handelszaken en distributiebedrijven valt niet onder mijn bevoegdheid.

Voor de toegang van deze nieuwe vestiging tot het hoofdwegennet wordt wel als eis gesteld dat deze beperkt wordt tot één enkele, die op dezelfde plaats dient te liggen als deze voor de handelszaken aan de overzijde van de N223.

Aldus blijft er slechts een kruispunt met de N223 voor de bestaande en toekomstige handelszaken.

Vraag nr. 64 van 10 januari 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Tielt- Winge — Investeringsprogramma Openbare Werken

In het programma 1990 van het Wegenfonds staat er 16 miljoen ingeschreven voor de doortocht met fietspaden te Tielt-Winge — Sint-Joris-Winge.

Dit budget zou voorzien zijn voor de aanleg van fietspaden op de Leuvensesteenweg.

Naar verluidt zou er echter ook sprake zijn om een deel van dat budget te gebruiken voor de verbreding van de Aarschotsesteenweg met een derde rijvak, vanaf de Looikensstraat tot aan het kruispunt. Zo kunnen de auto's aan dit al zo gevaarlijke kruispunt aan een nog grotere snelheid voorbijrazen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen welke werken er precies voorzien zijn in het Wegenfondsprogramma, de fietspaden op de Leuvensesteenweg, of ook de verbreding van de Aarschotsesteenweg.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te bevestigen dat inderdaad op het investeringsprogramma 1990 de herinrichting van de N2 in de doortocht van Tielt-Winge is opgenomen waarbij er eveneens vrijliggende fietspaden zijn voorzien.

De werken tot herinrichting van de doortocht van de N2 zijn totaal onafhankelijk van de werken voor modernisering van het kruispunt van de N2 met de N223 (Gouden kruispunt). Deze laatste werken waren voorzien op het investeringsprogramma 1989, zijn aanbesteed op 16 oktober 1989, zijn goedgekeurd en zullen aanvangen op 1 maart 1990.

In het kader van deze laatste werken wordt het gedeelte van de N223 ter hoogte van de inrit en uitrit tot het handelscentrum verbreed tot drie rijstroken. Ter hoogte van het kruispunt N2-N223 zijn er reeds drie rijstroken.

Vraag nr. 66 van 11 januari 1990 van de heer F. BOSMANS

Rijksweg nr. 182 te St. -Pieters- Leeuw — Verkeersveiligheid

Op mijn vraag nummer 41 van 3 februari 1989 in verband met de vele ongevallen die te betreuren vallen op het kruispunt van de Lennikse Baan (RW182) met de Pedestraat op het grondgebied van Vlezenbeek, deelgemeente van Sint-Pieters-Leeuw, antwoordde de geachte Minister mij eind februari 1989 (BVA nummer 7 van 13 maart 1989) dat de uitgevoerde studie werd overgemaakt aan de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid (BCVV).

Aangezien inmiddels ruim tien maanden verlopen zijn, met een lange lijst nieuwe ongevallen, zal de geachte Minister begrijpen dat ik eindelijk van het resultaat

van dit onderzoek op de hoogte wil worden gebracht. Veel menselijk leed en grote materiële schade had immers op een vrij eenvoudige wijze kunnen worden voorkomen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid, in zitting van 18 december 1989, gunstig advies heeft uitgebracht voor het plaatsen van verkeerslichten op het kruispunt van de N282 Lennikse Baan met de Pedestraat te Sint-Pieters-Leeuw (Vlezenbeek).

Vraag nr. 70

van 12 januari 1990

van de heer E. VANKEIRSBILCK

Rijksweg N 50 Brugge-Kortrijk — Uitvoering rioleringswerken

Op het grondgebied van de stad Brugge (deelgemeente Assebroek) zijn sinds meer dan twee jaar rioleringswerken in uitvoering. Nochtans is de uitvoering reeds meer dan één jaar opgeschort. Deze opschorting is niet alleen hinderlijk voor de bewoners van de Baron Ruzetelaan maar tevens voor de vele weggebruikers van deze drukke en belangrijke Rijksweg.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op de hiernavolgende vragen ?

1. Om welke redenen is de uitvoering opgeschort ?
2. Welke maatregelen werden intussen genomen om het voortzetten van deze werken mogelijk te maken ?
3. Wanneer mag de verdere uitvoering van deze werken worden verwacht ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat deze rioleringswerken niet onder mijn bevoegdheid vallen.

De opdrachtgever van deze rioleringswerken is de VMZ en de werken worden uitgevoerd in samenwerking met het Stadsbestuur van Brugge.

Vraag nr. 77

van 16 januari 1990

van de heer A. SCHELLENS

Openbaar vervoer te Nieuwrode — Uitbreiding buslijn 35A

De verschillende woonkernen van Nieuwrode worden slechts onvolledig en onrechtstreeks door het openbaar vervoer aangedaan.

Vermits een groot deel van de inwoners afgestemd is op Aarschot en Leuven lijkt het nuttig om de bestaande buslijn Aarschot-Leuven uit te breiden.

Hierdoor zou Wezemaal-centrum, het gehucht Vlasse-

laer, de Appelweg, Nieuwrode-centrum, het Rot en Gelrode-centrum kunnen worden bediend. De frequentie zou vooral tijdens de spitsuren voldoende hoog moeten zijn.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het technisch mogelijk de lijn 35A tussen Aarschot en Leuven uit te breiden tot de hierboven aangehaalde woonkernen ?
2. Welke vervoersmogelijkheden voorziet de geachte Minister om deze woonkernen een voldoende aanbod aan openbaar vervoer te geven ?

Antwoord

1. Het uitbreiden van deze lijn naar de woonkernen van Nieuwrode is in de huidige structuur niet mogelijk en vraagt hoe dan ook het inschakelen van een bijkomende autobus.

Bedrijfstechnisch kan deze uitbreiding niet verwezenlijkt worden, aangezien aan de vertrek- en aankomsturen in Leuven niets kan gewijzigd worden (aansluiting op het NMBS-net) en de wachttijd te Aarschot te nipt is om de verlenging van het traject met 6 km per rit (of 12 min.) op te vangen.

Uit het oogpunt van het bestaand cliënteel kan deze uitbreiding niet aanvaard worden, aangezien :

- a) de klokvaste bediening op de Aarschotsesteenweg (hoofdlijn) zou worden verbroken.
- b) de bediening van de bestaande haltes gelegen tussen Wezemaal, Kerkstraat en Gelrode, Station drastisch zou worden verminderd.

De mééruitgave per traject bedraagt ongeveer 337 frank. Dit vertegenwoordigt op jaarbasis 4.076.352 frank. Buiten de post „kilometers” merken wij echter op dat de werkelijke mééruitgaven jaarlijks met ongeveer 541.200 frank zouden worden verhoogd door de afschrijving van een bijkomende autobus.

De te verwachten meerinkomsten wegen niet op tegen de bijkomende financiële kosten voortspruitend uit de verlenging van het traject en het inzetten van een bijkomend rijtuig.

2. De inwoners van Nieuwrode beschikken over de bussen van lijn 596 Leuven-Aarschot met een klokvaste bediening om de 120 minuten in de daluren en functionele ritten tijdens de spitsuren.

Vraag nr. 82

van 17 januari 1990

van de heer J. LOONES

Verkeersveiligheid te Koekelare — Oostmeetstraat en kruispunt Ichtegemstraat-Belhuttebaan

De Westvlaamse gemeente Koekelare wordt al jaren geconfronteerd met twee gevaarlijke verkeerssituaties.

Enerzijds is er het kruispunt Ichtegemstraat-Belhuttebaan waar wekelijks ongevallen gebeuren. Anderzijds

is er de gevaarlijke bocht van de Oostmeestraat, tevens kruispunt met de Cat- en de Barnestraat.

Voor beide projecten zou een dossier ter verhoging van de verkeersveiligheid op het Kabinet van Openbare Werken zijn neergelegd.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Is er voor beide gevaarsituaties inderdaad een dossier bij het Kabinet aanhangig gemaakt ?
2. Kan een syntetisch overzicht worden gegeven van de inhoud der voorstellen ?
3. Welk is de kostprijs van beide projecten ?
4. Naar verluidt werd het dossier-Oostmeestraat reeds goedgekeurd en moesten de werken in september 1989 starten. Is er een bijzondere reden waarom dit niet gebeurde ?
5. Wanneer voorziet de geachte Minister uitvoering van beide projecten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat noch de Oostmeestraat, noch het kruispunt Ichtegemstraat-Belhuttebaan, noch het kruispunt Cat- en Barnestraat tot het geregionaliseerde rijkswegennet behoren.

Deze aangelegenheid valt dan ook niet onder mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 85 van 18 januari 1990 van de heer H. VAN DIENDEREN

NA VO-oefeningen — Schade

Jaarlijks gaan er NAVO-„Reforger“-oefeningen door die gebruik maken van onze wegen en infrastructuur.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Wat is de schade die werd veroorzaakt door Reforger 1990 aan onze wegen ?
2. Hoe wordt deze schade teruggevorderd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat voor het Bestuur der Wegen de transporten in het kader van de „NAVO-Reforger“-oefeningen gelden als gewone wegtransporten.

Bij gebeurlijke schade — die er dit jaar overigens niet is geweest — wordt deze teruggevorderd van het Ministerie van Landsverdediging.

Vraag nr. 89 van 19 januari 1990 van de heer W. CORTOIS

Investerings wegen in Vlaams Brabant — Vastleggingen

In 1989 werden voor de wegen in Vlaams Brabant qua investeringen de volgende vastleggingen verricht : 344 miljoen frank (314 + 30) in plaats van de voorziene 80 ten honderd van 807 miljoen frank (733 + 74) zijnde 646 miljoen frank.

Alle andere provincies hebben het voorziene bedrag of zelfs meer kunnen vastleggen.

Wat Vlaams Brabant betreft resten er nog dossiers goed te keuren en vast te leggen voor ongeveer 512 miljoen frank. Deze dossiers werden aanbesteed in 1989.

Kan de geachte Minister mij het volgende mededelen ?

1. Wat zijn de uiteindelijke vastleggingscijfers voor Vlaams Brabant, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg ?
2. Wanneer zullen de voor Vlaams Brabant reeds aanbestede en nog goed te keuren dossiers worden vastgelegd ?
3. Komen deze nieuwe vastleggingen ten laste van het voorziene budget voor 1990 van Vlaams Brabant ?
4. Hoe denkt de geachte Minister zijn voorziene, goedgekeurde en reeds in menige dagbladen gepubliceerde programma-1990 te verwezenlijken ? Wordt een verhoging van de toegestane kredieten voor 1990 overwogen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Voor investeringen werden volgende bedragen vastgelegd :
 - Vlaams Brabant : 346 miljoen frank ;
 - West-Vlaanderen : 1.060 miljoen frank ;
 - Oost-Vlaanderen : 800 miljoen frank ;
 - Antwerpen : 702 miljoen frank ;
 - Limburg : 866 miljoen frank.
2. De reeds aanbestede en nog goed te keuren dossiers zullen in 1990 worden vastgelegd naargelang de investeringskredieten 1990 worden vrijgegeven.
3. Deze vastleggingen komen ten laste van het voorziene budget van Vlaams Brabant.
4. Een herschikking van het programma 1990 wordt overwogen met dien verstande dat voor de jaren 1989 - 1990 samen genomen de verschillende provincies over de oorspronkelijk voorziene kredieten beschikken.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

**L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING**

**Vraag nr. 46
van 14 december 1989
van de heer J. VAN HECKE**

Oombergen en Elene — Aanleg van privé-luchtvaartterrein in agrarisch gebied

Op 24 juni 1985 werd door de v.z.w. Flanders Wing een aanvraag ingediend tot het aanleggen van een privé-luchtvaartterrein, 2e klasse, te Oombergen (D'Eecke), sectie A, nrs. 855 tot en met 873 a en Elene (De Brempt), sectie B, nr. 193 a en 194 a.

Op 14 januari 1987 werd door de Gemachtigde Ambtenaar van AROL een ongunstig advies uitgebracht.

Op 29 december 1988 werd door het Bestuur van de Luchtvaart te Brussel een vergunning verleend met betrekking tot een vliegterrein 2e klasse.

Het terrein situeert zich evenwel volledig binnen het agrarisch gebied op het Gewestplan. Sindsdien werden op het terrein een reeks handelingen gesteld, waarvoor een voorafgaande vergunning van het Bestuur van Stedebouw is vereist. Een klacht tegen de bestemmingswijziging van niet-vergunde gebouwen (artikel 44 Stedebouwwet) werd zonder gevolg geklasseerd.

Ik had graag vernomen of er voor de volgende werken door de diensten van de geachte Minister een vergunning werd verleend :

- nivellering van het terrein ;
- het verbouwen van een huis tot cafetaria ;
- het aanleggen van een parking ;
- het omvormen van een schaapsstal tot leslokaal voor de vliegclub ;
- oprichting van een nieuw gebouw tussen de twee veestallen en de vroegere schaapsstal ;
- het optrekken van loodsen voor het bergen van de vliegtuigen (werken thans in uitvoering).

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op 1 juni 1989 werd door het Bestuur Ruimtelijke Ordening, Directie Oost-Vlaanderen, een proces-verbaal van vaststelling en stilleggen van de werken opgemaakt en dit voor :
 - a) aanleggen van parking ;
 - b) aanleggen van een weg in beton (3m breedte) ;
 - c) het plaatsen van een werfwagen in functie van het vliegveld ;

d) het wijzigen van het reliëf van de bodem door het storten van grondspecie.

2. Voor het verbouwen van de landbouwloods werd een weigering van bouwvergunning afgeleverd op 13 juli 1989.
3. Aan het gemeentebestuur van Zottegem werd gevraagd na te gaan of deze werken toch werden aangevat en zo nodig proces-verbaal van vaststelling en stillegging op te maken.
4. Het proces-verbaal van 1 juni 1989 werd op 5 juni 1989 samen met de bekrachtigingsbeslissing voor verder gevolg overgemaakt aan de Procureur des Konings te Oudenaarde.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING**

**Vraag nr. 54
van 30 oktober 1989
van mevrouw N. MAES**

Bescherming van het leefmilieu — Slibstortingen op Linkeroever

De baggerspecie, die door de stad Antwerpen uit de Schelde wordt opgehaald, zou niet meer mogen worden gestort.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke redenen gaven aanleiding tot deze beslissing ?
2. Waarom mag de specie, die de baggerboten uit de Schelde ophalen, wel gestort worden op Linkeroever ?
3. Wordt de baggerspecie onderzocht wat de samenstelling betreft en de zware metalen en giftige stoffen ? Wat waren de resultaten van de metingen ?

Antwoord

Voor het bergen van de onderhoudsbaggerspecie uit de havendokken beschikt de stad Antwerpen over twee stortplaatsen, één ter hoogte van de stortplaats de Hooge Maey en één in het noorden van het Havengebied te Zandvliet. De eerste stortplaats betreft een zandwinningsput die wordt opgevuld, de tweede stortplaats is een stortplaats in ophoging.

Voor beide stortplaatsen werd recentelijk een aanvraagdossier in het kader van het afvalstoffendecreet ingeleid. In het kader van de vervollediging van de aanvraagdossiers werden in oktober 1989 bijkomende slibmonsters genomen op beide stortplaatsen als in de havendokken. De analysesresultaten worden eerstdaags verwacht, zodat het vervolledigd aanvraagdossier binnenkort door het provinciebestuur voor advies aan de adviserende instanties kan worden overgemaakt. Een beslissing van de Bestendige Deputatie voor de aangevraagde exploitatie kan bijgevolg verwacht worden in de eerste maanden van 1990.

Voor de berging van baggerspecie uit de Zeeschelde wordt door de Antwerpse Zeediensten een vergunde stortplaats geëxploiteerd op de Linkeroever te Beveren-Zwijndrecht (Melselepolder). Gezien de berging van baggerspecie uit de havendokken en die uit de Zeeschelde onder de bevoegdheid van twee verschillende diensten ressorteert, enerzijds de Technische Diensten van de Haven (stad Antwerpen) en anderzijds de Antwerpse Zeediensten (Bestuur der Waterwegen), hebben beide dossiers weinig met elkaar te maken.

Vraag nr. 67
van 8 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Sluiting van de Hooge Maey — Gevolgen voor de Remo-stortplaats te Houthalen

Onlangs werd de Hooge Maey te Antwerpen door de bevoegde overheid gesloten. Dit heeft voor gevolg dat een aantal bedrijven in het Antwerpse hun industrieel afval dienen te storten op de Remo-stortplaats in Houthalen. Dit druist in tegen de opties genomen in het afvalstoffenplan van 25 februari 1987.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

Werd de gemeente Houthalen-Helchteren op de hoogte gebracht van de (mogelijke) bijkomende afvalstroom ?

Hoeveel afval van klasse 1 wordt op Remo-Houthalen door sluiting van de Hooge Maey verwacht ?

Welke stappen worden momenteel genomen om aan deze toestand (haast al het industrieel afval in Vlaanderen wordt in Houthalen gestort) een einde te maken zodat Remo weer een „normale” toevoer zal hebben ?

Antwoord

1. De gemeente Houthalen-Helchteren werd niet op de hoogte gebracht van de eventuele bijkomende afvalstroom.
2. De industriële afval die op de Hooge Maey toekwam, wordt nu verdeeld over de nog vergunde klasse 1-stortplaatsen in Vlaanderen. Hoeveel hiervan naar Remo-Houthalen gaat is niet bekend.
3. Over de vestiging van nieuwe klasse 1-stortplaatsen in Vlaanderen wordt een dossier voorbereid dat zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Executieve zal worden voorgelegd. Ook de stad Antwerpen neemt zich voor een nieuwe aanvraag in te dienen voor de uitbating van de „Hooge Maey” als klasse 1-stortplaats.

Vraag nr. 81
van 17 november 1989
van de heer J. LOONES

Milieuproblematiek in grensstreken — Frans- Vlaamse samenwerking

De rokende industriezone van de Noordfranse haven

Duinkerken vormt voor de Westkust meer en meer een zichtbaar wordende bedreiging.

Het is dus duidelijk dat slechts samenwerking en contacten over de grenzen heen, de Westhoek en de gemeenten van de Westkust kunnen beschermen tegen kleine en grote milieurampen.

Kan de geachte Minister antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

- Welke contacten bestaan er tussen de Vlaamse Executieve en de Franse overheden ? Bestaat er een georganiseerd overleg ? Is er meldingsplicht ? Een rampenplan ?
- De aluminiumgigant Pechiney blijkt werk te maken van een produktie-eenheid in het Duinkerke havelgebied. Door de Franse overheid zou een studie zijn bevolen omtrent de nadelige invloed op het milieu.

Werd de Minister op de hoogte gebracht van deze studie ? Werden reeds conclusies meegedeeld ? Welke contacten heeft hij gehad en/of afspraken gemaakt omtrent de aanleg van deze aluminiumfabriek ?

Antwoord

In antwoord op de vraag welke contacten er bestaan tussen de Vlaamse Executieve en de Franse Overheden heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er in het kader van de milieuproblematiek inzake grensoverschrijdende luchtverontreiniging geen officiële contacten bestaan tussen mijn diensten en de Franse overheden.

Dergelijke contacten bleven immers ook na de staatsvorming ressorteren tot het domein van de nationale overheid.

Wat de vestiging van een eventuele aluminiumfabriek in Duinkerke betreft kan ik het geachte lid mede delen dat ik in toepassing van de Europese richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985, betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, en meer bepaald in toepassing van artikel 7 van deze richtlijn de bevoegde Franse Overheden gevraagd heb mij de informatie ter beschikking te stellen die in het openbaar onderzoek aan de Franse bevolking wordt voorgelegd.

In toepassing van hetzelfde artikel van bovenvermelde richtlijn dient deze informatie als grondslag voor het in het kader van de bilaterale betrekkingen eventueel noodzakelijk overleg op basis van wederkerigheid en op voet van gelijkheid.

Tot op heden ben ik nog niet in het bezit gesteld van deze documenten.

Vraag nr. 87
van 22 november 1989
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Afvalstoffenbeheer — Klasse 1-stort in Oost- Vlaanderen

De geachte Minister heeft laten uitschijnen dat er voor

het einde van dit jaar een beslissing zal worden genomen betreffende de situering van een klasse 1-stort in Oost-Vlaanderen.

In een studie, uitgevoerd in opdracht van OVAM, wordt de plaats „De Nest” tussen Kerkbrugge - Langerbrugge Evergem, als „zeer geschikt” aangeduid.

Dit heeft de omwonende bevolking ten zeerste gealarmeerd. Ze is dan ook onmiddellijk in het verzet gegaan. Haar bezorgdheid en haar argumenten zijn de Minister bekend. Ik hoop dat zij hem overtuigd hebben.

Mag ik de geachte Minister vragen mij te laten weten of van het geplande klasse 1-stort op „De Nest” te Evergem definitief werd afgezien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot het inrichten van een klasse 1-stortplaats in Oost-Vlaanderen kan ik het geachte lid mededelen dat deze problematiek nog wordt onderzocht in de ruimere context van de vestiging van klasse 1-stortplaatsen in het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 90 van 23 november 1989 van de heer L. VANHORENBEEK

Vallei van de Begijnenbeek te Assent — Vergunningen voor bodemreliëfwijziging en voor afvaldumping

De vallei van de Begijnenbeek te Assent is op het gewestplan ingekleurd gedeeltelijk als agrarisch gebied met ecologisch belang en gedeeltelijk als natuurgebied. Vorige week is men opnieuw begonnen met uitgravingen met een aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem, de aarde wordt afgevoerd naar de Mierenberg voor de aanleg van een luxe-park. Op die manier creëert men een nieuwe dumpingskuil voor afval. Naar verluidt, gebeurt dit zonder vergunning.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er een vergunning werd verleend en welke maatregelen hij getroffen heeft om te voorkomen dat er een nieuwe dumpingskuil wordt gecreëerd.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Het betrokken dossier is bij mijn diensten onbekend. De te nemen maatregelen om te voorkomen dat er een nieuwe dumpingskuil wordt gecreëerd, vallen onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 108 van 8 december 1989 van de heer J. CUYVERS

Luchtverontreiniging — Maatregelen bij ongunstige atmosferische omstandigheden

Ten gevolge van ongunstige atmosferische versprei-

dingsomstandigheden, bijvoorbeeld door een gebied van hoge luchtdruk boven Centraal-Europa, kunnen de vervuilingsniveaus, onder meer voor SO₂, soms de streefwaarden en zelfs de limietwaarden tijdelijk overschrijden. Een extra vermindering van de uitstoot van dergelijke stoffen door de industrie kan zich dan preventief en curatief opdringen.

Graag verneem ik van de geachte Minister of hij voor de meest bedreigde stedelijke agglomeraties van Vlaanderen beschikt over een lijst van bedrijven waaraan hij, in geval van een verhoogde luchtverontreiniging ten gevolge van ongunstige weersomstandigheden, een extra en tijdelijke reductie van de emissie van bepaalde verontreinigende stoffen oplegt.

Welke reductie moet elk bedrijf in kwestie dan binnen welk tijdstip kunnen realiseren en welke stock van minder vervuilende producten moet elk bedrijf in voorraad hebben ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu over een lijst van alle bedrijven in het Vlaamse Gewest beschikt, die voor het nemen van emissie beperkende maatregelen in periodes van verhoogde luchtverontreiniging in aanmerking komen.

De maatregelen die deze bedrijven kunnen nemen hebben zowel betrekking op het aanwenden van zwavelarme brandstoffen in de verbrandingsinstallaties als op produktieverminderingen.

De reductie en het tijdstip, waarbinnen de nodige maatregelen kunnen worden getroffen, hangt uiteraard af van bedrijf tot bedrijf.

Algemeen bepaalt het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxyden en stofdeeltjes, afkomstig van de industriële verbrandingsinstallaties, dat de exploitanten van thermische elektrische centrales en van zeer grote verbrandingseenheden (meer dan 100 miljoen kcal/h) die geheel of gedeeltelijk met vloeibare brandstoffen worden gestookt, en de exploitanten van petroleumraffinaderijen, telkens wanneer de gemiddelde concentratie over 24 uren van zwaveldioxyden in de lucht meer dan 500 microgram per kubieke meter bedraagt, de nodige schikkingen treffen om de concentratie van zwaveldioxyde in deze gassen bij de emissie tot een waarde van 2 gram per kubieke meter of minder te beperken. Daartoe moeten deze exploitanten over een voorraad zwavelarme brandstoffen beschikken die voldoende is om de installaties gedurende zeven opeenvolgende dagen in bedrijf te houden.

Vraag nr. 115 van 13 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Kerkstraat Meensel-Kiezegem — Sluikstortingen

Langsheen de Kerkstraat te Meensel-Kiezegem (fusiegemeente Tielt-Winge) bevindt zich tegenover de vroegere spreidplaats voor verkleind huisvuil van Interleu-

ven, een niet-afgesloten zandgroeve. Zowel de groeve als de grachten langs deze onbewoonde en afgelegen straat vormen een „aantrekkelijke” plaats voor allerlei sluikstortingen.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij het nodige heeft gedaan om aan deze toestanden definitief een einde te maken.

Antwoord

Bij een inspectie in bedoelde zandgroeve werd vastgesteld dat de groeve als dusdanig niet als illegale stortplaats wordt gebruikt. Wat de sluikstortingen in omgeving van de groeve betreft, wordt het geachte lid verzocht meer concrete aanwijzingen te verstrekken ten einde op basis daarvan te kunnen overgaan tot het nemen van de passende maatregelen.

Ten slotte wens ik ook te verwijzen naar de artikelen 54 en 55 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, krachtens dewelke aan de lokale overheid bevoegdheden worden verleend om illegale afvalpraktijken te beutregelen.

Vraag nr. 116 van 13 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Binkomstraat Meensel- Kiezegem — Sluikstortingen

Langsheen de Binkomstraat te Meensel-Kiezegem (fusiegemeente Tielt-Winge), een paar honderd meter voorbij de nu gesloten (?) spreidplaats voor verkleind huisvuil van Interleuven en in de richting van Meenseldorp, bevindt zich rechts een vrij grote zandgroeve die niet meer in eigenlijke uitbating is.

Na klacht van de regionale vereniging Natuur en Landschap heb ik op 6 december ter plaatse kunnen vaststellen dat ondanks de aanwezigheid van een door het gemeentebestuur geplaatst bord met de tekst : „Bij politiebevel streng verboden te storten”, deze niet afgesloten zandgroeve druk gebruikt wordt voor sluikstortingen van allerlei soorten afval dat meestal met vrachtwagens wordt aangebracht.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij de nodige maatregelen heeft genomen om de zwarte humor van het „politiebevel” wat milieuvriendelijker in te kleuren.

Antwoord

Bij een inspectie in bedoelde groeve kan worden opgemerkt dat deze momenteel door de eigenaar wordt gebruikt als tijdelijke opslagplaats voor bouwmaterialen.

Aldaar gestorte afvalstoffen, grotendeels afbraakpuin, zijn door de eigenaar inmiddels verwijderd en afgevoerd naar een vergunde inrichting.

Vraag nr. 124 van 20 december 1989 van de heer R. DAEMS

Oppervlaktewateren — Internationaal en intergewestelijk overleg

Om een gevoelige verbetering te bereiken van de kwaliteit van onze Vlaamse oppervlaktewateren, is het noodzakelijk dat er overleg wordt gepleegd met de andere Gewesten en met onze buurlanden.

Daarom zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

Welk overleg is er geweest met het Brusselse Gewest, het Waalse Gewest, met Frankrijk en met Nederland op het vlak van de waterzuivering ?

Welke voorstellen werden er namens het Vlaamse Gewest ter zake gedaan ? Welke zijn er de financiële implicaties van ?

Antwoord

In verband met deze vraag heb ik de eer het geachte lid te melden dat volgend officieel overleg in verband met de oppervlaktewaterkwaliteit, plaats vond in 1989.

- 1 In het kader van de Schelde- en Maasverdragen werden eind 1989 besprekingen gevoerd op ministerieel en ambtelijk niveau tussen de verschillende Gewesten en de nationale overheid. Namens het Vlaamse Gewest werd de realisatie van de waterkwaliteitsdoelstellingen opgenomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren van het openbaar hydrografisch net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater, zwemwater, viswater en schelpdierwater, als voorstel neergelegd.
2. Teneinde het waterkwaliteitsbeheer van de Schelde en de Maas gewestelijk op elkaar af te stemmen vergaderde eind 1989 de Interministeriële Conferentie Leefmilieu. Op deze inleidende vergadering werden geen definitieve voorstellen neergelegd.
3. De Belgisch-Nederlandse Commissie voor de Grensoverschrijdende Onbevaarbare Waterlopen vergadert tweemaal per jaar om de algemene kwaliteitstoestand van de grensoverschrijdende onbevaarbare waterlopen te evalueren en de eventueel te treffen saneringsmaatregelen te bespreken. De verdere uitwerking van deze saneringsmaatregelen tot waterzuiveringsinfrastructuurwerken is opgedragen aan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering.

Inzake de financiële implicaties van het Vlaamse Gewest verwijs ik het geachte lid naar mijn MINA-PLAN-2000, zijnde de analyse en voorstellen van een vernieuwd Vlaams milieu- en natuurbeleid.

Vraag nr. 127
van 20 december 1989
van de heer R. VAN STEENKISTE

Firma Yplon te Ieper — Watertekort

Het bedrijf Yplon te Ieper, waar momenteel 350 werknemers zijn tewerkgesteld, kampt sinds een paar maanden met watertekort en onvoldoende druk op de leidingen. Hierdoor zou een daling van de produktie zijn ontstaan met 60 procent.

Naar verluidt is een van de oorzaken een zekere onwil van de Vlaamse Maatschappij voor Waterbedeling.

Indien deze problemen niet vlug worden opgelost kan de werkgelegenheid van een 100-tal personen in het gedrang komen.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Blijft de Vlaamse Maatschappij voor Waterbedeling hier inderdaad in gebreke ?
2. Zo ja, welke maatregelen neemt de Minister om aan deze toestand zo spoedig mogelijk een einde te maken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de waterbedeling aan genoemde firma niet gebeurt door de Vlaamse Maatschappij voor Waterbedeling, maar door de Stedelijke Waterregie van Ieper zelf.

De Waterregie van Ieper beschikt over een oppervlaktewaterwinning (Dikkebusvijver) die, ingevolge de warme droge zomer, niet het debiet kan blijven leveren dat nodig is voor de normale behoeften.

Ieper heeft daaromtrent een contract met de VMW tot levering van 5.500 kubieke meter water per dag. Volgens de mij beschikbare informatie voert de VMW dit contract correct uit. Integendeel blijkt de VMW gewoonlijk zelfs meer te leveren dan contractueel bedongen.

Vraag nr. 132
van 21 december 1989
van de heer J. VAN LOOY

Gaspijpleidingen in de Kempen — Procedure

1. In opdracht van de firma Air Liquide is een studie-bureau in de Zuiderkempen bezig een tracé uit te stippelen voor een dubbele ondergrondse pijplijn die waterstof en zuurstof vanuit Hemiksem naar het Nederlandse Geleen moet brengen. Op deze pijplijn zouden grote Kempische en Limburgse bedrijven aansluiten.

Het tracé dat de firma Air Liquide voorstelt loopt niet langs de „corridors” die voor de aanleg van dergelijke pijpleidingen op het gewestplan voorzien zijn en die langs autostrades en kanalen liggen.

Sinds enige tijd zijn onderhandelaars van de firma

op pad om de eigenaars van de percelen waarover de pijpleidingen straks zullen lopen, te overhalen hun handtekening onder een zogenaamde erfdiens-tbaarheidsvereenkomst te zetten.

Het is begrijpelijk dat deze handelwijze van de betrokken firma vragen oproept bij de landbouworganisaties en de betrokken gemeentebesturen.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

- Welke vergunningen zijn voor zulke pijpleidingen noodzakelijk ?
- Werden die reeds aangevraagd ?
- Is een milieueffectrapport hiervoor noodzakelijk ?
- In hoeverre hebben de plaatselijke bevolking, de betrokken gemeenten en provincies hier inspraak ?
- Erfdiens-tbaarheden die nu reeds zijn aangegaan of worden aangegaan, in hoeverre zijn die geldig als ze werden afgesloten voordat er een openbaar onderzoek is afgesloten en dus voordat de plaatselijke bevolking werd ingelicht ?
- Hoe wordt een eenmalige forfaitaire vergoeding voor zulk een erfdiens-tbaarheid berekend ?
- Waarom wordt hier afgeweken van de geplande corridors langs autostrades en kanalen ?
- Welke Kempische en Limburgse bedrijven zouden op deze leidingen aansluiten ?

2. Hierbij aansluitend is het algemeen bekend dat in de nabije toekomst vanuit de ondergrondse gasopslagplaats te Loenhout (gemeente Wuustwezel) nieuwe aardgasleidingen zullen vertrekken, onder andere naar Limburg, ook dwars door de Kempen. Verder heb ik hier uiteraard dezelfde vragen als hierboven gesteld. Waar gaat deze leiding de Kempen doorkruisen ?

Verschillende leidingen totaal willekeurig waardevolle landbouwgebieden laten doorkruisen, lijkt mij totaal onverantwoord.

Dient hier eerst geen visie op termijn uitgewerkt te worden voordat projecten worden opgesteld ? Bestaat er zulk een visie ? Zo ja, welke ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en de heer De Batselier, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, (Belgisch Staatsblad van 17 mei 1989), een milieueffectrapport vereist is voor de aanleg van een hoofdtrans-

portleiding voor het transport van een vloeistof, of een gas, in één of meer van de volgende gebieden :

- ofwel een volgens het gewestplan vastgesteld natuur- en/of reservaatgebied ;
- ofwel een volgens het gewestplan vastgesteld ecologisch waardevol gebied ;
- ofwel een vogelbeschermingsgebied vastgesteld in toepassing van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 en/of „Ramsar”-gebied.

Wat de andere elementen van zijn vraag betreft, verwijs ik naar de antwoorden van mijn ter zake bevoegde collega's.

Vraag nr. 133
van 27 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Vetsmelterij en beenmaaldery in Rillaar — Exploitatievergunning

De exploitatievergunning nr. 12/52643/43243, verleend door de Bestendige Deputatie van Brabant op 28 maart 1985 aan de vetsmelterij en beendermaaldery Baert-Verlée in Rillaar (fusiegemeente Aarschot) had tot doel de betrokken firma, gelet op de onverenigbaarheid van de inrichting met de planologische voorschriften, een termijn toe te kennen om haar activiteiten te verplaatsen. De vergunning werd toegestaan voor een termijn die zou verstrijken op 24 november 1988, hetzij 10 jaar na de inwerkingtreding van het gewestplan Aarschot-Diest (BS d.d. 14 november 1978).

In zijn brief van 18 juli 1988 aan Senator Schellens bevestigde de toenmalige Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer Jos Dupré, dat de vergunning verleend werd „ten einde de exploitant de gelegenheid te geven zijn inrichting te herlokalisieren” en dat derhalve „de activiteiten vanaf 24 november a.s. moeten worden stopgezet (tenzij door de Bestendige Deputatie een nieuwe vergunning zou worden verleend)” (brief nr. WF/HI/3250/VR4197).

Er is echter een duidelijke uitspraak van de Raad van State dat gelijk welke beslissing tot verlenging van een vergunning tot langer dan tien jaar na het in werking treden van het gewestplan onwettig is (arrest nr. 27.456 van 22 januari 1987 in de zaak nr. A 28/387/VII-4443-Coene). Trouwens de aanvraag van het bedrijf van 25 juli 1988 tot verlenging van de vergunning kreeg een negatief advies in oktober 1988 van het Aarschotse Schepencollege en werd eveneens verworpen door de Bestendige Deputatie van Brabant op 26 oktober 1989. Verder zou dit type van bedrijf (vervaardiging van plantaardige en dierlijke oliën en vetten) ook MER-plichtig kunnen zijn, ingevolge de EG-richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 (PB nr. L 175 van 5 juli 1985, p. 46 : bijlage II, 7, a).

Nadat dit bedrijf, in se een nuttig recuperatiebedrijf, er in geslaagd is, gedurende twaalf jaar de verplichtingen, opgelegd door de exploitatievergunning, permanent te overtreden, kan het nu blijkbaar zonder problemen verder werken zonder enige vergunning ! De verbittering onder de omwonenden, die gedurende al die

jaren het slachtoffer waren van stankoverlast, lawaaihinder, intimidaties, uitdagende verklaringen vanwege het bedrijf in de pers enzovoort is zeer groot. Zelfs de Burgemeester van Tielt-Winge, de heer R. Robeyns, verklaarde tijdens een gemeenteraadszitting in juli j.l. dat er langs alle kanten bij de hogere overheid werd aangedrongen op maatregelen, maar dat er niets gebeurt. Hij begreep dat niet, alleen begreep hij de boosheid van de buurt. De stank is inderdaad ondraaglijk...

En vermits ik een en ander ook niet begrijp (dit is mijn derde schriftelijke vraag over dit onderwerp), vernam ik graag een precies antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op de volgende vragen.

1. Is het normaal dat de aanvraag tot verlenging, ingediend op 25 juli 1988 pas werd beantwoord op 26 oktober 1989 (15 maanden later) ? Zijn er hiervoor geen wettelijke termijnen voorzien ?
2. Hebben de controlediensten van de Ministers nooit opmerkingen gemaakt inzake het niet naleven van de exploitatievoorwaarden in de voorbije twaalf jaar ? Waarom heeft men nooit die naleving kunnen afdwingen ?
3. Houdt de toepassing van die voorwaarden niet de onmiddellijke sluiting van het bedrijf in (exploitatievergunning al meer dan één jaar verstreken, niet in orde met de exploitatievoorwaarden) ?
4. Kan het bedrijf buiten een verlenging, ook een nieuwe exploitatievergunning aanvragen ? Heeft het bedrijf dat gedaan ? Indien ja, betekent dat dan niet een verkapte poging om de planologische voorschriften te omzeilen ?
5. Welke maatregelen worden er getroffen, in geval van sluiting, ten voordele van de werknemers en van de noodzaak om een dergelijke activiteit van afvalrecyclage elders op een verantwoorde manier verder te zetten of te laten verder zetten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de exploitatievergunning voor bedoelde activiteit op 26 oktober 1989 door de Bestendige Deputatie van Brabant werd geweigerd.

Om een einde te stellen aan de illegale exploitatie werd door het Bestuur voor Leefmilieu de produktielijn van het bedrijf verzegeld. Sinds oktober 1989 ligt de produktie dus stil.

In het verleden werd het bedrijf herhaaldelijk gecontroleerd. Daar het bedrijf tot 24 november 1988 over een vergunning beschikte, die in 1985 nog verleend werd „gelet op de onverenigbaarheid van de inrichting met de planologische voorschriften het paste een termijn toe te kennen om de activiteit te verplaatsen”, was het niet mogelijk tijdens die termijn het bedrijf tot grote milieu-investeringen te bewegen. Terecht hebben de bevoegde diensten op de eerste plaats het verstrijken van deze vergunningstermijn afgewacht alvorens de sluiting van de inrichting te overwegen.

Zoals het geachte lid terecht insinueert, heeft elke sluiting van een bedrijf een sociale dimensie en kan met

die ultieme maatregel dan ook niet lichtvaardig worden omgesprongen. De milieureglementering voorziet nergens maatregelen ten voordele van werknemers, die door een sluiting van hun bedrijf omwille van milieu-imperatieven worden getroffen.

Ten slotte kan ik bevestigen dat iedereen te allen tijde het recht heeft nieuwe vergunningen aan te vragen.

Vraag nr. 136
van 28 december 1989
van de heer J. CUYVERS

Viscoseproductie te Ninove — Maatregelen tegen luchtverontreiniging

Momenteel loopt in de viscoseafdeling van de bekendste textielfabriek te Ninove een saneringsprogramma waardoor de CS2 die vrijkomt tijdens de productie van viscose wordt afgevoerd.

Deze saneringsoperatie is noodzakelijk voor de gezondheid van de arbeiders, maar mag niet leiden tot een verschuiving van het CS2-probleem.

Vandaar dat ik de geachte Minister wil vragen welke maatregelen er worden genomen om er voor te zorgen dat de sanering van de arbeidsvoorwaarden in het bedrijf niet zal leiden tot een aantasting en een verslechtering van de kwaliteit van de buitenlucht in de onmiddellijke en wijdere omgeving van de fabriek.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat momenteel de procedure inzake de hermachtingvraag van het bedoelde bedrijf lopende is.

De bevoegde Administratie zal in haar advies rekening houden met het gestelde probleem.

Vraag nr. 137
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjaarplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen.

Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ?

Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan gespenderd worden.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het gecoördineerd antwoord gegeven door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 42
van 27 december 1989
van de heer A. DENYS

Leerlingenvervoer basisonderwijs — Remgeld

De omzendbrief AS/52/53-S3 (9) van 27 oktober 1986 stipuleerde dat vanaf 1 januari 1987 de leerlingen die vervoer genieten voor een school van vrije keuze, de prijs daarvan dienden te betalen. De praktische richtlijnen hieromtrent zouden nog in een latere circulaire worden meegedeeld. Dit gebeurde bij omzendbrief 7/87 van 29 augustus 1987 waardoor tevens vorige onderrichtingen werden vervangen en gecoördineerd. Zo bijvoorbeeld werd de ingangsdatum verlegd op 1 september 1987 zodat meteen ook de bedragen voor de periode van 1 januari tot eind juni 1987 ten onrechte bij de ouders werden geïnd.

In afwachting echter van de nadere onderrichtingen hebben de schooldirecties op verschillende wijzen gehandeld.

In sommige gevallen werd het remgeld geïnd en in de boekhouding opgenomen van de SABMO.

In sommige gevallen werd het remgeld niet opgevraagd.

In sommige gevallen werd het remgeld geïnd en op de rekening van een v.z.w. overgeschreven, wat volgens de onderrichtingen van de Organisatie Boekhouding verboden is.

Thans blijkt dat bij de directies die op de eerst vermelde wijze handelen de bedragen opvorderbaar werden verklaard door het Bestuur Materiële en Financiële Organisatie. Het is hen bijgevolg onmogelijk in te gaan op de rechtmatige vraag van vele ouders om de bedragen terug te storten.

De andere directies werden tot nog toe met rust gelaten, aangezien de ontvangen bedragen niet controleerbaar zijn in de boekhouding.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen wat hij onderneemt om deze situatie van ongelijkmatige behandeling te verhelpen.

Antwoord

Het koninklijk besluit nummer 468 van 9 oktober 1986 tot wijziging van sommige wetsbepalingen inzake leerlingenvervoer bepaalt onder andere dat vanaf 1 januari 1987 de leerlingen die vervoer genieten naar een school van vrije keuze, de prijs daarvan betalen ten belope van het bedrag dat overeenstemt met de redelijke af-

stand, waarvan sprake in artikel 4 van de schoolpact-wet.

De principes van het voormeld genummerd koninklijk besluit werden bij omzendbrief van 27 oktober 1986 aan de Staatsdiensten met afzonderlijk beheer (SABMO) van het Ministerie van Onderwijs ter kennis gebracht.

Juridisch zijn de bijdragen vanaf 1 januari 1987 opvorderbaar.

Ik wens het geachte lid mede te delen dat de omzendbrief van 29 augustus 1987 betrekking heeft op de toepassingsmodaliteiten van de nieuwe reglementering.

In deze omzendbrief die slechts eind juli 1987 de goedkeuring heeft bekomen van de toenmalige Minister van Begroting werden op expliciete vraag van de Federatie der Verenigingen voor Inrichtingshoofden van het Nederlandstalige Rijksonderwijs bepaalde tegemoetkomingen voorzien ten voordele van het leerlingenvervoer van het Rijksonderwijs.

Voor zover nuttig verwijs ik het geachte lid naar het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs waarbij onder andere de bepaling van de omzendbrief 7/87 van 29 augustus 1987 met betrekking tot de tussenkomst van de SABMO's wegens sociale redenen werd bekrachtigd. Deze decretale wijziging werd bij circulaire van 28 juli 1989 aan de SABMO's medegedeeld.

Vraag nr. 43
van 27 december 1989
van de heer G. CARDOEN

Pensionering — Lange wachttijden eerste uitkering

Het gebeurt veelvuldig dat oprustgestelden uit het onderwijs maanden moeten wachten op hun pensioen.

Volgens de diensten van het Ministerie van Financiën ligt de oorzaak bij onder meer het Bestuur van Gesubsidieerd Onderwijs - Beheer van de Geldelijke Loopbaan, dat soms gedurende maanden laat wachten op een afdoend antwoord.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

Heeft de geachte Minister weet van deze problemen ?

Worden de pensioenaanvragen van het onderwijspersoneel opgevolgd en tijdig behandeld ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Het is mij niet onbekend dat er met betrekking tot het afhandelen van de pensioendossiers en voornamelijk het opstellen van de weddeverklaringen zich enige vertraging heeft voorgedaan in de diensten van het Bestuur Beheer Personeel Gesubsidieerd Onderwijs.

Deze vertraging is onder meer te wijten aan de halvering om allerlei redenen van de personeelsbezetting in de dienst Pensioenen. Hierbij wil ik eveneens onderstrepen dat het personeelsbestand van mijn Departement de laatste vijf jaar met zowat 15 ten honderd

(ongeveer 200 eenheden) is ingekrompen. In 1988 en 1989 (overgangsfase staats Hervorming) werd geen enkele wervingsmachtiging verleend en was er een jaarlijkse afvloeiing van ongeveer 45 eenheden. Op mijn voorstel werd er een prioritair wervingsdossier van 35 personen (15 opstellers en 20 bestuurssecretarissen) goedgekeurd. Alhoewel hierdoor niet alle problemen onmiddellijk zullen worden opgelost, mag toch beterschap worden verwacht. Ook de nieuwe structuur van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en de innovatie van zijn „werkstations” biedt nieuwe perspectieven op een efficiënter en klantvriendelijker personeelsbeheer.

Anderzijds dient opgemerkt dat er pensioendossiers zijn, die door hun eigen aard niet anders dan met vertraging kunnen worden afgehandeld, namelijk bij overlijden of bij pensionering wegens lichamelijke ongeschiktheid. Intussen worden de nodige inspanningen geleverd om de achterstand binnen de kortste tijd in te lopen.

Vraag nr. 44
van 27 december 1989
van de heer J. LOONES

Overgang BLO — PMS-adviezen en werking CABO

De wetgever spant zich van oudsher in om kinderen en jongeren volwaardig en adequaat onderwijs te verstrekken zodat de samenleving continu naar behoren functioneert. Hoe ouder de jongeren, hoe verscheidener de onderwijsvormen zijn. Hoe jonger de kinderen, hoe compacter het onderwijsaanbod ; kleuterschool en basisschool, de bijzondere vormen van onderwijs voor gehandicapte kinderen niet te na gesproken.

In de basisschool zijn een aantal kinderen aangewezen op Bijzonder Lager Onderwijs (BLO) van type 1 of 8. Deze kinderen kunnen het normale leertempo niet volgen, maar krijgen bijzondere opvang door toegewijde BLO-leerkrachten.

De ervaring van vele BLO-scholen leert evenwel dat een aantal van deze kinderen te laat of helemaal niet naar het BLO komen, wat meestal onherstelbare schade voor de toekomst van de kinderen tot gevolg heeft.

Talrijke redenen verklaren dit jammerlijke verschijnsel. Zo waken directies en leerkrachten van veel lagere scholen angstvallig over hun aantal leerlingen, lesuren en leerkrachten. Ouders hebben het begrijpelijk vaak moeilijk te aanvaarden dat hun kind minder goed leert en sturen het slechts node naar het BLO.

Om ingeschreven te kunnen worden in een BLO-school wordt als strikte voorwaarde gesteld dat het PMS een attest verleent waarbij wordt verklaard dat het kind in kwestie in een BLO-school thuishoort. Dat attest is echter niet bindend, het kind mag ook in de gewone lagere school blijven.

Om zoveel mogelijk leerlingen voor zich te houden, springen in de praktijk vele scholen nogal bedenkelijk om met deze attesten.

Er wordt op de PMS-centra druk uitgeoefend geen BLO-attest te verlenen (o.a. met dreiging van PMS te veranderen).

Bij de ouders wordt het PMS-BLO-advies in twijfel getrokken.

Bij de ouders wordt het BLO verkeerd voorgesteld als een school voor gehandicapten, karaktergestoorden enzovoort.

Men zegt dat de gewone school het probleem wel zelf zal oplossen, dat de onderwijzer wat zal helpen bij de proefwerken en dat het kind toch wel meer leercapaciteit heeft dan het zelf, of het PMS-advies laat uitschijnen.

Als de ouders hun leermoeilijk kind niet naar het BLO sturen, kan tegen hen klacht worden neergelegd bij de Commissie Advies voor BO (CABO). Zo'n zaak kan uiteindelijk tot een rechtszaak leiden, met zelfs ontzetting uit de ouderlijke macht.

Het CABO lijkt een ongelukkige instelling. De ouders zijn er het slachtoffer van, de procedure duurt lang, weinig leerkrachten of PMS-centra durven klacht neerleggen, overgang naar BLO onder dwang is bijzonder nefast.

Graag had ik aan de geachte Minister de volgende vragen gesteld.

1. Waarom zijn de attesten van het PMS, waarbij kinderen voor een BLO-school geadviseerd worden, niet bindend ?

Waarom worden de BLO-attesten van het PMS niet automatisch bij de inspectie gemeld, die dan toezicht op de uitvoering ervan zou kunnen uitoefenen ?

2. Hoe vaak werd in de laatste vijf jaar in het Vlaamse landsgedeelte een beroep gedaan op de CABO ? Hoe beoordeelt de Minister de resultaten van de werking van de CABO ?
3. Hoe beoordeelt de Minister een voorstel tot beloning voor gewone scholen, waarbij kinderen die de overgang naar het BLO maken, toch nog 2 tot 3 jaar zouden blijven meetellen voor het lesurenpakket ?
4. Hoe beoordeelt de Minister een voorstel tot bestrafing van gewone scholen, waarbij kinderen met een BLO-advies die toch in de gewone school blijven, niet meer zouden meetellen voor de berekening van het lesurenpakket en de werkingstoelagen ?
5. Hoe denkt de Minister de hierboven aangeklaagde euvels te kunnen verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het volgen van buitengewoon onderwijs voor leerlingen gebeurt, op basis van een inschrijvingsverslag, afgeleverd overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 28 juni 1978, houdende de omschrijving van de types en de organisatie van het buitengewoon onderwijs en vaststellende de toelatings- en behoudsvoorwaarden in de diverse niveaus van het buitengewoon onderwijs. (Belgisch Staatsblad 29 augustus 1978).

De attesten, waarbij kinderen voor een BLO-school geadviseerd worden, zijn niet bindend.

Het volgen van buitengewoon onderwijs is een moreel recht, doch zeker geen plicht. De vrijheid van keuze voor de ouders is fundamenteel en moet gerespecteerd worden. De ouders worden in deze keuzevrijheid begeleid door de PMS-centra.

Bij PMS-advies voor overgang naar het buitengewoon onderwijs wordt door de PMS-centra met de nodige omzichtigheid te werk gegaan, rekening houdend met mogelijke evoluties bij het kind en bij de ouders.

Meerbepaald voor de types 1, 3 en 8 kan een BO-advies geen definitief advies zijn. Een éénmalig PMS-attest bindend maken bemoeilijkt het in rekening brengen van toekomstige evoluties.

Sporadische misbruiken rechtvaardigen geenszins de afschaffing van de keuzevrijheid.

De PMS-inspectie en de Inspectie Buitengewoon Onderwijs zien nauwlettend toe of aan alle reglementaire bepalingen bij advisering naar het buitengewoon onderwijs voldaan is, teneinde ook te voorkomen dat, ten onrechte, leerlingen naar dit onderwijs zouden worden verwezen.

2. Overzicht van de aan de CABO voorgelegde dossiers in het Vlaamse landsgedeelte gedurende de laatste vijf jaar.

1984-1985 :	592
1985-1986 :	597
1986-1987 :	715
1987-1988 :	840
1988-1989 :	824

Voor het overgrote deel betreffen deze dossiers vragen tot afwijking op de leeftijdsgrenzen van 3 jaar en 21 jaar.

Voor het schooljaar 1988-1989 werden 31 leerlingen door de CABO van het gewoon onderwijs naar het buitengewoon onderwijs georiënteerd.

Ik ben van oordeel dat te weinig gebruik gemaakt wordt van de mogelijkheden die de CABO biedt.

De redenen daarvoor heeft het geachte lid zelf in zijn vraag geschetst. De CABO moet eerder als een helpende en adviserende dan als een discriminerende en selecterende instantie worden beschouwd. Aangepast onderwijs zou voor het kind of de adolescent moeten primeren zowel bij het inschakelen van de CABO, de besluitvorming in deze Commissie en het gebruik dat men van het advies maakt.

3. Scholen die, omwille van het er aan verbonden les-tijdenpakket, de ouders van leerlingen zouden beïnvloeden om na het volgen van het kleuteronderwijs, dit kind niet naar het buitengewoon lager onderwijs te sturen, zouden dit ook niet nalaten te doen wanneer deze leerling nog twee of drie jaar zou blijven meetellen voor het lesurenpakket van hun school. De doorverwijzing naar het buitengewoon onderwijs zou mogelijk worden verschoven naar het derde of vierde leerjaar. Het belang van het kind zou hierdoor drie of vier jaar niet in optimale mate worden behartigd. Deontologisch is dit voorstel onverdedigbaar. Het belang van om het even welk kind kan niet worden afhankelijk gesteld van coëfficiënten of aantallen. Bovendien kan een beloning

van gewone scholen een lichtzinnige verwijzing naar het buitengewoon onderwijs als gevolg hebben.

4. Wanneer door de PMS-inspectie of de Inspectie Buitengewoon Onderwijs misbruiken worden vastgesteld, worden leerlingen die ten onrechte naar het buitengewoon onderwijs worden verwezen, niet meegeteld voor de berekening van het lestijdenpakket voor de betrokken school.

Ten opzichte van het PMS-centrum, waar misbruiken worden vastgesteld, kan overwogen worden om, met toepassing van artikel 5 van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs, (Belgisch Staatsblad van 25 augustus 1970) — voor een welbepaalde periode — geen toelating te geven tot uitschrijven van attesten voor verwijzing naar het buitengewoon onderwijs. Gewone scholen bestraffen omdat ze kinderen, die een attest buitengewoon onderwijs in hun bezit hebben, binnen hun schoolpopulatie houden, zou in het kader van de vrije keuze van de ouders niet verantwoord zijn. De school kan niet worden bestraft voor de keuze van de ouders.

5. Benevens de procedure, voorzien bij de Commissie voor Advies Buitengewoon Onderwijs, worden misbruiken door de Inspectie-BO en -PMS onderzocht.

Vraag nr. 45
van 28 december 1989
van de heer A. DENYS

Verpleegkundig onderwijs — Behoudsnorm tijdens reorganisatie

Zoals bekend verkeert de verpleegkunde in ons land momenteel in een crisissituatie. Het tekort op de arbeidsmarkt laat zich nu reeds voelen en zal in de nabije toekomst nog toenemen door de dalende belangstelling van jongeren voor de verpleegopleiding.

Deze situatie brengt met zich mee dat enerzijds de vraag van de zorgensector toeneemt terwijl anderzijds scholen en afdelingen door de rationalisatiemaatregelen in hun voortbestaan worden bedreigd.

Daarom zou ik van de geachte Minister willen vernemen wat hij onderneemt in het kader van de reorganisatie van de verpleegopleiding om deze tegenstrijdige situatie te verhelpen.

Waarom werd nog niet, zoals dit reeds is gebeurd in de Franse Gemeenschap, beslist tot een opschorting van de behoudsnormen van 1 februari 1990 tot de voltooiing van de geplande reorganisatie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid de volgende stand van zaken mee.

De wetgeving waarop desbetreffende vraag voor het secundair onderwijs doelt is het koninklijk besluit nummer 541 van 31 maart 1987 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en tot wijziging van het koninklijk besluit nummer 460 van 17 september 1986 tot vaststelling

van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type (Belgisch Staatsblad van 16 april 1987). In dit besluit, dat uitwerking heeft vanaf het schooljaar 1987-1988, worden rationalisatienormen vastgelegd zowel per onderwijsinstelling als per afdeling van het aanvullend secundair beroeps-onderwijs met volledig leerplan.

Het is bekend dat het aantal ingeschreven studenten in de afdelingen verpleging, zowel in het secundair onderwijs als in het hoger onderwijs vermindert.

Daartegenover staat de toenemende vraag vanuit de sector zelf. Momenteel zijn interdepartementele besprekingen aan de gang over de herstructurering van de opleiding van de verpleegkundigen. Het is aanvaardbaar in deze context en in afwachting van deze herstructurering het aanbod aan opleidingen veilig te stellen.

Op grond van de telling van de studenten op 1 februari 1990 zal ik de situatie evalueren en desgevallend de Vlaamse Executieve voorstellen de passende maatregelen te nemen. In ieder geval wil ik het geachte lid erop wijzen dat de eventuele opschorting of vermindering van de normen enkel bij decreet kan gebeuren.

In tegenstelling tot wat het geachte lid beweert, heeft de Conseil de la Communauté française ter zake nog geen enkel decreet goedgekeurd.

Vraag nr. 46
van 8 januari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Erasmus-programma — Studentenuitwisseling

Mag ik de geachte Minister vragen me mede te delen of de Academia Belgica, als instelling van openbaar nut, kan deelnemen aan de studentenuitwisseling in het kader van het Erasmus-programma ?

Is het de Minister bekend of deze instelling reeds een verzoek heeft gericht tot zijn diensten, dan wel of zij zich (ook) tot de Franstalige Gemeenschap heeft gericht ?

Wordt dit verzoek onderzocht en welke plaats — voor zover het onderzoek gunstig was — werd voorbehouden aan de Academia Belgica binnen het Erasmus-programma ?

Antwoord

Als antwoord op de hierboven vermelde parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Academia Belgica niet betrokken is bij de studentenuitwisseling in het kader van het Erasmus-programma, noch hierom verzocht.

Aan de Academia Belgica wordt geen onderwijs verstrekt. Deze instelling kan niet participeren aan inter-universitaire samenwerkingsprogramma's in het kader van het Erasmus-programma omdat dit een uitwisseling van studenten tussen de verschillende lidstaten veronderstelt. De Academia Belgica staat echter als

Belgische instelling in voor de opvang van Belgische studenten.

Deze instelling kan echter logements- en studiemogelijkheden bieden aan Belgische studenten die met een Erasmus-beurs studeren in Italië.

Vraag nr. 47
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjaarplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen.

Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ?

Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke midelen er aan worden gespendeerd.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het gecoördineerd antwoord dat binnen de Vlaamse Executieve wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 45
van 19 december 1989
van de heer M. SCHOETERS

Sint-Annastrand — Plaatsing zandvangende windschermen

In het antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 251 van 21 september 1989 deelt de geachte Minister mij mede dat de werken aan het Sint-Annastrand sinds de bouwvakantie geschorst zijn om na te gaan of op een economisch verantwoorde wijze het aanslibbingsprobleem van de zate waarop het zand van het strand moet komen, kan worden opgelost.

Ondertussen zijn er bijna zes maanden verstreken en zijn de werken nog niet herbegonnen. Vandaar dat ik aan de geachte Minister de volgende vragen zou willen stellen.

Werd al een goede technische oplossing gevonden ? Wanneer zullen de werken herbeginnen ? Zal er een inspanning worden gedaan om het volledige werk tegen de vakantie van 1990 te beëindigen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ervan in te lichten dat het Bestuur met de aannemer een akkoord heeft bereikt over de aanpassing van het oorspronkelijk ontwerp zodat de 2de fase van de werken voor het aanleggen van het hangend strand na de winterperiode zal kunnen worden hervat.

Het voortduren van het aanslibbingsfenomeen, die deze wijziging onverwacht noodzakelijk maakte, vereist een spoedtempo voor de werken, zodat alles laat voorzien dat de opdracht tegen de vakantie van 1990 zal zijn beëindigd.

Vraag nr. 48
van 20 december 1989
van de heer J. VAN EETVELT

R W16, St. -Niklaas — Breendonk — Verkeersveiligheid

Herhaaldelijk werd de aandacht gevraagd voor meer veiligheidsmaatregelen op RW16. Wegens het toenemend verkeer en het groeiend aantal verkeersongevallen werd er voorgesteld een globale studie te maken over de verkeersveiligheid.

Jaarlijks gebeuren op bovenvermelde weg heel veel ongevallen met tientallen gekwetsten, de cijfers zijn overduidelijk. Alleen op het Bornemse grondgebied gebeurden in 1989 65 ongevallen, waarvan 34 met gekwetsten.

Behalve de veiligheid op de weg, stellen zich vooral problemen aan de kruispunten met de A12 Antwerpen-Brussel, op het grondgebied Puurs en aan de tientallen kruispunten met verbindingswegen.

Gezien de onveilige toestand en het nog toenemend verkeer, vernam ik graag welke maatregelen de geachte Minister neemt ter beveiliging van RW16. Welk bedrag wordt ter zake op de begroting van 1990 voorzien ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Op de begroting 1990, art. 73.24, zijn volgende maatregelen voorzien ter beveiliging van de N 16 :

- heraanleg kruispunt N16 met Klein Mechelen en Van Kerckhovenstraat. Raming . . . 3,- M F
- heraanleg kruispunt N16 met Pullaerstraat waarvan uitrusting met verkeerslichten (circa 1,- M F) 3,- M F
- heraanleg kruispunt N16 met N17 + heraanleg kruispunt Grote Amer 3,- M F

Verder zijn volgende projecten ter studie of in onderzoek :

- heraanleg kruispunt N16 met A12 afrit vanuit Antwerpen ;
- mogelijkheid van fietsers- en voetgangerstunnel ter hoogte van het kruispunt N16 met Hingenesteenweg ;
- aanvraag om kruispunt N16 met Lodderstraat uit te rusten met verkeerslichten.

Vraag nr. 51
van 27 december 1989
van de heer G. CARDOEN

Toeristische verkeersborden in Vlaams Brabant — Aanpassing

Tijdens de bespreking van de begroting van Openbare Werken voor het jaar 1990 is aandacht gevraagd voor onder meer behoorlijke en aangepaste verkeersborden.

Voor Vlaams Brabant valt voornamelijk op dat de aanduiding van de bezienswaardige en toeristische plaatsen te wensen overlaat.

Als voorbeeld kan gesteld worden dat het officieel erkend kampeerterein van Galmaarden dat sinds het ontstaan wordt beheerd door VKT-VTB en een aantrekkingspool is, ook voor vele buitenlanders, nergens langs een Gewestweg aangeduid staat. Ook langs de afrit-Affligem van de E40 ontbreekt een verkeersbord voor de Abdij van Affligem.

De bevoegde Directie Brabant werd voor beide gevallen reeds aangezocht. Resultaten blijven achterwege, met alle spijtige gevolgen vandien voor de toerist-bezoeker.

Kan de geachte Minister mij zeggen, op welke wijze vooral binnen Vlaams Brabant de aanpassing van de toeristische verkeersborden wordt onderzocht en geëvalueerd. Kan er voor worden gezorgd dat een Vlaams kampeerterein met internationale uitstraling een ruime aanduiding krijgt langs de wegen, die door de Minister van Openbare Werken worden beheerd ? Zo ja, kan een uitvoeringsdatum in het vooruitzicht worden gesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat inzake de bewegwijzering naar het door het publiek bezochte etablissementen en plaatsen — waaronder de door het geachte lid aangehaalde Abdij van Affligem en het kampeerterein van Galmaarden ressembleren — thans een Werkgroep onder voorzitterschap van de nationale Minister en met betrokkenheid van de Gewesten krachtens artikel 6, § 3, 4° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, bezig is de bestaande reglementering te wijzigen.

Daar waar volgens de vroegere en thans nog geldende reglementering, zijnde de wegcode vastgesteld bij koninklijk besluit van 1 december 1975 en het ministerieel besluit van 11 oktober 1976, deze inrichtingen nog aangegeven worden door witte wegwijzers met blauwe opschriften, waarvoor vanaf iedere omsluitende weg 2 reiwegen de betrokken inrichting mogen weergeven,

voorziet de nieuwe reglementering in wording een heel andere regeling.

Enerzijds zullen de wegwijzers een specifieke vorm en kleur hebben en anderzijds zal er nog slechts 1 reiweg mogen worden aangegeven vanaf een weg van doorgaand verkeer.

Aangezien de werkzaamheden van de Werkgroep binnen afzienbare tijd zullen zijn beëindigd, acht ik het verkieslijk met de aanpassing van de bewegwijzering te wachten tot er een definitieve regeling is.

Niettemin kan ik het geachte lid voor wat specifiek de bewegwijzering van de Abdij van Affligem betreft, meedelen dat de signalisatie vanaf de afrit van de E40 mijns inziens overbodig is, nu Affligem-centrum wordt aangegeven.

De continuïteit van deze richting kan evenwel beter worden verzorgd. Het volstaat hiertoe dat de gemeentelijke overheid vanaf het centrum de richting naar de Abdij aangeeft.

Vraag nr. 56
van 8 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Pilootproject te Neerharen — Stand van zaken

De Minister van Openbare Werken kondigde aan dat het pilootproject inzake herinrichting van bebouwde kommen te Neerharen in 1989 zou worden aanbesteed.

Gaarne had ik van de geachte Minister vernomen of dit ondertussen is gebeurd, dan wel op welke datum deze aanbesteding is voorzien.

Tevens had ik gaarne geweten welke werken in deze aanbesteding voorzien zijn (middenbermen, fietspaden, verkeerslichten, veiligheidsstroken) en welke bedragen aan de verschillende onderdelen zullen worden besteed.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

De openbare aanbesteding gebeurde op 19 oktober 1989. In dit ontwerp zijn volgende wegenwerken voorzien :

1. Aanpassing en herprofilering van de rijweg in asfaltverharding, met versmalling der rijstroken en asverschuivingen : . ± 6,- M F
 2. Middenberm : ± 1,- M F
 3. Herinrichting van kruispunten : ± 4,- M F
 4. Fietspaden : ± 4,- M F
 5. Voetpaden : ± 2,- M F
 6. Parkeerstroken : ± 1,- M F
 7. Bushaltes : ± 0,5 M F
 8. Diversen : kantopsluitingen, afwerking van bermen en inritten, aanpassing van het afwateringsstelsel, wegsignalisatie : ± 7,- M F
- Totaal : 25,5 M F

Vraag nr. 62
van 10 januari 1990
van mevrouw N. MAES

Traag verkeer op expresweg A11 — Alternatieven

Zeer vaak maakt traag verkeer, vooral tractoren met zware aanhangwagens, gebruik van de expresweg A11 naar zijn bestemming. Dit is regelmatig oorzaak van de verkeersongevallen.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Werden er reeds plannen opgesteld om dit traag verkeer, vooral uit St.-Gillis en Beveren, na de omvorming van de A11 tot autosnelweg naar Moerbeke te leiden ?

Zullen er parallelwegen worden aangelegd ?

Zullen auto's elkaar kunnen kruisen ?

Waar zal het fietspad komen te liggen ? Zal dat fietspad afgescheiden worden van de rijbaan ?

Kunnen de viaducten (zijstukken) worden gebruikt om de parallelwegen en fietspaden vlotter te maken ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het probleem van het traag verkeer, dat de N49 thans gebruikt, en dat deze weg niet meer zal kunnen gebruiken na de omvorming tot autosnelweg A11, door mijn diensten wordt bestudeerd. Waar nodig, wordt voor dit traag verkeer voorzien in verhardingswerken op de laterale uitbatingswegen, of het verbreden van de bestaande verhardingen van deze uitbatingswegen.

Naar gelang de noodzaak zullen deze uitbatingswegen aldus een of twee rijstroken omvatten en eveneens waar nodig aanliggende fietsstroken.

Ter plaatse van de te bouwen overbruggingen over de N49 zullen de uitbatingswegen doorlopen onder de zijoverspanningen van de bruggen, behalve ter hoogte van de verkeerswisselaar, waar zulks materieel onmogelijk is.

Vraag nr. 65
van 10 januari 1990
van mevrouw N. MAES

Grote Ring van Beveren — Milieueffectrapport

Er werden door het gemeentebestuur van Beveren tellingen uitgevoerd naar het aantal huizen die gelegen zijn in de invloedssfeer van het tracé van de Krijgsbaan N419 (+ verlengde) en van het tracé van de grote Ring R2.

Enkele cijfergegevens van deze tellingen :

Afstanden	Grote Ring R2	Krijgsbaan N419
0 - 50meter	15	80
50 - 250 meter	188	123
250 - 500 meter	324	75
Totaal		
0 - 500 meter	527	278

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

— Werd er in het vorige milieueffectrapport (MER) rekening gehouden met deze resultaten ? Zo neen, op welke manier zal men de invloed op de nabije bewoners beoordelen ?

— Wanneer zal het MER klaar zijn ?

— Werd reeds overwogen welke inspraak-procedure zal worden gevolgd ? Zo ja, welke ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen :

Het MER in verband met de toegangswegen tot de Liefkenshoek-tunnel op de Linkeroever dateert van september 1988 en hield uiteraard geen rekening met de thans ter zake geldende voorschriften van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Bestuur voor Leefmilieu (AROL) (brochure nummer D/1989/324/25).

Met het oog op de actualisering van dit MER en om het conform te maken met voormelde voorschriften werd op 26 oktober 1989 een prijsaanvraag uitgeschreven.

Er was hierbij voorzien de MER te herwerken vóór eind december 1989.

Wegens het uitblijven van de nodige vastlegging kon tot nog toe de opdracht niet worden gegeven aan de laagste regelmatige inschrijver „De Bodemkundige Dienst van België VZW”. Dit is ondertussen gebeurd.

Met een definitief antwoord dient gewacht tot na het indienen van de herwerkte studie.

Vraag nr. 72
van 12 januari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Tracé Metropoolweg — Stand van uitvoering

De zogenaamde Metropoolweg — zuidoosten van de stad Antwerpen — en meer bepaald het tracé op het grondgebied van de gemeente Ranst is een dossier met geschiedenis.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of er ten aanzien van de tracering nog problemen zijn ; of er een definitief vastgelegd tracé is ;
2. wat de stand van uitvoering van dit dossier is ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

De benaming Metropoolweg (oorspronkelijk gegeven aan een nu afgeschafte nieuwe verbinding Antwerpen-Bergen op Zoom) wordt ook gebruikt voor het noord-oostelijke gedeelte van de Grote Ring om Antwerpen. Het tracé volgens het Gewestplan werd vroeger opgemeten. Dit project wordt echter niet bestudeerd en is vooralsnog niet geprogrammeerd.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIEL GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 67 van 10 januari 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Verkaveling Sint-Jorisveld te Tielt- Winge — Vestiging van mammoetbedrijven

Het Sint-Jorisveld is een nieuwe verkaveling ingesloten tussen de Tiensesteenweg, de Aarschotsebaan en de rijksweg Leuven-Diest. De residentiële verkaveling bestaat uit een drietal fasen. Volgens het ontwerp-BPA, dat aangenomen werd in de gemeenteraad van 30 december 1980, is gans het woonuitbreidingsgebied voor woningbouw bestemd. De NV All Round Company heeft echter een plan uitgewerkt om in dit woonuitbreidingsgebied 17 handelszaken en distributiebedrijven te vestigen, in plaats van 66 woningen.

Zij halen daarbij ook aan dat deze handelsvestigingen een bufferzone zouden vormen tussen de residentiële woningen en de druk bereden rijkswegen !

De vestiging van deze mammoetbedrijven schaadt echter het residentieel karakter en de omgeving van het woonuitbreidingsgebied. De voorgestelde structuur is in tegenstrijd met de reeds goedgekeurde verkaveling.

Graag zou ik van de geachte Minister willen vernemen of het wel mogelijk is om zomaar mammoetbedrijven in een woonuitbreidingsgebied te vestigen. Is er geen nieuw beperkt plan van aanleg of herziening van het gewestplan noodzakelijk voor de uitvoering van deze plannen ?

Vraag nr. 75 van 19 januari 1990 van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft er de aandacht op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 76 van 19 januari 1990 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Groene Vallei te Gent — Wijziging gewestplan

De zogenaamde Groene Vallei te Gent is een momenteel nog open ruimte, gelegen tussen de dichtbevolkte woonwijken van de Brugse Poort, het Rabot en Ekkergem. Het stadsbestuur van Gent zou nu plannen hebben om precies daar een mediacentrum of een gelijkwaardig complex te bouwen. De omwonenden, verenigd in verscheidene buurtcomités, wensen echter dat deze beperkte open ruimte in de negentiende-eeuwse industriële gordel van Gent volledig een groenzone zou blijven.

Is het juist dat de stad Gent bij de geachte Minister een aanvraag heeft ingediend tot wijziging van het gewestplan in die omgeving ?

Zo ja, is het juist dat deze aanvraag de bouw van een groot complex beoogt in de zogenaamde Groene Vallei ? Zo ja, acht de Minister een dergelijke vraag niet in strijd met een goede ruimtelijke ordening binnen de toch vrij groenarme stad Gent ?

Vraag nr. 77 van 19 januari 1990 van de heer G. JANZEGERS

Plannen golfterrein te Korbeek-Lo — Verenigbaarheid met gewestplan

In Korbeek-Lo (fusiegemeente Bierbeek) doen geruchten de ronde als zouden er plannen bestaan om een golfterrein aan te leggen in het domein Hottat, aan het uiteinde van de Kloosterstraat.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij hiervan op de hoogte is, of er ter zake reeds plannen bestaan en of het aanleggen van een golfterrein op die plaats verenigbaar is met het gewestplan (natuur- en parkgebied).

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 19
van 19 januari 1990
van de heer G. ANNEMANS

V.z. w. De Grijsze Kat — Subsidies

Kan de geachte Minister mededelen of de v.z.w. De Grijsze Kat uit de Amsterdamstraat te Antwerpen wordt gesubsidieerd en zo neen, waarom niet ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN TEWERK-
STELLING

Vraag nr. 17
van 19 januari 1990
van de heer W. KUIJPERS

Instructiepersoneel VDAB — Statuut

Het instructiepersoneel bij de VDAB wordt tewerkgesteld krachtens artikel 5, 3° van het KB van 1 maart 1976. Het is eveneens zo dat overeenkomstig artikel 9 van hetzelfde besluit personeelsleden slechts kunnen worden aangeworven met een contract van ten hoogste twee jaar en dat niettemin de wet op de arbeidsovereenkomsten d.d. 3 juli 1978 van toepassing is. Artikel 10 zou zelfs van toepassing zijn bij opeenvolging van contracten van bepaalde duur.

Volgens mijn bron van informatie gebeurt dit echter in de praktijk niet. Mij is onder meer een geval bekend van iemand die, na het tweede achtereenvolgend contract, een voorbehoud formuleerde wanneer hij het derde contract kreeg aangeboden waarbij hij stelde dat er toepassing diende te worden gemaakt van het bewuste artikel 10. Hieropvolgend bepaalde de administratie dat dit een onmogelijke eenzijdige wijziging van de arbeidsovereenkomst betrof en dat er dus geen wils-overeenstemming was. Als gevolg hiervan werd de betrokkene werkloos.

Kan de geachte Minister mij mededelen of de personeelsleden van de VDAB die met dergelijke opeenvolgende contracten werkten, momenteel effectief, overeenkomstig artikel 10 van de wet op de arbeidsovereenkomsten, worden geacht verbonden te zijn door arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur ?

Indien dit laatste niet het geval zou zijn, deelt de Minister dan mijn mening dat deze personeelsleden evenzeer recht hebben op het geheel van de sociale bescherming geboden door de wet op de arbeidsovereenkomsten ?

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 138
van 9 januari 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

OVAM-PV's — Opvolging in het Hageland

Het is de geachte Minister ongetwijfeld bekend dat aanmaningen en processen-verbaal uitgaande van OVAM, in het Hageland blijkbaar weinig resultaat kennen. Is dit de uitzondering dan wel de regel ?

Kan de geachte Minister mij inlichten over de effectiviteit van de door OVAM en de door de bevoegde diensten van het Vlaamse Gewest opgestelde aanmaningen en processen-verbaal inzake milieudelicten in Vlaams Brabant en meer in het bijzonder in het Hageland.

Voor wat het gegeven gevolg betreft is het gewoon verwijzen naar de bevoegdheid van de parketten en de rechterlijke macht mijns inziens niet relevant en zeker geen antwoord ; OVAM zowel als het Vlaamse Gewest kunnen zich desgevallend burgerlijke partij stellen eenmaal een rechtsingang heeft plaatsgehad, en het is toch normaal dat OVAM en de diensten van het Gewest de dossiers opvolgen tot en met een definitieve rechterlijke beslissing.

Aangezien het Gewest de milieudelicten decretaal strafbaar heeft gesteld, is het Gewest gevat om een eigen vervolgingsbeleid te bepalen.

Meent de geachte Minister dat onze parketten over het algemeen de milieudelicten binnen de bevoegdheidsfeer van het Gewest te weinig en te zwak vervolgen en opvolgen ? Zo neen, dan vernam ik dit graag. Zo ja, dan vernam ik graag of hierover al enig overleg plaatsvond met de nationale Overheid.

Vraag nr. 142
van 9 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Leopoldkanaal tussen Damme en Moerkerke — Vissterfte

Begin december werd een grote vissterfte vastgesteld in het Leopoldkanaal tussen Damme en Moerkerke, te wijten aan zware vervuiling ingevolge scheikundige lozings.

Er werd proces-verbaal opgesteld tegen onbekenden en er werd gezocht naar sluklozers.

Graag vernam ik of dit onderzoek reeds enig resultaat heeft opgeleverd, zoniet, waaruit dit onderzoek heeft bestaan en hoe het verder zal worden gezet.

Vraag nr. 143
van 10 januari 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Bezinkings- en septische putten — Belasting

Het landelijk gebied is in vergelijking met het verstedelijkt gebied verhoudingsgewijs het minst voorzien van riolerings- en waterzuiveringsinfrastructuur. Het is derhalve niet alleen van groot belang dat zoveel mogelijk septische en bezinkingsputten worden voorzien maar ook en vooral dat de bestaande putten efficiënt werken.

Kan de geachte Minister mij het aantal aansluitingen van landelijke woningen op septische en bezinkingsputten mededelen ?

Ervan uitgaande dat deze putten in hoofdorde een zuiverende en dus „leefmilieufunctie” hebben, vernam ik graag van de geachte Minister of er een specifieke reglementering bestaat die de minimumwerking, de minimumefficiëntie van deze putten vaststelt, welke deze eventuele minimumnormen zijn en wie hierop controle uitoefent ?

De overheid verleent steun voor de aanleg van rioleringswerken en waterzuiveringsinstallaties. Hiervoor betaalt de burger nu meer „milieubelasting” dan vroeger. Acht de Minister het dan ook niet aangewezen dat de overheid de gebruikers van septische en bezinkingsputten minder belast dan diegene die rechtstreeks lozen op het rioleringsnet zonder enige voorzuivering of bezinking ?

Kan de belastingheffende overheid dergelijke differentiatie voorzien voor de heffing van de milieubelasting bestemd voor de waterzuivering ?

Vraag nr. 145
van 11 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

OVAM — Structuur en werking

Volgens de CCOD zouden de verklaringen van de Secretaris-generaal en van Gemeenschapsminister Kelchtermans twijfel zaaien onder het personeel omtrent het voortbestaan van OVAM en VMZ. De CCOD stelt ook vast dat de milieu-organisaties en de burgers niet zullen betrokken worden bij het uitvoeren van het milieubeleid. Nog steeds stellen wij vast dat er een personeelstekort is bij OVAM, niet alleen bij de controlerende ambtenaren, maar ook op de juridische dienst.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of er plannen bestaan om de structuur en de werking van OVAM te veranderen ;
2. hoeveel personeel en met welke functie werkzaam is op de juridische dienst van OVAM ;
3. hoeveel controlerende ambtenaren OVAM in 1987 telde en nu ;
4. of bepaalde taken aan OVAM worden onttrokken, zoals de controle en het verlenen van vergunningen ?

Vraag nr. 146
van 11 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Industrieterrein te Lokeren — Naleving exploitatievoorwaarden

Langsheen de spoorweglijn Gent-Antwerpen op het industrieterrein aan de Toekomstlaan te Lokeren is een overslagbedrijf voor chemische stoffen gevestigd. Het bedrijf is in volle expansie en stoort zich niet aan de beperkingen en voorwaarden opgelegd door de exploitatietoelating. Zo heeft het meer opslagcapaciteit dan toegestaan en slaat het ook meer licht ontvlambare stoffen op, deze zijn meestal zeer giftig of kankerverwekkend.

Buren klagen vooral over geur en lawaaihinder bij het vullen en ontlichten van de grote opslagtanks.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende.

1. Mag het bedrijf bij het ontlichten het gasmengsel dat onder andere xyleen en toluen bevat, zo maar in de omgeving laten ontsnappen ?
2. Welke voorwaarden worden aan het bedrijf opgelegd om de emissie in de lucht tot een absoluut minimum te beperken ? Tegen welke datum moet aan deze voorwaarden door het bedrijf zijn voldaan ?
3. Mag het regenwater en het afvalwater van een dergelijk bedrijf zo maar naar de riool afgevoerd worden ?
4. Voor welke stoffen beschikt het bedrijf over de nodige lozingsvergunningen ? In welke mate worden die lozingsvergunningen gecontroleerd ?
5. Welke sanctie gaat de geachte Minister nemen tegen het feit dat het bedrijf zich nog altijd niet heeft afgesloten met een groenblijvend plantenscherm, hoewel dit uitdrukkelijk in de exploitatievergunning staat ?
6. Welke sanctie gaat hij nemen tegen het feit dat het bedrijf de toegelaten hoeveelheid licht ontvlambare stoffen en de maximaal toegelaten opslagcapaciteit gevoelig overschrijdt, met alle risico's vandien voor de bevolking ?

Vraag nr. 147
van 11 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Milieuhinder te Lokeren — Productie van harsen voor drukinkten

Vanaf 1971 regent het reeds klachten over de stankoverlast door een Amerikaans chemisch bedrijf dat harsen voor drukinkten produceert. Gedeeltelijke saneringsmaatregelen hebben het probleem voor de buurt niet echt opgelost. Het bedrijf beloofde in november dat de reukhinder begin 1990 definitief tot het verleden zou behoren.

Gaarne verneem ik van de geachte Minister het antwoord op de volgende vragen.

1. Welke gassen komen in welke hoeveelheden nog altijd vrij in de omgevingslucht ? Welk is hun eventueel nadelig effect op de gezondheid van de omwonenden ?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om er voor te zorgen dat het bedrijf vanaf 1 januari 1990 zal produceren zonder hinder voor de omgeving ?
3. Welke saneringsmaatregelen werden aan het bedrijf opgelegd ? Tegen welke datum moet het bedrijf aan die normen voldoen ?
4. Welke sanctie maatregelen heeft de Minister voorzien en aan het bedrijf bekend gemaakt in geval van niet-uitvoering van de saneringsplannen ?
5. Beschikt het bedrijf over een lozingsvergunning voor afvalwater ?
6. Het bedrijf schijnt vooral 's nachts te lozen. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de lozingen van het bedrijf regelmatig te doen controleren en de normen hieromtrent beter te doen naleven ?
7. Beschikt het bedrijf momenteel wel over een exploitatievergunning ?

Vraag nr. 148
van 12 januari 1990
van de heer G. CARDOEN

Sanering van de Markrivier — Stand van zaken

Tijdens een kort bezoek gebracht door Eerste Minister Martens aan de gemeente Galmaarden heeft de Premier tijdens een korte toespraak medegedeeld dat het dossier inzake sanering van de Markrivier opnieuw ter tafel ligt.

Het zou mij bijzonder interesseren de stand van het dossier te vernemen en welke desbetreffend de planning is.

Vraag nr. 149
van 12 januari 1990
van de heer J. CAUDRON

Giflozingen uit Wallonië in de Dender — Besprekingen met het Waalse Gewest

De Dender en het centrum van Geraardsbergen zaten op 9 januari 1990 onder een dikke en kleverige schuimlaag. Het is niet de eerste keer dat Vlaanderen wordt bezoeid via giflozingen in de Dender komende van Wallonië. Vissterfte, stank en andere ongemakken zijn daar het gevolg van.

Op mijn talrijke interpellaties daarover kreeg ik geruststellende antwoorden van de toenmalige Leefmilieuministers die beweerden dat besprekingen met het Waalse Gewest over dit probleem goed opschoten en reeds resultaten hadden opgeleverd.

1. Hoever staat het met de bouw van het waterzuiveringsstation in Ath ? Wanneer wordt het operationeel ?

2. Welke zijn de resultaten van de intergewestelijke gesprekken ?
3. Welke maatregelen neemt de geachte Minister om van zijn Waalse ambtgenoot sluitende garanties te krijgen om dergelijke grensoverschrijdende milieuproblemen te voorkomen ?

Vraag nr. 151
van 12 januari 1990
van de heer H. DE LOOR

Rioolwaterzuiveringsinstallatie Bruggenhoek te Zwalm — Heraanbesteding en aanvang van de werken

In zitting van 24 oktober 1989 besliste de Raad van Bestuur tot heraanbesteding van de werken over te gaan. De opening der biedingen voor de heraanbesteding ging door op 4 december 1989.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- aan welke firma de werken werden toevertrouwd ;
- welk het bedrag is van deze aanbesteding ;
- of de aanbesteding reeds werd goedgekeurd ;
- wanneer de werken een aanvang nemen ?

Vraag nr. 153
van 15 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Elsbeek te Meerbeke (Ninove) — Verontreiniging door metaalverwerkend bedrijf

Een metaalverwerkend bedrijf te Meerbeke (Ninove) loost zijn afvalwater in de Elsbeek, een zijbeek van de Molenbeek (stroomgebied Dender). Regelmatig stelt men vast dat het water van de Elsbeek vanaf dat bedrijf een vuilgrijze kleur heeft. Het bedrijf is trouwens over die beek gebouwd.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Waaraan is de verkleuring van het water in de Elsbeek te wijten ?
2. Heeft het bedrijf een lozingsvergunning op oppervlaktewater ?
3. Wat zijn de belangrijkste vervuilende bestanddelen in het afvalwater van het bedrijf ?
4. Tegen wanneer moet het bedrijf zijn saneringsprogramma voor de lozing van zijn afvalwater volledig hebben gerealiseerd ?
5. Hoe dikwijls is het bedrijf de laatste 2 jaar gecontroleerd op zijn afvalwater ? Werden hierbij alle lozingsnormen al of niet gerespecteerd ?

Vraag nr. 156
van 15 januari 1990
van de heer A. DENYS

Leie en Schelde — Zuiveringsprogramma's

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke zijn de juiste sanerings- en investeringsprogramma's voor de gebieden waar deze rivieren vloeien ?
2. Welke AWP's zijn er reeds gemaakt en goedgekeurd ?
3. Welk zal het vooropgesteld bedrag van investeringen zijn voor respectievelijk collectoren, rioleringen, pompstations ?
4. Welk is het tijdsprogramma voor de sanering van deze rivieren ?
5. Welke is de graad van prioriteit voor de zuivering van de Leie en de Schelde ?

Vraag nr. 158
van 17 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Luchthaven van Zaventem — Milieuhinder

In de onmiddellijke omgeving van de luchthaven van Zaventem stellen zich diverse milieuproblemen. Enerzijds betreft het geluidsoverlast in de deelgemeente Steenokkerzeel en de wijk Batavia-Melsbroek. Anderzijds zorgen de activiteiten op het grondgebied van de RLW voor wateroverlast en watervervuiling in en rond de spaarbekkens Floordambos en Vogelzang.

Het is zonder meer duidelijk dat ook in de nabije toekomst nog infrastructuurwerken op en rond de luchthaven zullen plaatsvinden. Hierdoor zal onherroepelijk nog bijkomende milieuhinder ontstaan.

Daarom zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Wat wordt er ondernomen om de milieuoverlast, zowel wat betreft geluidshinder als waterverontreiniging, tot een minimum te herleiden ?
2. Kan de geachte Minister bevestigen dat er inderdaad geen uitbreiding van de oppervlakte van de luchthaven wordt overwogen ?
3. Is ook hij niet van oordeel dat een milieueffectrapport dient opgemaakt te worden alvorens nog opties voor verdere infrastructuurwerken te bekrachtigen ?

Vraag nr. 161
van 17 januari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Vervuiling van de Velp — Procedure staalneming

De laatste maanden is de waterkwaliteit van de Velp merkkelijk achteruit gegaan. Van verschillende zijden bereikten me klachten over het „inktwachtig” uitzicht van deze rivier.

Naar aanleiding van een grote vissterfte in november 1989 werden op vraag van een plaatselijke vissersclub („De Zeerovers”) waterstalen genomen door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in Neervelp (fusiegemeente Boutersem) ter hoogte van het kruispunt van de Broekstraat met de Velpstraat.

Op de vergadering van de Gemeentelijke Milieucommissie van 8 december 1989 kwam aan het licht dat die waterstalen spoorloos waren verdwenen.. .

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer en door wie werden er waterstalen genomen ?
2. Wat gebeurde er met die waterstalen ? Gebeurt het nog dat dergelijke stalen „verdampen” ?
3. Zijn er nog klachten over watervervuiling van de Velp behandeld geworden in het najaar 1989 ? Wat was/waren de oorzaken van de langdurige zwartachtige verkleuring van het water ?

Vraag nr. 162
van 17 januari 1990
van de heer J. GEYSELS

Vervuiling van het Laakske — Procedure slibruijing

In maart 1989 werd door de OVAM vastgesteld dat het slib van het Laakske (zijriviertje van de Grote Nete) een hoge hoeveelheid zware metalen (arsen, cadmium.. .) bevat.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Waarom zal dit ruimingsslib toch op het klasse I-stort van Tessenderlo Chemie worden gestort, niettegenstaande de OVAM in een brief aan het gemeentebestuur (3 maart 1989) melding maakte van het feit dat het hier ging om „giftig afval dat via een erkend verwerker moet worden verwijderd” ? Waarom werd die verwijdering niet uitgevoerd ? Om welke redenen heeft de OVAM haar eerder genomen standpunt gewijzigd ?
2. Is er nagegaan welke de oorzaak (de bron) is van de vastgestelde verontreiniging ? Zo ja, wie is verantwoordelijk voor deze vervuiling ?
3. Is het feit dat de gemeente Westerlo opdraait voor de kosten van die ruiming conform met het principe van de „vervuiler betaalt” ?

Vraag nr. 164
van 18 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Ethyleenstoot — Tegemoetkoming getroffen bedrijven

Gedurende de maand december 1989 hebben de Vlaamse orchideeënkwekers enorme financiële schade geleden ten gevolge van de luchtverontreiniging. De boosdoener blijkt ethyleen te zijn. Sterk bezoedelde lucht, een temperatuursinversie en windstil weer brachten een verhoogde concentratie van dit gas te wege in de serres als gevolg van de verhoogde concentratie in de buitenlucht. De gekweekte orchideeën in het bijzonder calanthe, cattleya phalaenopsis en paphidellium zijn hypergevoelig aan ethyleen. Volgens de orchideeënkwekers verergert de situatie van jaar tot jaar..

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de bedrijven die ethyleen uitstoten in de buurt van de orchideeënkwekers bekend ?
2. Dringen er zich strengere normen op voor de emissie van ethyleen in de buitenlucht, vooral bij windstilte en temperatuurinversie ?
3. Kunnen de getroffen bedrijven genieten van een of andere tegemoetkoming voor de geleden schade vanuit de begroting van de geachte Minister ?

Zo ja, hoeveel bedraagt die tegemoetkoming en aan welke formaliteiten moeten de bedrijven hieromtrent voldoen ?

Zo nee, kunnen de bedrijven op de diensten van de Minister beroep doen om in het kader van het door hem gehuldigde principe „de vervuiler betaalt”, schadevergoeding te vorderen via de rechter van de bedrijven die teveel ethyleen lozen in de lucht ?

Vraag nr. 166
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringcircuit

Het Rekenhof heeft er de aandacht op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 167
van 19 januari 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Waterzuivering Bornem, Puurs, Sint-Amunds en Willebroek — Plannen

In de gemeenten Puurs, Sint-Amunds, Willebroek en Bornem stellen zich steeds groter wordende problemen inzake de zuivering van afvalwaters. Vooral de ontwikkeling van bestaande industriezones schept zowel voor de gemeentebesturen als voor de bedrijven grote moeilijkheden.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 343 van 22 september 1989, mocht ik vernemen dat naast de bestaande rioolwaterzuiveringsstations van Bornem en Sint-Amunds, nog vier stations worden gepland, met name te Ruisbroek, Willebroek, Puurs en Breen-donk.

Wat de gemeente Bornem betreft, is het probleem enigszins anders vermits daar het bestaande zuiveringsstation dringend dient te worden aangepast en vergroot.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. welke plannen er bestaan voor de globale aanpak van de zuivering van afvalwaters in de gemeenten Willebroek, Puurs en Sint-Amunds ;
2. voor wanneer de noodzakelijke uitbreiding van het zuiveringsstation te Bornem voorzien is.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 24
van 8 januari 1990
van de heer H. VAN WAMBEKE

BR T-radio — Sponsoring van programma's

Wie regelmatig naar de programma's van BRT-2 luistert, staat versteld van het aantal dat loopt in samenwerking met een of andere financiële instelling. Een van de meest bekende is het programma „Te Bed.. .”, waar de realisator vaak de meespelende kwis-kandidaat het antwoord laat geven op de vraag : „Dit programma loopt in samenwerking met.. .”.

Graag had ik van de geachte Minister, onderverdeeld per gewestelijke zender, de naam vernomen van alle programma's die door een financiële instelling gesponsord zijn, met vermelding van deze instelling per programma.

Mag ik ook het bedrag kennen dat deze instellingen in 1988 en 1989 aldus hebben besteed aan deze radio-programma's ?

Vraag nr. 29
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

BRT — Ontwerp van eigen huisstijl

Is het juist dat de BRT een privé-firma heeft ingehuurd om een eigen huisstijl te ontwerpen voor het instituut ?

Zo ja, kan de geachte Minister mij meedelen tegen welk bedrag deze firma werd ingehuurd, en welke haar precieze opdracht is ?

Vraag nr. 30
van 16 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Promotiespots op de openbare omroep — Het aanzetten tot gokken

De openbare omroep besteedt de laatste jaren steeds meer aandacht aan promotie-uitzendingen in verband met de paardenwedrennen en aan de reclame voor de Nationale Loterij. In beide gevallen betreft het uitzendingen en/of spots die door hun vertoning tot doel hebben kijkers tot het gokken aan te moedigen.

Voor wat de uitzendingen over paardenwedrennen betreft is het zonder meer duidelijk dat het sportieve element naar de achtergrond wordt verschoven. Zulks is onder meer duidelijk door het feit dat deze uitzendingen

gen zijn losgekoppeld van de sportberichtgeving. Deze programmering heeft dan ook enkel tot doel om het luik dat rechtstreeks verband houdt met het gokken extra in de kijker te brengen. Wat de reclamespots van de Nationale Loterij betreft, dient vermeld dat het vaak om misleidende publiciteit gaat, die op een of andere manier een mythe doet ontstaan rond de evidentie van de winstkansen bij deze kansspelen.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel ontvangt de openbare omroep voor het vertonen van de spots van de Nationale Loterij ?
2. Hoeveel ontvangt de openbare omroep voor het vertonen van de spots in verband met de paardenwedrennen (Tiercé enzovoort) ?
3. Heeft de geachte Voogdijminister reeds laten onderzoeken in welke mate dergelijke promotie-uitzendingen en spots de goklust aanmoedigen ?
4. Kan de geachte Voogdijminister dergelijke promotie-uitzendingen en spots van het scherm weren ?
5. Heeft hij reeds initiatieven genomen om de media te verplichten de kijker op een objectieve manier te informeren over de exacte winstkansen, om aldus te vermijden dat bovenvermelde programma's zouden aanzetten tot overmatig gokken ?

Vraag nr. 32
van 18 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Archeologie — Reddingsploegen

Het gebeurt regelmatig dat wanneer bulldozers de grondvesten van gebouwen omwoelen of in de diepte graven bij het aanleggen van autowegen, archeologische overblijfselen worden vernietigd. Dit is meestal het gevolg van het feit dat bij de uitvoering van bovenvermelde werken de dringende tussenkomst van archeologische reddingsploegen niet wordt gevraagd of althans ontbreekt.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

Welke zijn in deze materie — op basis van de bestaande wetten en decreten — de verplichtingen van aannemers die op hun bouwerven dergelijke overblijfselen van ons verleden aantreffen ?

Over welke financiële middelen (openbare en/of privé) beschikken deze archeologen ?

Acht de Minister het niet noodzakelijk een openbare instelling te creëren met als specifieke opdracht „ de archeologische redding” ?

Vraag nr. 33
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft er de aandacht op gevestigd dat

er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidsfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 34
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht gevestigd op de wijze waarop de nationale Overheid uitvoering geeft aan de laatste zinsnede van het tweede lid van artikel 1 van de wet van 6 juli 1964 betreffende de Nationale Loterij, namelijk door het begrip „doelstellingen van openbaar nut te bepalen door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit” te verruimen tot aangelegenheden die door de achtereenvolgende staatsvormingen overgedragen zijn aan de Gemeenschappen, hetgeen in tegenspraak lijkt te zijn met de regels die in verband met de bevoegdheid van de Staat respectievelijk de Gemeenschappen zijn ingevoerd.

Zodoende ontstaat er een parallel financieringscircuit — lees subsidiëring door de Nationale Loterij — inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden. Naast de traditionele gevaren verbonden aan de multi-subsidiëring (controle) geldt hier nog een bijkomend bevoegdheidsbezwaar (beleidscriteria, cultuurpactwet enz. . .).

1. Kan de geachte Minister mij meedelen welke initiatieven reeds genomen zijn of worden genomen om aan deze toestand een einde te stellen teneinde een parallel financieringscircuit te vermijden en aldus het soeverein en exclusief gezag van de Gemeenschappen te ondermijnen ?
2. Werd de Minister of zijn Departement geraadpleegd in verband met de keuze van de gesubsidieerde instellingen of verenigingen ?
3. Zijn er opmerkingen geformuleerd met betrekking tot deze lijst ?
4. Is er al dan niet eenvormigheid met het normale subsidiëringscircuit van zijn Departement ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting en aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin.

H. WECKX
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
VOLKS GEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 11
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjarenplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen.

Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ?

Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan worden gespenseerd.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

D. COENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 49
van 9 januari 1990
van de heer Jos BOSMANS

Islamonderwijs — Onderricht in een voor de leerlingen vreemde taal

Volgens onze informatie worden in de Gemeenschapsmiddenschool II te Diest de lessen in de islamitische godsdienst gegeven door een lerares van Turkse nationaliteit, die geen Nederlands en slechts enkele woorden Frans kent. Dit heeft als gevolg dat de Marokkaanse kinderen haar niet begrijpen en automatisch worden overgeheveld naar de lessen zedenleer.

Kan de geachte Minister mij daarom antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is het juridisch aanvaardbaar dat in een Nederlandstalige Gemeenschapsschool lessen in een erkende godsdienst in een voor de leerlingen vreemde taal worden gegeven ?
2. Door welke instantie werd deze leerkracht aangesteld en wordt zij betaald ?
3. Welke inspectie is ter zake bevoegd ?
4. Welke maatregelen worden getroffen om hieraan een einde te maken, indien zou blijken dat dit een juridisch niet-houdbare situatie is ?

Vraag nr. 51
van 11 januari 1990
van de heer Jos BOSMANS

Bestuursraden en basisoverlegcomités — Reglementen van orde

In het Gemeenschapsonderwijs kennen we onder andere de bestuursraden in de scholengemeenschappen en de basisoverlegcomités in de SABMO's. Voor de bestuursraden zegt het KB van 30 maart 1982 dat de Minister én de bevoegdheden én het reglement van inwendige orde zal vastleggen. Voor de overlegcomités zijn de bevoegdheden wettelijk vastgelegd en een KB legt het opstellen van een reglement van orde op. Momenteel zijn er nog steeds overlegcomités waar het opmaken van het reglement van orde voor het BOC ofwel nog steeds niet daadwerkelijk en concreet op de dagorde stond, ofwel reeds op de dagorde stond, maar nog niet werd afgehandeld omdat bepaalde organisaties via bepaalde individuen — zowel uit de vakbondsals uit de overheidsafvaardiging — hun geprepareerd reglement elders dan tijdens de vergadering van het BOC willen doordrukken en doen aanvaarden.

Kan de geachte Minister mij daarom meedelen welke maatregelen voorzien zijn ter realisering van datgene wat het KB ter zake oplegt ?

Vraag nr. 52
van 11 januari 1990
van de heer Jos BOSMANS

Bestuursraden en basisoverlegcomités — Werking

In het Gemeenschapsonderwijs kennen we onder andere de bestuursraden in de scholengemeenschappen en de basisoverlegcomités in de SABMO's. Er dient te worden vastgesteld dat er bestuursraden zijn, die meestal, zoniet uitsluitend in een „onderonsje” alle materies inzake personeelsbeleid en -beheerregelen en tevens beslissingen nemen. Dergelijke houding is in tegenspraak met én een overtreding van de wettelijke bepalingen en zou dus bepaalde consequenties moeten inhouden voor diegenen die de inbreuk plegen.

Kan de geachte Minister mij daarom meedelen :

1. welke sancties worden genomen tegen de overtreders ;
2. welke controle voorzien is op de bepaling dat „de beslissingen inzake personeelsaangelegenheden dienen overgemaakt te worden aan de vakbonden” ;
3. welke zijn houding is ten overstaan van het standpunt dat het logischer lijkt in het kader van de huidige wetgeving de bestuursraden inzake personeelsbeleid en -beheer een voorbereidende bevoegdheid te geven ten aanzien van de basisoverlegcomités in plaats van de huidige beslissingsbevoegdheid, die overigens de institutionalisering der BOC's negeert ;
4. welke concrete maatregelen worden genomen om de vakbonden of hun afgevaardigden te informeren, indien mag worden gesteld dat de bestuursraden inzake de aangehaalde materies slechts een voorbereidende bevoegdheid hebben ?

Vraag nr. 55
van 16 januari 1990
van de heer H. DE LOOR

Gemeenschapsonderwijs te Zottegem — Aanbesteding

In antwoord op mijn vraag nummer 143 van 25 april 1986 deelde de geachte Minister mij mede dat de destijds vooropgestelde openbare aanbesteding met het oog op de nieuwbouw voor de RMS en RBS te Zottegem nog niet had plaatsgehad. De Ministerraad besliste immers op 11 december 1985 dat onder meer de vastleggingen van de investeringsuitgaven 1985 dienden stopgezet. Bedoelde nieuwbouwwerken werden opgenomen in de bouwplanning voor 1989.

Derhalve had ik graag van de geachte Minister vernomen of deze aanbesteding thans heeft plaatsgehad ?

In bevestigend geval : aan wie werden deze werken toevertrouwd, voor welk bedrag en wanneer vangen ze aan ?

In ontkennend geval : welke is de reden van weigering ?

Vraag nr. 60
van 18 januari 1990
van mevrouw N. MAES

Muzikale, plastische en geschiedkundige opvoeding — Gevolgen afbouw

In het huidige onderwijssysteem worden vooral de muzikale, plastische en geschiedkundige vakken afgebouwd. Dit is het geval in zowel het secundair onderwijs als in de gespecialiseerde kwalificatierichtingen.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Welke gevolgen zijn er, volgens hem, te verwachten voor de leraars muziek, tekenen en geschiedenis ?

Werden er reeds maatregelen genomen om de te verwachten problemen op te vangen ?

Vraag nr. 62
van 19 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Middagpauze onderwijs — Vrijwillige en onbezoldigde diensten

Ouders of sympathisanten van een school wensen vrijwillig en onbezoldigd kleuters te helpen tussen de middag.

Kan de geachte Minister een antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

Welke houding moet de schooldirectie hier aannemen ?

Kan dit zowel geweigerd als toegestaan worden bij personeelsschaarste en op welke gronden ?

Vraag nr. 63
van 19 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Middagpauze kinderverzorgsters — Vrijwillige en onbezoldigde diensten

Kinderverzorgsters werken, bijvoorbeeld als lid van

het meesters-, vak- en dienstpersoneel, met een bezoldigde gedeeltelijke opdracht ten laste van de dotaties van de gemeenschapsschool. Zij genieten bovendien een aanvullende werkloosheidsvergoeding. Zij verzoeken het schoolhoofd om vrijwillig en onbezoldigd kleuters 's middags te mogen helpen buiten hun normale opdracht en zonder enig sociaal voordeel. Bovendien hebben ze zelf geen kinderen op de school.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

Welke houding moet de schooldirectie hier aannemen ?

Kan dit zowel geweigerd als toegestaan worden bij personeelsschaarste en op welke gronden ?

Is er verschil volgens het onderwijsnet ?

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 57
van 8 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Verkeers- en Vervoerplan Limburg — Stand van zaken

De Minister van Verkeer en Openbare Werken heeft het in zijn inleiding tot de begroting 1990 onder meer over een Verkeers- en Vervoersplan Limburg.

Gaarne had ik van de geachte Minister vernomen waar de leden van de Vlaamse Raad de beschikking over dit plan kunnen hebben, voor zover dit plan werkelijk bestaat. Is er een tijdschema voorzien ter uitvoering en opstelling van dit plan ? Verder had ik natuurlijk gaarne de middelen en de doelstellingen van dit plan gekend. Ten slotte zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk dit Verkeers- en Vervoersplan Limburg zal uitwerken.

Vraag nr. 58
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjarenplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen. Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ? Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan gespendeerd worden.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 59
van 10 januari 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Grote bouwwerken — Verkeersafwikkeling

De opening van de Ladeuzeparkeergarage is mede verantwoordelijk voor de verkeerschaos in de Leuvense binnenstad, aldus een verkeersdeskundige van de VZW Langzaam Verkeer uit Leuven. De bouw van een evenementenhal langs de Eénmeilaan in dezelfde stad zal, aldus nog steeds dezelfde deskundige, een gelijkaardige verkeerschaos veroorzaken.

De vraag is, zeker wat de hal betreft of de ruimtelijke ordening (!) bij het onderzoek van de bouwvergunningaanvraag wel voldoende de verkeersafwikkeling van dergelijke projecten heeft ingeschat of kan inschatten.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen hoe dit plaatsgreep bij voornoemde dossiers, welke de resultaten daarvan waren en of deskundigen bijvoorbeeld de verkeerschaos ten gevolge van de Ladeuzeparkeergarage hebben voorzien en gemeld aan de geachte Minister ?

Aangezien in de geplande evenementenhal popconcerten op niveau van Vorst-Nationaal voorzien worden, en de „evenementen” dus in een aantal gevallen meer dan 1000 wagens per 24 uur op de parkeerterreinen van de hal tot gevolg zullen hebben, is het noodzakelijk dat de bouwaanvraag voor de hal voorzien is was van een milieueffectrapport. Was dit rapport aanwezig in het dossier van de bouwaanvraag ? Welk was het besluit van dit rapport nopens de verkeersafwikkeling ?

Heeft de Minister voldoende garanties dat zijn administratie dergelijke dossiers, onder meer op hun verkeersafwikkeling op passende wijze kan inschatten ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 60
van 10 januari 1990
van de heer J. LOONES

IJzer — Infrastructuurwerken

De ongezonde toestand waarin de IJzer zich bevindt is het kabinet van de geachte Minister niet onbekend. Al jarenlang wordt de (toeristische) scheepvaart er bemoeilijkt door dikke lagen slib op de bodem van de stroom. Ingewijden delen mij mee dat de waterloop op sommige plaatsen met moeite anderhalve meter diepgang telt.

Naar verluidt plant het Ministerie van Openbare Werken in het voorjaar van 1990 een reeks baggerwerken in de IJzer.

1. Wanneer werden voor het laatst ingrijpende ruimschutwerken in de IJzer uitgevoerd ?
2. Hoe beschrijft het Ministerie van Openbare Werken de huidige bevaarbaarheid van de IJzer ? Waar bevinden zich de voornaamste knelpunten ?

3. Op welke plaatsen en binnen welke termijn worden baggerwerken verricht ?
4. Hoeveel slib zal worden geruimd en waar zal het worden gestort ?
5. Wat zijn de kosten die met de werken zullen gepaard gaan ?

Vraag nr. 61
van 10 januari 1990
van de heer J. LOONES

Westhoek-waterlopen — Toerismevaart

De Westhoek, meer specifiek het deel Veurne-Am-bacht, wordt doorsneden door talrijke waterlopen, kanalen en beken. Als voornaamste noem ik de IJzer, de Lovaart, het Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke en de Ieperlee vanaf de Fintele-Sassen tot Ieper.

Sedert enkele jaren blijken deze waterlopen een vrij nieuw te ontginnen toeristische attractie. Diverse maatschappijen bieden merkwaardige tochtjes en dagtrips in het kader van de pleziervaart.

Vorige zomer startte op initiatief van de geachte Minister een experiment waarbij op zondag de sasmeesters paraat stonden om de bruggen te openen voor eventuele pleziervaarders.

De goede bevaarbaarheid van deze waterlopen ligt niet altijd voor de hand om maar enkel de IJzer en de Lovaart te noemen.

1. Wat zijn de resultaten van het zomerse zondagexperiment ter opening van de bruggen voor de pleziervaart ? Hoeveel heeft het experiment gekost en wordt het herhaald ?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de bevaarbaarheid van de Westhoekwaterlopen te verbeteren ?
3. Welke zijn de andere infrastructuurwerken ten behoeve van de toerismevaart ? Meer bepaald : waar worden steigers aangelegd en tegen welke kostprijs ?

Vraag nr. 67
van 11 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

Openbaar vervoer Meetjesland — Buslijnnenet

Het zou de bedoeling zijn de busritten Eeklo-St.-Margriete en Eeklo-Sint-Jan-in-Eremo op zaterdag volledig te schrappen. Tevens zou gedurende het weekend de frequentie op de lijn Gent-Watervliet met 70 ten honderd worden verminderd. Het betreft hier deelgemeenten van Sint-Laureins, een gemeente waarvan in 1988 de buslijn 250 reeds gedeeltelijk werd afgebouwd. De jongste jaren zou overigens 40 ten honderd van de busritten van en naar Eeklo zijn afgeschaft. Nochtans bewees de studie van Roel de Jong dat een fijnmazig net van openbaar vervoer noodzakelijk is voor de streek.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of er concrete maatregelen worden genomen om tegemoet te komen aan voorgestelde oplossingen in de studie van Roel de Jong voor het verbeteren van het openbaar vervoer in het Meetjesland ;
2. welke de redenen zijn om in het bijzonder de buslijn Eeklo-Sint-Laureins af te bouwen, rekening houdend met het feit dat deze gemeente meer en meer geïsoleerd wordt ;
3. of de mogelijkheid overwogen wordt een lijndienst Aalter-Ursel-Eeklo in te voeren, noodzakelijk voor het groot aantal leerlingen dat in Eeklo of Aalter lessen volgt ;
4. of er een specifiek programma bestaat of studies verricht worden inzake het openbaar vervoer op het platteland ?

Vraag nr. 68
van 12 januari 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Haven van Gent — Planning van de werkzaamheden

In 1990 is 365 miljoen frank krediet beschikbaar voor de haven van Gent.

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister het volgende vragen ?

1. Waaraan en wanneer zal dit bedrag worden besteed ?
2. Zijn er nog beschikbare bedragen van de vorige begroting(en) ? Indien ja, welke en waarvoor zijn deze bestemd ?
3. Wat is het toekomstprogramma ?
4. Welke planning is bepaald voor de Kluzendokken te Evergem/Gent ?
5. Welke studies, voor welke kosten zijn beslist en eventueel uitgevoerd geworden ?
6. Welke strategie voert het departement van de Minister ten aanzien van de sluiscapaciteit te Terneuzen ?
7. welke organisaties ontwikkelen welke strategie voor de haven van Gent ?

Vraag nr. 69
van 12 januari 1990
van de heer G. CARDOEN

Stuurgroep „ Verkeer en Vervoer Vlaams Brabant” — Samenstelling

Via de kranten heb ik met voldoening kennis genomen van de installatie van de stuurgroep „Verkeer en Vervoer Vlaams Brabant”.

Met evenveel voldoening heb ik kunnen vaststellen dat velen deel uitmaken van deze stuurgroep.

Hoewel de geachte Minister beweert, dat liefst alle beleidsbeslissingen met betrekking op de veiligheid in overleg en samenspraak met de gemeentebesturen tot

stand dienen gebracht, betreur ik samen met vele lokale beleidsverantwoordelijk ken dat deze geen aanduiding kregen in de stuurgroep. Het zijn toch de Burgemeesters, die op hun territorium het administratieve hoofd van de politie zijn en uiteraard in de meeste omstandigheden de eerste verantwoordelijken inzake beveiliging en bescherming van de burger in het algemeen.

Waarom werden zij uit de stuurgroepen geweerd ? Hoe ziet men thans en in de huidige constellatie het overleg met de lokale bestuurders tot stand komen ?

Vraag nr. 71
van 12 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Bermbesluit — Toepassing door de diensten van Openbare Werken

Hoewel het zogenaamde „bermbesluit” (27 juni 1984) reeds jarenlang van toepassing was, viel het de vorige jaren steeds weer op dat de diensten van het Ministerie van Openbare Werken zich daaraan weinig stoorden.

Ze bleven biociden gebruiken om wegranden vrij te houden van begroeiing, hoewel dit formeel verboden was, en stoorden zich niet aan het opgelegde tijdstip voor de maaibeurten.

De geachte Minister werd reeds bij herhaling gewezen op deze onaanvaardbare houding van zijn diensten.

Welke maatregelen heeft hij genomen om te voorkomen dat dezelfde onwettelijkheden zich opnieuw zouden voordoen in 1990 ?

Vraag nr. 73
van 12 januari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Kalmthout- Essen (rijksweg 222) — Tellingen fietsverkeer

Reeds in 1984 — toen men reeds voorbereidende werkzaamheden deed in verband met de aanleg van fietspaden — heb ik, in het kader van het fietspadenplan ten noorden van Antwerpen, gepleit om de prioriteit te wijzigen ten nadele van het vak Achterbroek-Kalmthout-Essen (rijksweg 217) en ten voordele van het vak Kalmthout-Essen (rijksweg 222). Dit was gebaseerd op het veel omvangrijker fietsverkeer (vooral studenten) langsheen rijksweg 222. Ik heb toen tellingen gesuggereerd en de toenmalige nationale Minister heeft toegezegd deze tellingen te zullen uitvoeren.

Na zes jaar stel ik vast dat in de omgeving tussen Brasschaat, Kalmthout en Essen nog niet veel anders is gebeurd dan opmetingen.

Daarom lijkt het niet te laat mijn vraag van 1984 te herhalen en te vragen of de tellingen zijn uitgevoerd en wat daarvan het resultaat is.

Vraag nr. 74
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studie bureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden ge-

regeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studiebureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 75
van 16 januari 1990
van de heer A. SCHELLENS'

A2 te Bekkevoort — Geluidsoverlast

In verband met de problemen rond de geluidshinder afkomstig van de autosnelweg A2 blijven de buurtbewoners van Bekkevoort protesteren tegen de ongemakken van geluidsoverlast. De bewoners beweren trouwens meer en meer hinder te ondervinden van de lawaaiëriëge autosnelweg A2. Ter hoögte van de gemeente Bekkevoort is het wegdek 'bijzonder' ruw. Al jaren wordt gesproken van het aanbrengen van een geluid-dempende laag op het wegdek, maar tot op heden zonder enig passend gevolg.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de -volgende vragen.

1. Wanneer zijn de laatste metingen inzake geluid doorgestaan op het grondgebied van Bekkevoort ?
2. Wat zijn de resultaten van deze metingen ?
3. Welke zijn de maatregelen die door het Departement van Openbare Werken en Verkeer worden genomen ?

Vraag nr. 76
van 16 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Verkeersproblematiek van Oost-Brabant — N21 en nieuwe autoweg

De diensten van Openbare Werken geven blijk van enige interesse voor de plannen van Prof. Mortelmans (KUL) met betrekking tot een nieuwe autosnelweg in Oost-Brabant.

Deze nieuwe plannen zouden een nieuwe aanslag beteken op het nog landelijke Noord-Oost-Brabant en de reeds oververzadigde rand rond Brussel. Een verbetering van het binnenlandse spoornet via het TGV-project zou, gekoppeld *aan een aantal maatregelen ter verbetering van het openbaar vervoer een afdoend antwoord geven op het verkeersprobleem op de as Brussel-Leuven ; probleem dat er in hoofdzaak één is van dagelijks pendelverkeer tussen beide steden en hun verstedelijkte omgeving. Voor het vrachtverkeer loopt op dit ogenblik het project „Zaventem 2000". Ook hierbij moet men duidelijke keuzes maken. Een volgebouwde regio, die nog amper leefbaar is, kan niet én een mastodont-luchthavenproject, én een extra spoor-

tracé én ook nog een bijkomend autowegennet Brussel-Leuven verwerken. In dat verband zou ik willen aandringen op een totale afwijzing van een dergelijke optie.

Daar het hele plan in feite het gevolg is van een door het Kampenhoutse gemeentebestuur gevraagde studie ter verbetering van de lokale verkeerssituatie op de Haachtsesteenweg (N21) lijkt het mij veel zinvoller hieraan de nodige aandacht te besteden.

In dat kader zou ik de geachte Minister willen vragen :

1. of hij de bevoegde diensten opdracht zal geven de plannen voor een nieuwe autoweg in Oost-Brabant bijkomend te onderzoeken ;
2. of er binnen afzienbare tijd een verbetering mogelijk is van de verkeerssituatie op de N21 tussen Steenokkerzeel en de kruising met de N26 (Mechelen-Leuven) ;
3. of hij zou overwegen om de problematiek rond de N21 (Brussel-Haacht) prioritair te behandelen in samenspraak met de lokale besturen ?

Vraag nr. 78
van 16 januari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Verkeersveiligheid te Aarschot — Verlichting aan de N223 en de R2.5

Op mijn vraag nummer 29 van 24 januari 1989 antwoordde de geachte Minister dat wat betreft de eventuele plaatsing van verlichting op de rijkswegen N223 en R25 te Aarschot de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid een nieuw advies zou geven op basis van een verkeerstelling. Deze verkeerstelling werd uitgevoerd, maar tot op heden werd geen verder nieuws ontvangen omtrent het uitgebracht rapport.

Mag ik de geachte Minister vragen :

1. welke de resultaten zijn van de tellingen op het vlak van de verkeersdichtheid ;
2. welk advies gegeven werd door de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid ;
3. of de uitvoering van de verlichting van deze rijkswegen N223 en R23 werd opgenomen in het programma-1990 van het departement van de geachte Minister ?

Vraag nr. 79
van 16 januari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Verkeersveiligheid te Aarschot — Verkeerslichten aan de N10 en N19

Op mijn vraag nummer 28 van 24 januari 1989 antwoordde de geachte Minister dat de plaatsing van een driekleurige lichtsignalisatie aan het kruispunt van de Oude Mechelsebaan met de Herseltsesteenweg (N19) door de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid gunstig werd geadviseerd. Het betrokken uitvoeringsplan zou zijn opgesteld, maar tot op heden werd

niet begonnen met de uitvoering van de werken. Wat betreft het kruispunt met de Liersesteenweg (N10) zou worden rekening gehouden met de eventuele plaatsing van verkeerslichten aan het kruispunt van de N10 met de Ter Heidelaan.

Mag ik de geachte Minister vragen :

1. wanneer de werken zullen aanvangen voor de plaatsing van de driekleurige lichtsignalisatie aan het kruispunt van de Oude Mechelsebaan met de Herseltsesteenweg (N19) en welke de uitvoeringstermijn is ;
2. wat de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid heeft beslist voor de kruispunten van de Liersesteenweg (N10) met de Oude Mechelsebaan en de Ter Heidelaan ?

Vraag nr. 80
van 17 januari 1990
van de heer J. VAN LOOY

Openbaar vervoer in het arrondissement Turnhout — Afschaffing trein- en buslijnen

In meerdere krantekunten lees ik dat in 1990 verschillende trein- en buslijnen in het arrondissement Turnhout worden afgeschaft.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke lijnen reeds werden afgeschaft in het arrondissement Turnhout ;
2. welke lijnen er nu worden afgeschaft en welke in de toekomst ;
3. wat de reden was en is voor deze afschaffing ?

Vraag nr. 83
van 18 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Tunnel nabij kleine zeesluis te Zeebrugge — Studie

In mijn vraag nummer 45 van 13 februari 1989 drong ik opnieuw aan opdat ter hoogte van de kleine zeesluis te Zeebrugge een verkeerstunnel zou worden aangelegd.

In zijn antwoord gaf de geachte Minister toe dat de „wegeninfrastructuur rondom de oude sluis niet meer voldoet”. Hij was het ook eens dat „het wegverkeer over en in de nabijheid van de oude sluis met hetzelfde comfort moet kunnen geschieden als dat over de nieuwe zeesluis”.

De Minister deelde toen mede dat de bevoegde diensten opdracht kregen om een grondige studie te wijden aan deze problematiek en hem in elk geval voor het einde van het jaar concrete voorstellen over te maken.

Nu het jaar 1989 voorbij is vernam ik graag welke concrete voorstellen er door de bevoegde diensten aan de geachte Minister werden gesuggereerd.

Vraag nr. 84
van 18 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen — Totstandkoming

De geachte Minister heeft bij de bespreking van de begroting 1990 gezegd dat de SST moet passen in het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen.

Kan de Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Wanneer zal het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen klaar zijn ?
2. Welk is de rol van gebruikersverenigingen, lagere besturen en de Vlaamse Raad bij het totstandkomen van dit plan ?
3. Volgens welke criteria zal de Vlaamse Executieve de inpassing van de SST in dit plan beoordelen ?
4. Welke rol zal de Vlaamse Raad kunnen spelen in de evaluatie van de SST in het plan ?
5. Wanneer zal de Vlaamse Raad over het Verkeers- en Vervoersplan en over het milieueffectrapport voor de SST beschikken ?

Vraag nr. 86
van 18 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Integratie lijnen NMVB, MIVG en MIVA — Werkgroepen

Bij de bespreking van de begroting 1990 heeft de geachte Minister gezegd dat werkgroepen de integratie van lijnen van de NMVB met die van MIVG en van MIVA uitwerken.

Kan de Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoe zijn de werkgroepen samengesteld ? Zijn bus- en tramgebruikers (Komino) en milieugroepen vertegenwoordigd ?
2. Welke inspraak hebben gemeente- en provinciebesturen ?
3. Volgens welke principes gebeurt die integratie ?
4. Is er al een kalender voor de integratie ? Zo ja, van welke lijnen ?

Vraag nr. 87
van 18 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Ambtenarencorps Openbare Werken en Verkeer — Bijscholing

De geachte Minister heeft bij de bespreking van de begroting 1990 terecht gepleit voor bijscholing van de ambtenaren van Openbare Werken.

Kan de Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel ambtenaren hebben in 1988 en 1989 bijscholing gevolgd en hoeveel doen dat in 1990 op een totaal van hoeveel ambtenaren ?
2. Welke cursussen aan welke instituten hebben ze gevolgd ?
3. Wat zijn de kosten daarvan ?
4. Kan de Minister het ambtenarenkorps van Openbare Werken en Verkeer opsplitsen als volgt :
 - ingenieurs,
 - planologen,
 - verkeersdeskundigenen dit volgens de categorieën ?
5. Vindt de Minister die samenstelling bevredigend of wil hij er wijzigingen in aanbrengen ? Zo ja, in welke zin ?

Vraag nr. 88
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft er de aandacht op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.